



สารนิพนธ์

เรื่อง การศึกษาฉากเบื้องหลังในเกม Genshin Impact: กรณีศึกษาเมืองอินะซุมะ

โดย

นางสาว อภาศิริ สุปรัชญาตมพิงค์

รหัสนักศึกษา 620510396

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2565

ลิขสิทธิ์ของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ชื่อสารนิพนธ์	การศึกษาฉากเบื้องหลังในเกม Genshin Impact: กรณีศึกษาเมืองอินะซุมะ
ผู้เขียน	นางสาวภาภาศิริ สุปรีชาวุฒิมงคล
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	อาจารย์สุพิชฌาย์ แสงสุขเอี่ยม
สาขาวิชา	เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
ปีการศึกษา	2565

### บทคัดย่อ

สารนิพนธ์ “การศึกษาฉากเบื้องหลังในเกม Genshin Impact: กรณีศึกษาเมืองอินะซุมะ” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการออกแบบฉากในเกม Genshin Impact และเพื่อศึกษาความเชื่อทางวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่แฝงอยู่ในฉากต่าง ๆ ของเมืองอินะซุมะ โดยศึกษาผ่านการวิเคราะห์ฉากและองค์ประกอบเบื้องหลังของเกม เช่น ลักษณะอาคารบ้านเรือน รูปแบบการประดับตกแต่งห้อง ลักษณะทางศิลปะที่ปรากฏ เป็นต้น หลังจากนั้นจึงรวบรวมเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากเอกสารสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อนำมาวิเคราะห์ เรียบเรียง และสรุปผลการศึกษา

ผลการศึกษาพบว่า การออกแบบฉากทั้งในส่วนของอาคารสถานที่และเครื่องมือเครื่องใช้ล้วนเป็นไปตามหลักการและข้อกำหนดในวัฒนธรรมญี่ปุ่น โดยผู้พัฒนาให้ความสำคัญกับการนำเสนอภาพลักษณ์วัฒนธรรมไม่ให้บิดเบือนไปจากความเป็นจริง และการออกแบบฉากของเกมสะท้อนให้เห็นความเชื่อของชาวญี่ปุ่นที่มีต่อสภาพแวดล้อมรอบตัว โดยเฉพาะความเชื่อในธรรมชาติอันเป็นหลักการพื้นฐานของลัทธิชินโตและพุทธศาสนานิกายเซน

คำสำคัญ : Genshin Impact, เมืองอินะซุมะ, การออกแบบฉาก, วัฒนธรรมญี่ปุ่น

## กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์เรื่อง การศึกษาฉากเบื้องหลังในเกม Genshin Impact: กรณีศึกษาเมืองอินะซุมะ เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา 450 112 การศึกษาเอกเทศ (Independent Study)

สารนิพนธ์ชิ้นนี้สามารถสำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับการกรุณาอย่างสูงจากอาจารย์ สุพิชฌาย์ แสงสุขเอี่ยม อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ที่กรุณาให้คำแนะนำและให้คำปรึกษา ตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างยิ่ง จนทำให้งานวิจัยในครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์อย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ ขอขอบคุณครอบครัวผู้วิจัยที่ให้ความเข้าใจและให้เวลาส่วนตัวแก่ผู้วิจัย ขอขอบคุณเพื่อน ๆ สำหรับความช่วยเหลือในการค้นคว้าข้อมูลและเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัย ขอขอบคุณแฟนที่คอยเป็นกำลังใจให้แก่นักเสมอนิยามที่อดทน ขอขอบคุณน้องแมวข้างบ้านสำหรับความนุ่มฟูและ Animal Therapy แก่ผู้วิจัย ขอขอบคุณนักเขียนนิยายในแอปพลิเคชันรีดอะไรท์ที่มอบความบันเทิงและสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจแก่ผู้วิจัย ขอขอบคุณตัวละครจากการ์ตูนญี่ปุ่นเรื่อง Blue Lock โดยเฉพาะนายคุนิงะมิ เร็นสุเกะ ผู้เปรียบเสมือนแฟนคนที่สองของผู้วิจัย ซึ่งเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยตั้งใจพัฒนาทักษะภาษาญี่ปุ่นของตนเองเพื่อค้นคว้าข้อมูลประกอบงานวิจัยฉบับนี้ และสุดท้ายนี้ขอขอบคุณเกม Genshin Impact ที่สนับสนุนพื้นที่สำหรับการทำวิจัยและเป็นเครื่องมือผ่อนคลายยามว่างของผู้วิจัย

ผู้วิจัยหวังว่างานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ หากมีข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดประการใด ผู้วิจัยต้องขออภัยไว้ ณ ที่นี้

อภาศิริ สุปรัชชาวุฒิปงศ์

## สารบัญ

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญรูปภาพ.....	ช
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	2
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
1.4 การทบทวนแนวความคิดและงานศึกษาที่เกี่ยวข้อง.....	2
1.4.1 งานศึกษาที่เกี่ยวข้อง.....	2
1.4.2 แนวความคิด.....	3
1.5 ขอบเขตการศึกษา.....	3
1.6 วิธีการศึกษา.....	3
บทที่ 2 การทบทวนแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	4
2.1 เอกสารแนวความคิดที่เกี่ยวข้อง.....	4
2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมญี่ปุ่น.....	4
2.1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับศิลปะญี่ปุ่น.....	6
2.2 เอกสารงานศึกษาที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.2.1 เอกสารงานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบฉาก.....	7
บทที่ 3 เมืองอินะชูมะ.....	9
3.1 ภาพรวมของเมืองอินะชูมะ.....	9
3.2 ระบอบการปกครอง.....	10
3.2.1 สำนักคันโจ.....	11
3.2.2 สำนักเท็นเรียว.....	11
3.2.3 สำนักยะชิโระ.....	12
3.3 ภูมิศาสตร์.....	13

3.3.1	เกาะนระรุคะมิ.....	14
3.3.1.1	ท่าเรือริโท.....	14
3.3.1.2	หมู่บ้านคอนดะ.....	15
3.3.1.3	ป่าชินจู.....	16
3.3.1.4	ภูเขาโยโก.....	17
3.3.1.5	เมืองอินะซุมะ.....	19
3.3.2	เกาะยะชิโอะริ.....	20
3.3.2.1	ช่องเขามุไซจิน.....	21
3.3.2.2	หัวสรพิษ.....	21
3.3.2.3	หมู่บ้านฮิจิ.....	22
3.3.2.4	ป้อมฟุจิโท.....	23
3.3.3	คั่นนะซุกะ.....	24
3.3.3.1	ทะเลระสุนะ.....	25
3.3.3.2	ค่ายคุโจ.....	26
3.3.3.3	หาดนะซุจิ.....	26
3.3.4	เกาะวะทัตสึมิ.....	27
3.3.4.1	ศาลเจ้าซังโกะโนะมียะ.....	27
3.3.4.2	หมู่บ้านโบโร.....	28
3.3.4.3	ศาลเจ้าโมอุน.....	28
3.3.5	เกาะเฮอิโร.....	29
3.3.5.1	หมู่บ้านโคะเสะคี.....	30
3.3.5.2	เฮอิโรมะรุ.....	30
3.3.5.3	ศาลเจ้าอะสะเสะ.....	31
3.3.5.4	ยอดเขาอะมะคุโมะ.....	32
3.3.6	เกาะทสึรุมิ.....	33
3.3.6.1	ภูเขาคั่นนะ.....	33
3.3.7	เอ็นกะโนะมียะ.....	34
บทที่ 4	การศึกษาจากเมืองอินะซุมะ.....	36
4.1	อาคาร.....	36

4.1.1 ปราสาทหินชุกตะคู้ .....	36
4.1.1.1 หลังกา.....	38
4.1.1.2 หน้ามุข.....	42
4.1.1.3 ประตูทางเข้าปราสาท .....	45
4.1.1.4 กำแพงหิน.....	46
4.1.2 เรือนชนชั้นสูง.....	47
4.1.2.1 ตราประจำตระกูล .....	47
4.1.2.2 ความเหมือนและความต่างทางสถาปัตยกรรมและการตกแต่ง.....	51
4.1.3 บ้านเรือน.....	54
4.1.3.1 ท่าเรือริโทและถนนสะนะมิชะกะ .....	54
4.1.3.2 หมู่บ้านคอนตะ.....	59
4.1.3.3 หมู่บ้านโปโร.....	61
4.1.4 ร้านค้า.....	63
4.1.5 ศาลเจ้า.....	65
4.1.5.1 ศาลเจ้าใหญ่ณะรุคะมิ.....	65
4.1.5.2 ศาลเจ้าซังโกะโนะมียะ .....	70
4.1.5.3 ศาลเจ้าอะสะเสะ.....	73
4.2 เครื่องมือเครื่องใช้.....	76
4.2.1 ธง.....	76
4.2.2 โคมไฟ.....	78
4.2.3 ถังเหล้า.....	80
4.2.4 ตุ๊กตาไล่ฝน.....	81
4.2.5 แผ่นไม้เอะมะ.....	82
4.2.6 ดาบญี่ปุ่น.....	83
4.2.7 รั่มญี่ปุ่น.....	85
4.2.8 พัด.....	86
4.2.9 เบนโต.....	88
4.2.10 แท่นฝนหมึก.....	89
4.2.11 เครื่องปั้นดินเผา.....	91

4.2.12 เกี้ยว.....	92
4.2.13 อุปกรณ์ขงซา.....	93
4.2.14 เสือทะเลตะมิ.....	94
4.2.15 ฉากกั้นห้อง.....	96
4.2.16 กลองไทโกะ.....	98
4.2.17 อีเคะบะนะ.....	100
4.2.18 ภาพแขวน.....	101
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย.....	103
บรรณานุกรม.....	103

## สารบัญรูปภาพ

ภาพที่ 1 เมืองอินะซุมะ.....	9
ภาพที่ 2 เทพหินมอแรกซ์.....	10
ภาพที่ 3 เทพสายฟ้าบาอัลหรือไรเด้นโซกุน.....	10
ภาพที่ 4 สำนักคันโจ.....	11
ภาพที่ 5 ฮิอิระงิ ชินสุเกะ.....	11
ภาพที่ 6 สำนักเท็นเรียว.....	12
ภาพที่ 7 คุโจ ทะกะยุกิ.....	12
ภาพที่ 8 สำนักยะชิโระ.....	12
ภาพที่ 9 คะมิชะโตะ อะยะโตะ.....	13
ภาพที่ 10 แผนที่อาณาบริเวณอินะซุมะทั้งหมดรวมพื้นที่ใต้ดินของอารยธรรมเอ็นกะโนะมียะ.....	13
ภาพที่ 11 แผนที่เกาะนะรุคะมิ.....	14
ภาพที่ 12 ท่าเรือริโท.....	14
ภาพที่ 13 พื้นที่ค้าขายบริเวณรอบสมาคมการค้านานาชาติ.....	15
ภาพที่ 14 หมู่บ้านคอนดะ.....	15
ภาพที่ 15 เสือโทะริอิโนป่าชินจู.....	16
ภาพที่ 16 รูปปั้นทะนุกิ.....	16
ภาพที่ 17 ภูเขาโยโก.....	16
ภาพที่ 18 คุโจ ชะระ.....	17
ภาพที่ 19 ศาลเจ้าใหญ่นะรุคะมิและต้นซากุระศักดิ์สิทธิ์.....	17
ภาพที่ 20 หัวหน้านักบวชคนปัจจุบัน ยะอะะ มิโกะ.....	18
ภาพที่ 21 ถนนสะพานมิชะกะในตัวเมืองอินะซุมะ.....	18
ภาพที่ 22 ปราสาทเท็นชูคะคุ.....	19
ภาพที่ 23 แผนที่เกาะยะชิโอะริ.....	19
ภาพที่ 24 โซกุนไรเด้นและเทพอสรพิษโอะโระบะชิ.....	20
ภาพที่ 25 ช่องเขามูโซจิน.....	20



ภาพที่ 26 หัวเทพอสรพิษโอะโรระบะชิ.....	21
ภาพที่ 27 ผลึกไขกระดูกที่พบบนซากเทพอสรพิษ.....	21
ภาพที่ 28 หมู่บ้านฮิจิ.....	22
ภาพที่ 29 ค่ายกองกำลังทหารจากเกาะวะทตสึมิ.....	22
ภาพที่ 30 ซังโกะโนะมียะ โคะโคะมิ.....	23
ภาพที่ 31 นายพลโกะโร่.....	23
ภาพที่ 32 แผนที่คั่นนะซูกะ.....	24
ภาพที่ 33 เมืองทะเลระสุนะ.....	24
ภาพที่ 34 เต่าหลอมมิคะเกะ.....	25
ภาพที่ 35 ค่ายทหารของตระกูลคุโจ.....	25
ภาพที่ 36 หาดนะซุจิ.....	26
ภาพที่ 37 แผนที่เกาะวะทตสึมิ.....	26
ภาพที่ 38 ศาลเจ้าซังโกะโนะมียะ.....	27
ภาพที่ 39 หมู่บ้านโบโร.....	27
ภาพที่ 40 ศาลเจ้าโมอุ.....	28
ภาพที่ 41 แผนที่เกาะเฮอิโร.....	28
ภาพที่ 42 เทพนกยักษ์คั่นนะ คะพัตซิริ (Thunder Bird).....	29
ภาพที่ 43 หมู่บ้านโคะสะเค.....	29
ภาพที่ 44 ซากเรือเฮอิโรมะรุ.....	30
ภาพที่ 45 ศาลเจ้าอะสะสะ.....	30
ภาพที่ 46 เนะโกะ.....	30
ภาพที่ 47 ยอดเขาอะมะคุโมะ.....	31
ภาพที่ 48 Thunder Manifestation.....	31
ภาพที่ 49 แผนที่เกาะทสึรุมิ.....	32
ภาพที่ 50 ภูเขาคั่นนะ.....	32

ภาพที่ 51 แผนที่เมืองใต้ดินเอ็นกะโนะมียะ.....	33
ภาพที่ 52 สระทางเข้าสู่เอ็นกะโนะมียะ.....	33
ภาพที่ 53 เมืองเอ็นกะโนะมียะและไดนิจิ มิโคะชิ.....	34
ภาพที่ 54 หอคอยเห็นซุคะคุของปราสาทเห็นซุคะคุ ที่พำนักไรเด็นโชกุน.....	35
ภาพที่ 55 ตัวละครทหารยามแนะนำชื่อสถานที่.....	36
ภาพที่ 56 หอคอย (เห็นซุคะคุ) ของปราสาทโอซาก้า.....	36
ภาพที่ 57 ปราสาทแบบฮิระยะมะจิโระ.....	37
ภาพที่ 58 ปราสาทฮิเมะจิ จังหวัดเฮียวโงะ ลักษณะปราสาทแบบฮิระยะมะจิโระ.....	37
ภาพที่ 59 ซิบิ.....	38
ภาพที่ 60 ชะจิบนปราสาทนาโงย่า.....	38
ภาพที่ 61 ชะจิบนหอคอยเห็นซุคะคุและชะจิบนประตูทางเข้าเห็นซุคะคุ.....	38
ภาพที่ 62 โอะนิกะวะระบนปราสาทเห็นซุคะคุ.....	39
ภาพที่ 63 โอะนิกะวะระในวัดซุยุริวจิ จังหวัดชิซุโอะกะ.....	39
ภาพที่ 64 โนะคิมะรุกะวะระลวดลายโทะโมะเอะ.....	40
ภาพที่ 65 โนะคิมะรุกะวะระลวดลายสัญลักษณ์ธาตุไฟฟ้า.....	40
ภาพที่ 66 เปรียบเทียบสัญลักษณ์ธาตุไฟฟ้ากับโทะโมะเอะ.....	41
ภาพที่ 67 คิริชิมะอะฟูในเห็นซุคะคุ.....	41
ภาพที่ 68 หน้า मुखแบบคิริชิมะอะฟู.....	41
ภาพที่ 69 โนะคิคะระอะฟูและมูโคคะระอะฟู.....	42
ภาพที่ 70 หน้า मुखแบบมูโคคะระอะฟูที่ปรากฏในเห็นซุคะคุ.....	42
ภาพที่ 71 จิโตะริอะฟู.....	43
ภาพที่ 72 จิโตะริอะฟูในเห็นซุคะคุ.....	43
ภาพที่ 73 ฮิโยะคุจิโตะริอะฟูในเห็นซุคะคุ.....	43
ภาพที่ 74 ประตูคะระมง ปราสาทนิจิ โตะเกียว.....	44
ภาพที่ 75 ประตูทางเข้าปราสาทเห็นซุคะคุ.....	44
ภาพที่ 76 กำแพงหินในเห็นซุคะคุ.....	45
ภาพที่ 77 การเรียงหินแบบอูจิกิโอะมิยะงิ ปราสาทคะงะซะวะ จังหวัดอิชิคะวะ.....	46

ภาพที่ 78 คมมจรูปแบบต่าง ๆ.....	46
ภาพที่ 79 คมมจของตระกูลอิระจ.....	47
ภาพที่ 80 คมมจของตระกูลคจ.....	47
ภาพที่ 81 คมมจของตระกูลคมิชะโตะ.....	48
ภาพที่ 82 ดอกทสี่บาคิหรือดอกคามาเลีย.....	48
ภาพที่ 83 คมมจบนเรือนสำนักคจ.....	49
ภาพที่ 84 คมมจบนเรือนสำนักเท็นเรีย.....	49
ภาพที่ 85 คมมจที่ประดับบนเครื่องเรือนของสำนักยะชิโระ.....	49
ภาพที่ 86 สวนหินในบริเวณสำนักคจและสำนักยะชิโระ.....	50
ภาพที่ 87 การฝึกซ้อมและอาวุธต่าง ๆ ที่ประดับในสวนสำนักเท็นเรีย.....	51
ภาพที่ 88 จินมะคุหรือกุนมะคุในสำนักเท็นเรีย.....	51
ภาพที่ 89 ป้อมปราการในเขตเรือนสำนักเท็นเรีย.....	52
ภาพที่ 90 ป้อมแบบสุมิยะงุระ ปราสาทนาโกย่า จังหวัดนาโกย่า.....	52
ภาพที่ 91 การสร้างอาคารแบบโสะเสะคิทะทะโมะโนะ.....	53
ภาพที่ 92 บ้านในท่าเรือริโท.....	54
ภาพที่ 93 บ้านบนถนนฮะนะมิชะกะ.....	54
ภาพที่ 94 บ้านที่มีหน้ามุขจิจิโตะริชะฟูประดับด้วยคะระฮะนะ.....	55
ภาพที่ 95 ไม้แกะสลักและหน้าต่างลายฟุมน.....	55
ภาพที่ 96 ลายสนญี่ปุ่น.....	56
ภาพที่ 97 นะงะระะคุโมะหรือริวอนม.....	56
ภาพที่ 98 ลายนะงะระะคุโมะหรือริวอนมที่ประดับบนกำแพงบ้าน.....	56
ภาพที่ 99 บานประตูและหน้าต่างแบบโซจิ.....	57
ภาพที่ 100 หน้าต่างที่ติดโคชิและบานประตูโซจิ.....	57
ภาพที่ 101 บานประตูโซจิ.....	58
ภาพที่ 102 ระแนงไม้โคชิและหน้าต่างบานเลื่อนโซจิ.....	58
ภาพที่ 103 บ้านในหมู่บ้านคองคะ.....	59
ภาพที่ 104 ลักษณะหลังคามุงด้วยหญ้า.....	59

ภาพที่ 105 บ้านแบบโนกะ.....	59
ภาพที่ 106 กำแพงไผ่.....	60
ภาพที่ 107 อุปกรณ์และพื้นที่ทำเกษตร.....	60
ภาพที่ 108 บ้านในหมู่บ้านโบโร.....	61
ภาพที่ 109 ลายคลื่นญี่ปุ่น.....	61
ภาพที่ 110 ลายใบแปะก๊วย.....	61
ภาพที่ 111 หน้าต่างลายใบแปะก๊วยและลายคลื่น.....	62
ภาพที่ 112 ภัตตาคารอุยบนถนนสะนะมิชะกะ.....	62
ภาพที่ 113 ร้านดอกไม้โพนะกะโนะฮะระ.....	63
ภาพที่ 114 คะมงลายดอกเบญจมาศ.....	63
ภาพที่ 115 คิคุโอะชิสะนะบิ.....	64
ภาพที่ 116 โทะริอิที่ทางขึ้นสู่ศาลเจ้านาระคุะมิ.....	65
ภาพที่ 117 ชุ่มตักน้ำชำระล้าง.....	65
ภาพที่ 118 เชือกซิเมะนะวะ.....	66
ภาพที่ 119 เชือกซิเมะนะวะในศาลเจ้าใหญ่แห่งนาระคุะมิ.....	66
ภาพที่ 120 กระดิ่งสุซุโอะและกล่องใส่เงินบริจาคในศาลเจ้าใหญ่แห่งนาระคุะมิ.....	66
ภาพที่ 121 ต้นซากุระศักดิ์สิทธิ์.....	67
ภาพที่ 122 อาคารเสียงเซียมซี.....	67
ภาพที่ 123 คัทสึโอะกิในศาลเจ้านาระคุะมิ.....	68
ภาพที่ 124 จิจิในศาลเจ้านาระคุะมิ.....	68
ภาพที่ 125 จิจิและคัทสึโอะกิในศาลเจ้าสุมิโยะชิไทฉะ จังหวัดโอซาก้า.....	69
ภาพที่ 126 อุระชิมะทะโรไปวังมังกุ.....	69
ภาพที่ 127 โทะริอิศาลเจ้าซังโอะโนะมียะ.....	70
ภาพที่ 128 สระน้ำในศาลเจ้าซังโอะโนะมียะ.....	70
ภาพที่ 129 พื้นปูหินเข้าสู่ศาลเจ้า.....	70
ภาพที่ 130 อาคารศาลเจ้าซังโอะโนะมียะ.....	71
ภาพที่ 131 การตกแต่งบนอาคารศาลเจ้า.....	71

ภาพที่ 132 หน้า मुखทั้งสามชั้นของศาลเจ้าซังโกะโนะมียะ.....	72
ภาพที่ 133 ลายเซโกะยะ.....	72
ภาพที่ 134 อาคารศาลเจ้าอะสะสะยะ.....	73
ภาพที่ 135 แผ่นไม้รูปหุแมว.....	73
ภาพที่ 136 โทะริอิศาลเจ้าอะสะสะยะ.....	73
ภาพที่ 137 คัทสึโอะกิบนหลังคาศาลเจ้าอะสะสะยะ.....	74
ภาพที่ 138 กระจาดายชิเดะ.....	74
ภาพที่ 139 ธงสัญลักษณ์ธาตุสายฟ้า.....	75
ภาพที่ 140 ธงอะตะจิรุชิของสำนักคันโจและสำนักเท็นเรียว.....	75
ภาพที่ 141 ธงอะตะจิรุชิของเกาะวะทัตสึมิ.....	76
ภาพที่ 142 ธงอะตะจิรุชิเมื่อเทียบกับธงลักษณะอื่น ๆ.....	76
ภาพที่ 143 ธงปลาคาร์ปในหมู่บ้านคอนดะ.....	77
ภาพที่ 144 โคมไฟกระจาดายญี่ปุ่นลายดอกซากุระ.....	77
ภาพที่ 145 โคมไฟญี่ปุ่นลายคะมงสำนักยะชิโระ.....	77
ภาพที่ 146 โคมไฟอิชิโทโรในตัวเมือง.....	78
ภาพที่ 147 โคมไฟยูกิมิโดโรในสวนสำนักคันโจ.....	78
ภาพที่ 148 โคมไฟทสึจิอันดงในท่าเรือริโท.....	79
ภาพที่ 149 โคมไฟคะคุเคอันดง.....	79
ภาพที่ 150 ถังเหล้าอะคะตะรุ.....	80
ภาพที่ 151 ถังเหล้าในศาลเจ้าอิวะชิมิซุอะจิมังกุ จังหวัดเกียวโต ประเทศญี่ปุ่น.....	80
ภาพที่ 152 ตึกตาไล่ฝนที่แขวนอยู่หน้าบ้านในหมู่บ้านคอนดะ.....	81
ภาพที่ 153 ที่แขวนแผ่นไม้เอะมะในท่าเรือริโท.....	81
ภาพที่ 154 ที่แขวนป้ายเอะมะและใบเซียมซีในศาลเจ้านาระคุคะมิ.....	82
ภาพที่ 155 แผ่นป้ายเอะมะ.....	82
ภาพที่ 156 ประเภทของดาบญี่ปุ่น.....	83
ภาพที่ 157 ดาบที่หน้าร้านขายอาวุธ.....	83
ภาพที่ 158 ดาบที่ประดับอยู่บนชั้นในเรือนสำนักยะชิโระ.....	83

ภาพที่ 159	ร่มที่นำไปประดับอาคาร.....	84
ภาพที่ 160	แผงขายร่มในเมืองอินะซุมะ.....	84
ภาพที่ 161	พัดอู้.....	85
ภาพที่ 162	พัดอุจิวะ.....	85
ภาพที่ 163	พัดเซนสุ.....	86
ภาพที่ 164	การใช้พัดประกอบการแสดงคะบุกิ.....	86
ภาพที่ 165	พัดที่พบบนแผงขายของในเมือง.....	86
ภาพที่ 166	เบนโตที่ร้านอาหารในเมืองอินะซุมะ.....	87
ภาพที่ 167	มะคิโนะอุจิเบนโต.....	87
ภาพที่ 168	ภาชนะเบนโตที่มีลักษณะเป็นชั้น.....	88
ภาพที่ 169	แท่นฝนหมึกที่สำนักงานนักผจญภัย.....	88
ภาพที่ 170	แท่นฝนหมึกหรือสุซุริ.....	89
ภาพที่ 171	ถ้วยชาเครื่องปั้นดินเผาที่มีลักษณะวะบิสะบิ.....	90
ภาพที่ 172	ชั้นวางเครื่องปั้นดินเผาแบบต่าง ๆ ในโรงน้ำชา.....	90
ภาพที่ 173	เกี้ยวในสมัยยะโยย.....	91
ภาพที่ 174	เกี้ยวรูปทรงต่าง ๆ.....	91
ภาพที่ 175	เกี้ยวโคมะเกะตะในอินะซุมะ.....	92
ภาพที่ 176	อุปกรณ์ต่าง ๆ และพิธีชงชา.....	92
ภาพที่ 177	อุปกรณ์ชงชาในโรงน้ำชาโคโมะระ.....	93
ภาพที่ 178	ห้องวะชิตสึที่ปูเสื่อทะตะมิ.....	93
ภาพที่ 179	เสื่อทะตะมิในโรงน้ำชาโคโมะริ.....	94
ภาพที่ 180	ฉากกั้นทสึอิตะเตะแบบโซจิ.....	94
ภาพที่ 181	ฉากกั้นทสึอิตะเตะแบบไม้แกะสลัก.....	95
ภาพที่ 182	ฉากกั้นห้องทสึอิตะเตะในโรงน้ำชาโคโมะระ.....	95
ภาพที่ 183	ฉากกั้นห้องทสึอิตะเตะในสำนักยะชิโร.....	95
ภาพที่ 184	ฉากกั้นห้องทสึอิตะเตะในภัตตาคารอยู่.....	96
ภาพที่ 185	กลองแบบมียะหรือกลองแบบนงะโตะ พร้อมด้วยไม้ปะจิ.....	97

ภาพที่ 186	กลองแบบซิมะและไม้ปะจิ.....	97
ภาพที่ 187	กลองแบบมียะหรือกลองแบบนงะโตะในปราสาทที่นชุคะคุ.....	97
ภาพที่ 188	กลองแบบซิมะในร้านน้ำชาโคะโมะระ.....	98
ภาพที่ 189	การจัดอิคะบะนะตามหลักความสัมพันธ์ทั้งสาม.....	99
ภาพที่ 190	แจกันอิคะบะนะในสำนักยะชิโระ.....	99
ภาพที่ 191	แจกันอิคะบะนะที่สำนักงานนักผจญภัย.....	99
ภาพที่ 192	ภาพแขวนคะเคะจิคูในสำนักยะชิโระ.....	100
ภาพที่ 193	ภาพแขวนคะเคะจิคูบนยกพื้นโตะโคะโนะมะ.....	100

## บทที่ 1

### บทนำ

#### 1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

เก็นชินอิมแพกต์ (Genshin Impact) เป็นเกมออนไลน์รูปแบบเกมแอ็กชันเล่นตามบทบาท (action role-playing game) พัฒนาโดยบริษัท มิโฮโยะ จำกัด (miHoYo Co., Ltd.) ผู้พัฒนาวิดีโอเกมและแอนิเมชันสัญชาติจีน เกมเปิดให้บริการครั้งแรกเมื่อ 28 กันยายน พ.ศ. 2563 บน Microsoft Windows PlayStation ระบบปฏิบัติการ iOS และระบบปฏิบัติการ Android เก็นชินอิมแพกต์มีรูปแบบเป็นภาพนิเมะ สภาพแวดล้อมภายในเกมเป็นโลกเปิด (open-world) ที่ผู้เล่นสามารถเดินทางสำรวจสถานที่ต่าง ๆ ในเกมได้อย่างอิสระ เกมเปิดให้บริการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย แต่สร้างรายได้ด้วยการใช้ระบบสุ่มตัวละครและอาวุธหรือที่ผู้เล่นเรียกกันอย่างไม่เป็นทางการว่ากาชา

โลกภายในเกมเก็นชินอิมแพกต์เรียกว่าเทวัต (Teyvat) ประกอบไปด้วยเมืองแห่งธาตุทั้ง 7 คือ Mondstadt เมืองธาตุน้ำ เมืองแห่งอิสรภาพ ชาวเมืองนับถือเทพลมนามบาร์บาทอส (Barbatos) ลักษณะทางวัฒนธรรมที่ปรากฏในเกมอ้างอิงมาจากวัฒนธรรมเยอรมัน Liyue เมืองธาตุดิน สัญลักษณ์เมืองแห่งพันธะสัญญา นับถือราชาแห่งหินนามมอแรกซ์ (Morax) ลักษณะที่ปรากฏอ้างอิงมาจากวัฒนธรรมจีน Inazuma เมืองธาตุไฟฟ้า สัญลักษณ์เมืองอันเป็นนิรันดร์ นับถือโชกุนไรเด็น (Raiden Shogun) หรือบาอัล (Baal) เทพสายฟ้าเป็นผู้ปกครองสูงสุด อ้างอิงจากวัฒนธรรมญี่ปุ่น Sumeru เมืองธาตุไม้ สัญลักษณ์เมืองแห่งปัญญา คาดว่าลักษณะทางวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่ปรากฏในเกมผสมผสานโดยอ้างอิงจากวัฒนธรรมอินเดียและวัฒนธรรมอียิปต์ Fontaine เมืองธาตุน้ำ สัญลักษณ์ของความยุติธรรม Natlan เมืองธาตุไฟ Snezhnaya เมืองธาตุน้ำแข็ง ปัจจุบันผู้เล่นสามารถสัมผัสเรื่องราวการเดินทางได้ถึงเมืองสุเมรุ (Sumeru) เท่านั้น

ตัวละครเอกเป็นฝาแฝดชายหญิง โดยผู้เล่นสามารถเลือกสวมบทบาทเป็นคนใดคนหนึ่งก่อนเริ่มเกมได้ และตัวเอกจะถูกเรียกว่านักเดินทาง (Traveller) ตัวเอกออกเดินทางทั่วทั้งดินแดนเทวัตเพื่อตามหาแฝดที่หายไปเนื่องจากการโจมตีของเทพปริศนา และได้รับความสามารถในการใช้ธาตุจากรูปเคารพเทพแต่ละเมืองไปตามลำดับ โดยตัวละครนอกจากตัวเอกจะมีอุปกรณ์ “วิชั่น” เพื่อเป็นสื่อกลางสำหรับการใช้พลังงานธาตุ ว่ากันว่าต้องเป็นผู้ที่ได้รับเลือกหรือได้รับความสนใจจากเทพเจ้าเท่านั้นจึงจะได้รับวิชั่นมาครอบครอง รูปลักษณ์ของวิชั่นจะแตกต่างกันไปตามธาตุและเมืองที่ตัวละครนั้น ๆ อาศัยอยู่



การใช้ระบบธาตุประกอบการต่อสู้และการดำเนินเรื่องราวเป็นจุดเด่นของเกมนี้ ธาตุทั้ง 7 จะทำปฏิกิริยาธาตุต่อกันอย่างสมจริง เช่น ธาตุน้ำสามารถดับธาตุไฟได้ ธาตุไฟสามารถทำให้ธาตุไม้ติดไฟได้ เป็นต้น

เก็นชินอิมแพคต์มีความน่าสนใจในประเด็นการออกแบบตัวละคร การสร้างเนื้อเรื่อง การออกแบบระบบเกม รวมถึงการสร้างภาพแวดล้อมต่าง ๆ โดยอ้างอิงจากวัฒนธรรมที่มีอยู่จริง นอกจากนี้จะทำให้ผู้เล่นเพลิดเพลินไปกับความสนุกสนานของระบบเกมแล้วยังสามารถสัมผัสกับวัฒนธรรมอันหลากหลายในดินแดนเทวตผ่านการเดินทางได้อีกด้วย ทั้งวัฒนธรรมเหล่านี้ยังสะท้อนทัศนคติ ความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณีของชาติต่าง ๆ อันควรค่าแก่การศึกษา เป็นเหตุให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาวัฒนธรรมแฝงของดินแดนเทวต โดยเฉพาะเมืองอินะซุมะซึ่งมีต้นแบบมาจากวัฒนธรรมญี่ปุ่น

จากการค้นคว้าเบื้องต้น พบว่ามีการศึกษาเกี่ยวกับเกมเก็นชินอิมแพคต์แล้ว คือ สารนิพนธ์ของมารินทร์ กิจธรรม (2564) เรื่อง *แนวคิดการออกแบบตัวละครในเกม Genshin Impact: กรณีศึกษาตัวละครเมือง Inazuma* ที่มุ่งเน้นศึกษาลักษณะเฉพาะของตัวละครเท่านั้น โดยผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่าสารนิพนธ์นี้ไม่ได้กล่าวถึงแง่มุมการนำเสนอฉากหรือสภาพแวดล้อมเมืองอินะซุมะซึ่งมีความหมายแฝงทางวัฒนธรรมไม่ต้อยไปกว่าการออกแบบตัวละคร ทำให้ผู้วิจัยสนใจต่อยอดสารนิพนธ์นี้ออกไปในประเด็นการออกแบบฉากเมือง เพื่อวิเคราะห์ลักษณะการออกแบบ การนำเสนอ และความเชื่อในวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่แฝงอยู่ท่ามกลางบรรยากาศเมืองอินะซุมะ

## 1.2 วัตถุประสงค์

- 1.2.1 เพื่อศึกษาวิธีการออกแบบฉากในเกม Genshin Impact โดยเลือกศึกษาเฉพาะเมืองอินะซุมะ
- 1.2.2 เพื่อศึกษาความเชื่อทางวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่แฝงอยู่ในฉากต่าง ๆ ของเมืองอินะซุมะ

## 1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.3.1 ทำให้ทราบแนวความคิดการออกแบบฉากในเกม Genshin Impact ของเมืองอินะซุมะ
- 1.3.2 ทำให้ทราบความเชื่อทางวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่แฝงอยู่ในฉากเมืองอินะซุมะ

#### 1.4 การทบทวนแนวความคิดและงานศึกษาที่เกี่ยวข้อง

1.4.1 งานศึกษาที่เกี่ยวข้อง เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบฉาก

1.4.2 แนวความคิด วัฒนธรรมญี่ปุ่น ศิลปะญี่ปุ่น

#### 1.5 ขอบเขตการศึกษา

1.5.1 เกม Genshin Impact ฉากของเมืองอินะซุมะ (Inazuma) อันประกอบไปด้วย เกาะนารุกะมิ (Narukami Island) เกาะยะชิโอะริ (Yashiori Island) เกาะวะทตสึมิ (Watatsumi Island) เกาะเซอิไร (Seirai Island) เกาะทสึรุมิ (Tsurumi Island)

1.5.2 เนื้อหา เวอร์ชันเกม 2.0 ถึงเวอร์ชันเกม 2.8

#### 1.6 วิธีการศึกษา

1.6.1 กำหนดหัวข้อและวางขอบเขตการศึกษา

1.6.2 รวบรวมเนื้อเรื่องของเกมในภาพรวมเพื่อทำความเข้าใจบริบททางสังคมและวัฒนธรรมในเกม

1.6.3 วิเคราะห์ฉากและองค์ประกอบเบื้องหลังของเกม เช่น ลักษณะอาคารบ้านเรือน รูปแบบการประดับตกแต่งห้อง ลักษณะทางศิลปะที่ปรากฏ เป็นต้น

1.6.4 รวบรวมเอกสารหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากเอกสารสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยและอ้างอิง

1.6.5 วิเคราะห์ข้อมูลและเรียงเรียงข้อมูล

## บทที่ 2

### การทบทวนแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง “ การศึกษาฉากเบื้องหลังในเกม Genshin Impact: กรณีศึกษาเมือง Inazuma ” ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ โดยยึดแนวความคิดและงานศึกษาที่เกี่ยวข้องเป็นที่ตั้ง และใช้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องมาเป็นเอกสารประกอบการค้นคว้า สามารถแบ่งประเภทเอกสารได้ดังนี้

1. เอกสารแนวความคิดที่เกี่ยวข้อง
2. เอกสารงานศึกษาที่เกี่ยวข้อง

#### 2.1 เอกสารแนวความคิดที่เกี่ยวข้อง

##### 2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมญี่ปุ่น

ทสึงโมะโตะ อะอิคะวะ (2544) เขียนหนังสือ “ กระจกส่องญี่ปุ่น ” กล่าวว่าพุทธศาสนานิกายเซนมีอิทธิพลต่อวัฒนธรรมญี่ปุ่นอย่างมาก มีบทบาทสำคัญในการนำเอาวัฒนธรรมจากจีนมาเผยแพร่สู่ชนชั้นสูงชาวญี่ปุ่น ในด้านวรรณกรรมมีวรรณกรรมโกะซัง คือ วรรณกรรมที่เป็นเรื่องราวของนักบวชเซน ศิลปะการวาดภาพด้วยหมึกของจีนเข้ามาสู่ญี่ปุ่นผ่านนักบวชเซน แบ่งออกเป็น ฉินโซ (ภาพเหมือน) ซังซุยงะ (ภาพวิจิตรธรรมชาติ) นอกจากนี้ยังมีการจัดสวนหินและทรายตามจิตวิญญาณเซน การรับสืบทอดพิธีชงชาจากจีนและนำมาพัฒนาต่อยอดเป็นการชงชาแบบญี่ปุ่นซึ่งนำเอาจิตวิญญาณแบบเซนมาปฏิบัติ เกิดเป็นวะบิฉะ (พิธีชงชาที่มีความเรียบง่าย) ขึ้น

โอะคะโมะโทะ โทะมิ (2548) กล่าวไว้ในหนังสือ “ วัฒนธรรมญี่ปุ่น ” เกี่ยวกับพิธีชงชาหรือชะโนะยุ ซึ่งเป็นพิธีการดื่มชาแบบดั้งเดิมของญี่ปุ่น เริ่มด้วยการใส่ชาลงในถ้วย รินน้ำร้อนและคนให้เกิดฟองด้วยอุปกรณ์ที่เรียกว่าฉะเซ็น จากนั้นจึงดื่ม มักเป็นการดื่มในห้องน้ำชาซึ่งประดับภาพแขวนหรือแจกันดอกไม้ที่ตกแต่งตามฤดูกาลที่โทะโคะโนะมะ (มุมประดับภายในห้อง) พิธีชงชามีองค์ประกอบมากมาย ไม่เฉพาะกิจกรรมารยาทในการดื่มชาแต่ยังรวมถึงจิตวิญญาณแห่งเซน วะบิ ความมีเหตุผล และการคำนึงถึงผู้อื่น ซึ่งล้วนเป็นทัศนคติที่มีต่อชีวิต ที่ประเทศญี่ปุ่นผู้หญิงจำนวนมากเรียนรู้พิธีชงชาแบบดั้งเดิมโดยถือเป็นส่วนหนึ่งของความสุนทรีย์

Gustie L. Herrigel (1999) บรรยายไว้ใน “Zen in the Art of Flower Arrangement: The Classic Account of the Meaning and Symbolism of the Japanese Art of Ikebana” กล่าวถึงศิลปะการจัดดอกไม้ของญี่ปุ่น “อิเคะบะนะ” ซึ่งอาจแปลได้ว่า การรักษาดอกไม้ให้คงชีวิตชีวา ในภาชนะซึ่งมีน้ำบรรจุอยู่ โดยดอกไม้ในที่นี้หมายรวมถึงสิ่งใด ๆ ก็ตามที่มีสภาพคล้ายต้นไม้ เช่น กิ่งหรือแขนง ใบทุกชนิด พืชน้ำและหญ้า เป็นต้น การจัดดอกไม้จะทำให้ผู้จัดเข้าถึงและซาบซึ้งในจิตวิญญาณคำสอนเช่นที่แฝงอยู่ เป็นการแสดงออกซึ่งประสบการณ์อันลึกซึ้งแห่งชีวิต อันประกอบด้วยคำสอน 10 ประการ คือ

- 1) การจัดดอกไม้นำมาซึ่งสัมพันธภาพแห่งจิตวิญญาณ
- 2) การไม่ยึดถือสิ่งใด
- 3) ความรู้สึกสงบนิ่งและใสกระจ่าง
- 4) อิศรภาพจากความวิตกกังวล
- 5) สัมพันธภาพกับต้นไม้และแก่นแท้ของธรรมชาติ
- 6) ความรักและความเคารพในมนุษย์
- 7) เติมแต่งให้บริบูรณ์ด้วยความกลมกลืนและอ่อนนุ่ม
- 8) เชื่อมสัมพันธ์การจัดดอกไม้กับความรู้สึกในการปฏิบัติธรรม
- 9) ความกลมกลืนสอดคล้องของกายและจิต
- 10) การปฏิเสธตัวตนและการถนอมรักษาอิสรภาพจากอกุศลธรรมทั้งปวง

ยานากิตะ มาซาโกะ (2548) เขียนหนังสือ “ธรรมเนียมญี่ปุ่น” กล่าวถึงอาหารกล่องที่เรียกว่า “มะกุโนะอูชิ เบ็นโต” ประกอบด้วยอาหารที่ทำด้วยเครื่องปรุงหลากหลาย และปรุงด้วยวิธีที่ต่างกัน เช่น ผักต้ม ปลาย่าง อาหารทอด ผักดอง เป็นต้น มะกุโนะอูชิ เบ็นโตมีต้นกำเนิดในสมัยเอโดะเมื่อประชาชนออกไปหาความสำราญจากการดูละคร ได้มีการจัดข้าวสวยและกับข้าวออกขายให้ผู้ชมรับประทานระหว่างที่ปิดม่านพักการแสดงละคร ในขณะที่อาหารตะวันตกจะคิดรายการอาหารออกมาโดยเน้นที่อาหารจานหลัก อาหารญี่ปุ่นจะจัดอาหารมากมายหลายชนิดทั้งที่ได้จากทะเล อาหารที่ได้จากภูเขา อาหารที่ได้จากท้องถื่น มะกุโนะอูชิ เบ็นโตที่จัดเรียงอย่างสวยงามจะมีความกลมกลืนกันทั้งหมด แสดงให้เห็นสุนทรีย์ด้านความงามของชาวญี่ปุ่น

### 2.1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับศิลปะญี่ปุ่น

มาลินี คัมภีร์ญาณนนท์ (2532) กล่าวไว้ในหนังสือ “ประวัติศาสตร์ศิลปะญี่ปุ่น” ว่า จิตรกรรมแบบญี่ปุ่นเริ่มขึ้นในสมัยเฮอัน โดยเฉพาะสมัยของตระกูลฟูจิวาระซึ่งเป็นสมัยแห่งความรุ่งเรืองของวรรณคดี วรรณกรรม และกวีนิพนธ์ ตลอดจนการประดิษฐ์ตัวอักษรคันนะ ผลงานทางด้านอักษรศาสตร์เหล่านี้เป็นแรงบันดาลใจให้เกิดภาพเขียนแบบญี่ปุ่นขึ้น ทั้งยังสะท้อนให้เห็นความรักธรรมชาติที่อยู่ในจิตใจชาวญี่ปุ่น บทกลอนหรืองานกวีนิพนธ์นิยมบรรยายเกี่ยวกับความงามของฤดูสี่ฤดูอันประกอบด้วยฤดูใบไม้ผลิ ฤดูร้อน ฤดูใบไม้ร่วง และฤดูหนาว สถานที่ต่าง ๆ เป็นต้น เมื่อถูกถ่ายทอดมาเป็นภาพเขียนก็ยังคงเอกลักษณ์เช่นนี้ไว้ทั้งสิ้น เช่น ภาพภูมิภคสี่ฤดู (ค.ศ. 1053) บนบานประตูในศาลาวัตเปียโต

ยานากิตะ มาซาโกะ (2548) เขียนหนังสือเรื่อง “ธรรมเนียมญี่ปุ่น” กล่าวถึง ะชิตสึหรือนิฮิมมะ (ห้องแบบญี่ปุ่น) คือห้องที่ปูด้วยเสื่อทะตะมิ ะชิตสึมีรูปแบบมาจากแบบการสร้างบ้านของชาวมุไร ในช่วงครึ่งหลังของศตวรรษที่ 16 ะชิตสึประกอบด้วยเสื่อที่เหลื่อม พื้นปูด้วยเสื่อทะตะมิ เพดานไม้แบ่งกันด้วยโซจิ (บานเลื่อนใช้กระดาษใยไม้ปิดบนกรอบไม้) และฟุซุมะ (ประตูเลื่อนที่ติดด้วยกระดาษที่มีน้ำหนัก) หากเป็นะชิตสึแบบเป็นพิธีการจะมีโทะโคโนะมะมะ (ช่องที่เว้าเข้าไปสำหรับแขวนภาพและวางแจกันดอกไม้) และชิงะอิตะนะะ (ชั้น) ะชิตสึได้รับการออกแบบให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์แบบโดยไม่ต้องมีเฟอร์นิเจอร์ ต่างกับห้องแบบตะวันตกที่ต้องตกแต่งด้วยเฟอร์นิเจอร์

อิโรตะ ชิเอโกะ (2554) กล่าวในหนังสือ “สิ่งมงคลญี่ปุ่น” เกี่ยวกับตราประจำตระกูล ซึ่งเป็นลวดลายที่มาจากลักษณะของธรรมชาติ สถาปัตยกรรม สัตว์ พืช หรือตัวอักษร โดยในแต่ละลายจะมีความหมายมงคล เช่น ตรารูปเถาไม้เลื้อยสื่อถึงการมีลูกหลานสืบไป ตรารูปขนเหยี่ยวเป็นสัญลักษณ์ของนักรบ เป็นต้น ในกลุ่มชนชั้นสูงจะติดตราประจำตระกูลไว้ที่รถหรือสิ่งของมาตั้งแต่สมัยเฮอัน ตราของชนชั้นสูงจะได้รับการออกแบบอย่างวิจิตรงดงาม เมื่อญี่ปุ่นเข้าสู่ยุคสงคราม พวกนักรบก็มีการใช้ตราประจำตระกูลเช่นกัน เพื่อให้สามารถแยกได้ว่าฝ่ายไหนเป็นศัตรู ฝ่ายไหนเป็นพวกเดียวกัน แต่จะมีรูปแบบเรียบง่ายกว่าตราของชนชั้นสูง กระทั่งในสมัยเอโดะ ตราประจำตระกูลเริ่มเป็นที่นิยมในหมู่คนทั่วไป เนื่องจากข้อกำหนดของตราประจำตระกูลไม่ได้เคร่งครัดมากนัก จึงมีการดัดแปลงแบบจากลวดลายของตราเดิมให้หลากหลายมากขึ้น ปัจจุบันจึงพบเห็นตราประจำตระกูลได้ทั่วไป

ชยกร พับลิเคชัน (2555) เขียนหนังสือ “ปราสาทญี่ปุ่น” อธิบายและจำแนกประเภทของ ปราสาทญี่ปุ่นไว้ 3 ประเภท ได้แก่ ปราสาทแบบยะมะจิโระ เป็นปราสาทที่สร้างบนเขาเพื่อการป้องกันข้าศึก ปราสาทแบบฮิระยะมะจิโระ เป็นปราสาทที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ราบบนภูเขา มีโครงสร้างค่อนข้างใหญ่เป็นพิเศษ ปราสาทลักษณะนี้มักมีเมืองอยู่รอบ ๆ หรือด้านใต้ปราสาท ปราสาทแบบฮิระจิโระ เป็นปราสาทที่สร้างบนพื้นที่ราบ โดยเฉพาะบนที่ราบลุ่มต่ำที่เต็มไปด้วยโคลนเพื่อเป็นการป้องกันข้าศึก มีการขุดสร้างแม่น้ำ ทะเลสาบ หนองน้ำและบึง

## 2.2 เอกสารงานศึกษาที่เกี่ยวข้อง

### 2.2.1 เอกสารงานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบฉาก

สุมาภา ประดับแก้ว. (2556: 80, อ้างจาก เขมิกา จินดาวงศ์, 2551: 14-18) กล่าวว่า ฉากสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 ประเภท คือ

- 1) ฉากที่เป็นธรรมชาติ ได้แก่ สภาพแวดล้อมธรรมชาติ เช่น ป่าไม้ พุ่มหญ้า ลำธาร
- 2) ฉากที่เป็นสิ่งประดิษฐ์ ได้แก่ อาคารบ้านเรือน ร้านค้า วัด โบราณสถาน สิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ
- 3) ฉากที่เป็นช่วงเวลาหรือยุคสมัย
- 4) ฉากที่เป็นการดำเนินชีวิตของตัวละคร
- 5) ฉากที่เป็นสภาพแวดล้อมเชิงนามธรรม เช่น ค่านิยม ธรรมเนียม ประเพณี ความเชื่อ

ภัทริยา วิริยะศิริวัฒน์ (2558) กล่าวว่า องค์ประกอบของฉากมีความสำคัญในการเล่าเรื่อง เพราะแสดงให้เห็นถึงความหมายบางอย่างที่ผู้สร้างต้องการสื่อสารกับผู้ชม ฉากจะประกอบไปด้วย 2 ส่วนด้วยกัน คือ ส่วนของช่วงเวลา (Time) แสดงให้เห็นช่วงเวลาที่เกิดเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้น และส่วนของสถานที่ (Location) เป็นการกำหนดถึงเหตุการณ์และการกระทำของตัวละคร ฉากแต่ละฉากจะสะท้อนให้เห็นบริบทของสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรมว่าเป็นเช่นไร โดยฉากอาจทำหน้าที่ประหนึ่งตัวละครที่คอยบอกเล่าเรื่องราว และกระตุ้นอารมณ์ความรู้สึกของผู้ชมให้เกิดอารมณ์ร่วมไปด้วยได้

ณัฐกานต์ รสหวาน (2561: 22, อ้างจาก ธัญญา สังขพันธ์, 2539) กล่าวถึงฉากว่าเป็นส่วนประกอบสำคัญในการเล่าเรื่อง เพราะเรื่องที่เกิดขึ้นนั้นจำเป็นต้องมีสถานที่ และฉากประกอบในการสร้างบรรยากาศให้เรื่องราวมีความเสมือนจริงที่สุด และฉากยังเป็นการบอกถึงความหมาย

บางอย่างของเรื่อง อาจบอกได้ถึงรูปแบบของภาพยนตร์นั้น ๆ รวมไปถึงเชื่อมโยงความสัมพันธ์กับตัวละคร รับรู้ถึงภูมิหลัง ความคิด และการปรากฏตัวขึ้นของตัวละคร

## บทที่ 3

### เมืองอินะซุมะ

#### 3.1 ภาพรวมของเมืองอินะซุมะ

เมืองอินะซุมะเป็นเมืองลำดับที่ 3 ของเก็นชินอิมแพคต์ ถัดจากเมืองหลี่เยว่ (Liyue) ตัวเอกของเกมจะทราบรายละเอียดเกี่ยวกับเมืองอินะซุมะจากเทพหินมอแรกซ์ และตัวละครอัตสุโกะ หญิงสาวผู้ลี้ภัยจากเมืองอินะซุมะมาอาศัยในเมืองหลี่เยว่ ความว่าเมืองอินะซุมะอยู่ภายใต้การปกครองของโชกุนไรเด็นหรือเทพสายฟ้าบาอัล เทพแห่งความเป็นนิรันดร์ เมืองอินะซุมะจึงมีภาพลักษณ์ของดินแดนแห่งความเป็นนิรันดร์อันไม่มีวันเสื่อมคลายไปด้วย การบริหารประเทศแบ่งกระจายอำนาจออกเป็น 3 สำนักใหญ่ที่มีหน้าที่แตกต่างกัน ปัจจุบันประกาศใช้กฎชะโกะกุ (Sakoku Decree) นโยบายการแยกตัวเป็นเอกเทศ ปิดกั้นพรมแดนและการติดต่อกับต่างชาติอย่างเข้มงวด พร้อมประกาศใช้ “คำสั่งล่าวิชั่น” เนื้อหาว่าด้วยวิชั่นซึ่งเป็นสื่อกลางการใช้พลังงานธาตุทุกชิ้นล้วนแต่เป็นของประทานจากองค์เทพและควรอยู่ภายใต้การกำกับดูแลจากเทพ ด้วยคำสั่งนี้จึงเกิดการรวบรวมวิชั่นจากประชาชนทั่วทั้งอินะซุมะ ผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งล่าวิชั่นลุกฮือขึ้นต่อต้านภายใต้ชื่อของกองกำลังต่อต้านโชกุน นำโดยหัวหน้ามิโกะจากเกาะวะทตสึมิ เกิดเป็นสงครามกลางเมืองที่สั่นคลอนความสงบสุขและความเป็นนิรันดร์ของดินแดนสายฟ้าขึ้น



ภาพที่ 1 เมืองอินะซุมะ

ที่มา : <https://www.mondespersistants.com/genshin-impact-guide-acces-inazuma/>





ภาพที่ 2 เทพหินมอแรกซ์

ที่มา : [https://genshin-impact.fandom.com/th/wiki/Raiden\\_Shogun](https://genshin-impact.fandom.com/th/wiki/Raiden_Shogun)



ภาพที่ 3 เทพสายฟ้าบาอัลหรือไรเด็นโซกุน

ที่มา : <https://genshin-impact.fandom.com/vi/wiki/Zhongli>

### 3.2 ระบอบการปกครอง

ระบอบการปกครองของอินะซุมะเป็นแบบรัฐบาลโชกุน (Shogunate) มีโชกุนไรเด็นเป็นประมุขของประเทศ แบ่งอำนาจหน้าที่เป็น 3 ฝ่าย 3 สำนัก เรียกว่า “สามสำนักมหาอำนาจ” (Inazuma Bakufu Tri-Commission) ประกอบไปด้วย

**3.2.1 สำนักคันโจ (Kanjou Commission)** ศูนย์บัญชาการอยู่ที่ท่าเรือริโท เกาะนะรุคะมิ มีหน้าที่ควบคุมการตรวจคนเข้าเมือง คุ่มครองชายแดน และควบคุมการคลัง ดูแลโดยตระกูลฮิอิระงิ (Hiiragi Clan) ผู้นำตระกูลคือฮิอิระงิ ซินสุเกะ



ภาพที่ 4 สำนักคันโจ

ที่มา : [https://genshin-impact.fandom.com/wiki/Kanjou\\_Commission](https://genshin-impact.fandom.com/wiki/Kanjou_Commission)



ภาพที่ 5 ฮิอิระงิ ซินสุเกะ

ที่มา : <https://www.gamerguides.com/genshin-impact/guideritou-escape-plan>

**3.2.2 สำนักเห็นเรียว (Tenryou Commission)** ศูนย์บัญชาการตั้งอยู่ในตัวเมืองอินะซุมะ เกาะนะรุคะมิ รับผิดชอบด้านการทหารและความมั่นคงของรัฐ เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่โดยตรงในการ บังคับใช้คำสั่งล่าวิชน ควบคุมโดยตระกูลคุโจ (Kujou Clan) ผู้นำตระกูลคือคุโจ ทะกะยุกิ



ภาพที่ 6 สำนักเท็นเรียว

ที่มา : [https://genshin-impact.fandom.com/wiki/Tenryou\\_Commission](https://genshin-impact.fandom.com/wiki/Tenryou_Commission)



ภาพที่ 7 คุโจ ทะกะยุกิ

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=HRpn0nqihvg>

**3.2.3 สำนักยะชิโระ (Yashiro Commission)** ศูนย์บัญชาการตั้งอยู่บริเวณเชิงเขาโยโกเกะนะรุคะมิ มีหน้าที่ดูแลกิจการพลเรือน เช่น การจัดพิธีกรรมหรืองานเทศกาล การดูแลศาลเจ้าใหญ่ นะรุคะมิ (Grand Narukami Shrine) รวมทั้งดูแลองค์กรสายลับเพื่อรวบรวมข่าวกรอง “ชูมัตสึบัน” (Shuumatsuban) ผู้บริหารคือตระกูลคะมิซะโตะ (Kamisato Clan) ผู้นำตระกูลคนปัจจุบันคือ คะมิซะโตะ อะยะโตะ



ภาพที่ 8 สำนักยะชิโระ

ที่มา : <https://genshin-impact.fandom.com/th/wiki/Yashiro>

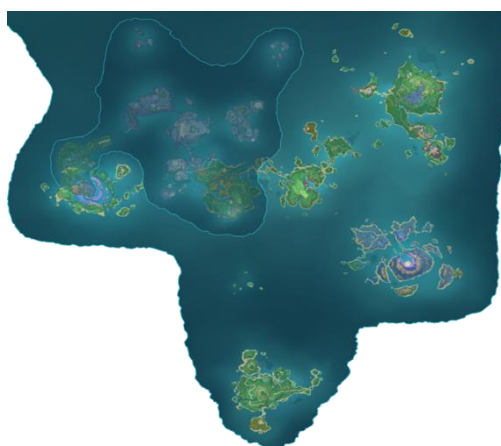


ภาพที่ 9 Kamisato Ayato อายะโตะ

ที่มา : [https://hero.fandom.com/wiki/Kamisato\\_Ayato](https://hero.fandom.com/wiki/Kamisato_Ayato)

### 3.3 ภูมิศาสตร์

ภูมิภาคอินะซุเมะมีลักษณะเป็นหมู่เกาะกระจัดกระจายในแนวตอนตั้งแต่ทิศตะวันตกจรดทิศตะวันออก แบ่งได้เป็น 6 พื้นที่และ 1 พื้นที่ใต้ดิน ประกอบไปด้วย เกาะนารุกะมิ (Narukami Island) คันนะซุกะ (Kannazuka) เกาะยะชิโอะริ (Yashiori Island) เกาะเซอิไร (Seirai Island) เกาะวะทัตสึมิ (Watatsumi Island) เกาะทสึรุมิ (Tsurumi Island) และอารยธรรมโบราณเอ็นกะโนะมิยะ (Enkanomiya)



ภาพที่ 10 แผนที่อาณาบริเวณอินะซุเมะทั้งหมดรวมพื้นที่ใต้ดินของอารยธรรมเอ็นกะโนะมิยะ

ที่มา : <https://i.redd.it/eaeevstlahc81.png>

**3.3.1 เกาะนารุกะมิ (Narukami Island)** เกาะนารุกะมิตั้งอยู่ทางทิศตะวันออก ภูมิภาคประเทศทอถยวาวตั้งแต่เหนือจรดใต้ เป็นเกาะหลักของอินะซุมะ เนื่องจากตัวเมืองตลอดจนสถานที่สำคัญทางราชการต่าง ๆ ล้วนตั้งอยู่บนเกาะนี้ พื้นที่ย่อยของเกาะสามารถแบ่งได้เป็น



ภาพที่ 11 แผนที่เกาะนารุกะมิ

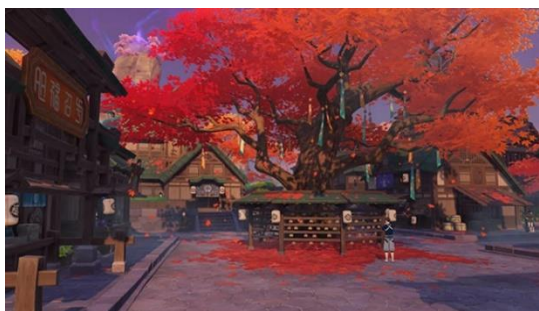
ที่มา : [https://genshin-impact.fandom.com/wiki/Narukami\\_Island](https://genshin-impact.fandom.com/wiki/Narukami_Island)

**3.3.1.1 ท่าเรือริโท (Ritou)** เป็นสถานที่แรกของอินะซุมะที่ผู้เดินทางทุกคนต้องมาเยือนภายใต้กฎชะโกะกุ เป็นที่ตั้งของสำนักคันโจซึ่งมีหน้าที่ควบคุมการเข้าออกเมืองอินะซุมะ การขอใบอนุญาตการเดินทางภายในเมืองอินะซุมะจะต้องดำเนินการภายในท่าเรือนี้เท่านั้น มิฉะนั้นจะถูกกักตัวไม่ให้เดินทางออกนอกท่าเรือ ด้วยเหตุนี้ท่าเรือริโวจึงมีชาวต่างชาติอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก ทั้งชาวต่างชาติที่ตั้งถิ่นฐานเพื่อดำเนินการค้าขาย และชาวต่างชาติที่ไม่ได้รับอนุญาตให้เดินทางในประเทศ เป็นต้น ชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่ในริโวจึงรวมตัวกันก่อตั้ง “สมาคมการค้านานาชาติ” ขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้าและให้การช่วยเหลือแก่ชาวต่างชาติผู้ไม่สามารถเดินทางออกนอกท่าเรือได้



ภาพที่ 12 ท่าเรือริโท

ที่มา : <https://www.hoyolab.com/article/595063>



ภาพที่ 13 พื้นที่ค้าขายบริเวณรอบสมาคมการค้านานาชาติ

ที่มา : <https://www.lurkit.com/games/b64eed49-334e-4f5c-92ec-93a21a5fcf25/news>

**3.3.1.2 หมู่บ้านคอนดะ (Konda Village)** เป็นหมู่บ้านขนาดเล็กถัดจากท่าเรือริโท หมู่บ้านคอนดะตั้งชื่อตามตระกูลหัวหน้าหมู่บ้านที่ได้รับประทานที่ดินมาจากโชกุนไรเด็น หมู่บ้านตั้งอยู่ระหว่างท่าเรือริโทและตัวเมืองอินะซุมะ ประชากรส่วนใหญ่ในหมู่บ้านเป็นผู้สูงอายุและเด็ก ยังชีพด้วยการทำเกษตรเป็นหลัก



ภาพที่ 14 หมู่บ้านคอนดะ

ที่มา : [https://genshin-impact.fandom.com/wiki/Konda\\_Village](https://genshin-impact.fandom.com/wiki/Konda_Village)

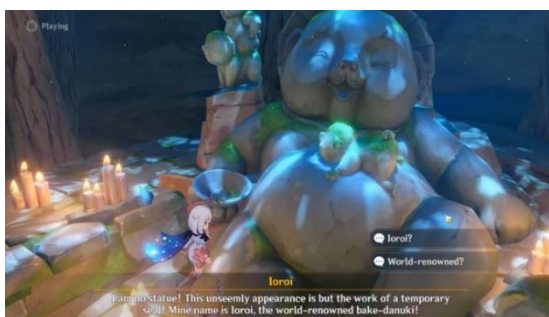
**3.3.1.3 ป่าชินจู (Chinju Forest)** ป่าที่บิถัดจากหมู่บ้านคอนดะ ตั้งอยู่บริเวณเชิงเขาโยโก เป็นป่าลึกลับที่เชื่อกันว่าเป็นที่อยู่อาศัยของ “โยโก” หรือภูติผีปีศาจตามความเชื่อของชาวอินะซุมะ เช่น ปีศาจทะนุกิที่ชอบกลั่นแกล้งผู้คนให้หลงป่า หรือปีศาจจิ้งจอก เป็นต้น ภายในป่าจะพบรูปปั้นทะนุกิตั้งเรียงรายและเสาโทริอิอันนำไปสู่ศาลเจ้าที่ถูกทิ้งร้างในป่าลึก





ภาพที่ 15 เสาทะริอิในป่าชินจู

ที่มา : <https://i.redd.it/e975d5vk13i71.png>



ภาพที่ 16 รูปปั้นทะนะนุกิ

ที่มา : <https://www.vg247.com/genshin-impact-chinju-forest-barrier>

**3.3.1.4 ภูเขาโยโก (Mt. Yougou)** ภูเขาขนาดใหญ่บนเกาะนระรุคะมิ บนยอดเขาเป็นที่ตั้งของศาลเจ้าใหญ่ นระรุคะมิและต้นซากุระศักดิ์สิทธิ์ ภูเขานี้เป็นเขตแดนศักดิ์สิทธิ์ของเทพเจ้าตามความเชื่อของเมืองอินะซุ บางตำนานเล่าขานว่าภูเขาสูงนี้เป็นที่อาศัยของ “เท็งงุ” โยโกที่มีรูปร่างคล้ายมนุษย์แต่มีปีกอีกา ตัวละครชาวอินะซุมะ “คุโจ ชะระระ” เองก็เป็นตัวละครเผ่าพันธุ์เท็งงุและมีบ้านเกิดอยู่ที่เขาลูกนี้เช่นกัน



ภาพที่ 17 ภูเขาโยโก

ที่มา : [https://genshin-impact.fandom.com/th/wiki/Mt.\\_Yougou](https://genshin-impact.fandom.com/th/wiki/Mt._Yougou)



ภาพที่ 18 คุโจ ชะระ

ที่มา : [https://genshin-impact.fandom.com/th/wiki/Kujou\\_Sara](https://genshin-impact.fandom.com/th/wiki/Kujou_Sara)

ศาลเจ้าใหญ่ นะรุคะมิ เป็นศาลเจ้าหลักของเมืองอินะซุมะ สร้างขึ้นล้อมรอบต้นซากุระศักดิ์สิทธิ์ เป็นศาลเจ้าเพื่อบูชาเทพสายฟ้าไรเด็น หรืออีกนามหนึ่ง “นะรุคะมิ โอะโกะโชะ” (Narukami Ogoshō) นอกจากนี้ศาลเจ้านะรุคะมียังมีหน้าที่ปกปักรักษาแลต้นซากุระศักดิ์สิทธิ์ ประกอบพิธีกรรมทางศาสนาต่าง ๆ ผ่านความร่วมมือกับสำนักยะชิโระ เป็นสถานที่สำหรับการขอพรและการเซียมซีเสี่ยงโชค รวมทั้งให้การต้อนรับผู้มาเยือนเพื่อสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ศาลเจ้ามีนักบวชหรือมิโกะ (巫女) เป็นผู้เผยแพร่แนวคิดและความเชื่อ หัวหน้านักบวชคนปัจจุบันคือโยโกะจิงจอกยะเอะ มิโกะ



ภาพที่ 19 ศาลเจ้าใหญ่ นะรุคะมิและต้นซากุระศักดิ์สิทธิ์

ที่มา : <https://thenerdstash.com/genshin-impact-shrines-of-depths-inazuma-locations/>

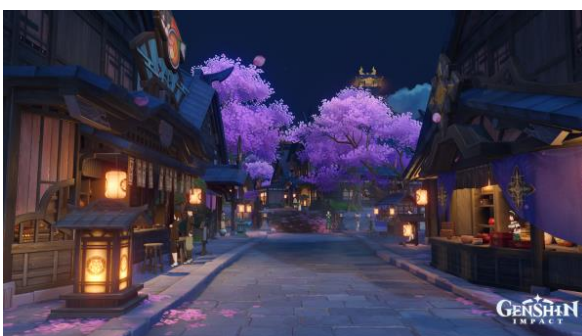




ภาพที่ 20 หัวหน้านักบวชคนปัจจุบัน ยะเอะ มิโกะ

ที่มา : <https://www.deviantart.com/deg5270/art/Yae-Miko-Genshin-Impact>

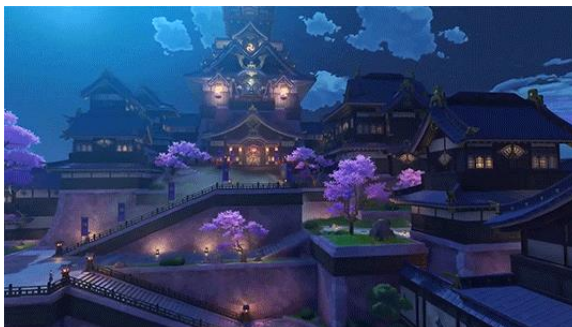
3.3.1.5 เมืองอินะซุมะ เป็นเขตเมืองหลักของอินะซุมะ ประกอบไปด้วยสถานที่สำคัญ เช่น กองปราบปรามดูแลความสงบของสำนักเท็นเรียว ย่านที่อยู่อาศัย “ฮะนะมิชะกะ” ประชาชนทั่วไปจะอาศัยอยู่ในย่านนี้ และปราสาทที่พำนักโชกุน “เท็นซุคะคุ”



ภาพที่ 21 ถนนฮะนะมิชะกะในตัวเมืองอินะซุมะ

ที่มา : <https://www.ibtimes.com/genshin-impact-guide-where-find-hamayumi-4-star-bow-3261401>

ปราสาทเท็นซุคะคุ หรือปราสาทที่พำนักของโชกุนตั้งอยู่ในบริเวณที่ราบสูงสุดของเมืองอินะซุมะ เพื่อแสดงความยิ่งใหญ่ของเทพสายฟ้าที่อยู่เหนือประชาชนชาวอินะซุมะทั้งปวง



ภาพที่ 22 ปราสาทเห็นชุกะคุ

ที่มา : [https://www.youtube.com/watch?v=gEOI-Ae\\_aaU](https://www.youtube.com/watch?v=gEOI-Ae_aaU)

**3.3.2 เกาะยะชิโอะริ (Yashiori Island)** เกาะยะชิโอะริเป็นหนึ่งในหมู่เกาะของเมืองอินะซุมะ มีอาณาบริเวณเชื่อมต่อกับพื้นที่คั่นชะงูะผ่านหาดชะงูะจิ ในอดีตเกาะยะชิโอะริเคยเป็นสถานที่สู้รบระหว่างโชกุนและเทพอสรพิษโอะโระยะชิ การต่อสู้ครั้งนั้นรุนแรงมากกระทั่งทำให้ภูมิภาคของประเทศของเกาะเปลี่ยนแปลงไป และส่งผลให้สภาพภูมิอากาศของเกาะมีฝนตกและฟ้าผ่าอยู่ตลอดเวลา อีกทั้งซากศพของเทพอสรพิษที่ถูกทิ้งก่อให้เกิด “คำสาปหะทะระสุนะ” พลังงานที่ทำให้เกิดโรคภัยไข้เจ็บตลอดจนภัยธรรมชาติอันเป็นอันตรายต่อมนุษย์ ปัจจุบันจึงแทบไม่มีชาวเมืองอินะซุมะอาศัยอยู่บนเกาะนี้แล้ว



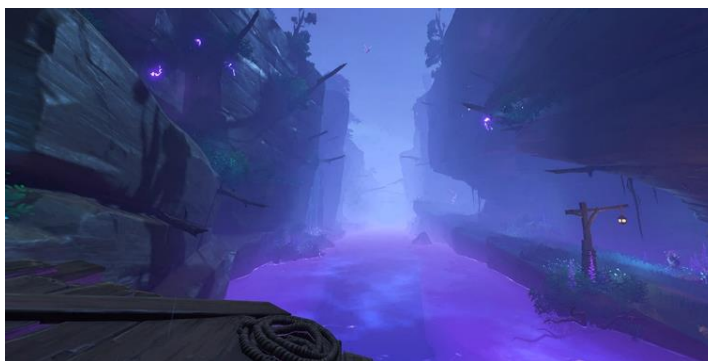
ภาพที่ 23 แผนที่เกาะยะชิโอะริ

ที่มา : <https://game8.co/games/Genshin-Impact/archives/337956>



ภาพที่ 24 โซกุนไรเด็น (ซ่าย) และเทพอสรพิษโอะโรบะชิ (ขวา)  
ที่มา : <https://genshin-impact.fandom.com/wiki/Orobashi>

3.3.2.1 ช่องเขามูโซจิน (Musoujin Gorge) ช่องเขาที่เกิดจากการฟาดฟันดาบมูโซโนะฮิโตะตะจิ (Musou no Hitotachi 無想の一太刀 หนึ่งดาบไร้คะนิง) ดาบวิเศษประจำตัวของโซกุนไรเด็น มีอาณาเขตมากขนาดผ่าเกาะให้แยกออกเป็นสองส่วนได้ และทำให้เทพอสรพิษสิ้นใจตายในทันที ปัจจุบันเป็นช่องเขารันทรายเป็นที่เต็มไปด้วยพิษคำสาปหะทะระระสึนะ มนุษย์ทั่วไปไม่สามารถเดินทางเข้าไปในช่องเขาแห่งนี้ได้



ภาพที่ 25 ช่องเขามูโซจิน  
ที่มา : [https://genshin-impact.fandom.com/wiki/Viewpoint/Rift\\_Valley,\\_Yashiori\\_Island](https://genshin-impact.fandom.com/wiki/Viewpoint/Rift_Valley,_Yashiori_Island)

**3.3.2.2 หัวอสรพิษ (Serpent's Head)** หัวเทพอสรพิษตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ และส่วนลำตัวทอดยาวไปตลอดเกาะ ตามโครงกระดูกของเทพอสรพิษจะพบเห็นผลึกไขกระดูก (Crystal Marrow) ได้ทั่วไป ผลึกนี้มีส่วนประกอบของทะเลทริกะมิ ซึ่งเป็นพลังของคำสาปทะเลระสุมะ ผลึกนี้มีคุณสมบัติเพิ่มความแข็งแกร่งและความทนทานของเหล็ก จึงนิยมนำไปใช้ในอุตสาหกรรมการหลอมอาวุธ



ภาพที่ 26 หัวเทพอสรพิษโอะโระปะชิ

ที่มา : [https://genshin-impact.fandom.com/wiki/Serpent%27s\\_Head](https://genshin-impact.fandom.com/wiki/Serpent%27s_Head)



ภาพที่ 27 ผลึกไขกระดูกที่พบบนซากเทพอสรพิษ

ที่มา : <https://portalvirtualreality.ru/en/gde-najti-kristalnyj-kostnyj-mozg-v-genshin-impact-lokacii-i-marshruty-farma/>

3.3.2.3 หมู่บ้านฮิจิ (Higi Village) หมู่บ้านขนาดเล็กบนเกาะยะชิโอะริ ปัจจุบันเป็นหมู่บ้านร้างที่ไม่มีผู้คนอาศัยอยู่เนื่องจากผลกระทบของพลังทะทะริกะมิ หมู่บ้านรายล้อมไปด้วยศาลเจ้าขนาดเล็กสำหรับบูชาเทพจำนวนมาก



ภาพที่ 28 หมู่บ้านฮิจิ

ที่มา : [https://genshin-impact.fandom.com/wiki/Higi\\_Village](https://genshin-impact.fandom.com/wiki/Higi_Village)

3.3.2.4 ป้อมฟูจิโตะ (Fort Fujitou) ที่ตั้งกองทัพของกองกำลังฝ่ายต่อต้านรัฐบาลโชกุนจากเกาะวะทตสึมิ มีเป้าหมายเพื่อการปราบปรามกองทัพโชกุนและล้มเลิกคำสั่งล่าวิชน ซังโกะโนะมิยะ โคะโคะมิ ผู้นำมิโกะแห่งเกาะวะทตสึมิเป็นผู้บัญชาการ และมีนายพลโกะโรเป็นแม่ทัพ



ภาพที่ 29 ค่ายกองกำลังทหารจากเกาะวะทตสึมิ

ที่มา : [https://genshin-impact.fandom.com/th/wiki/กองกำลัง\\_Watatsumi](https://genshin-impact.fandom.com/th/wiki/กองกำลัง_Watatsumi)



ภาพที่ 30 ซังโกะโนะมียะ โคะโคะมิ

ที่มา : [https://genshin-impact.fandom.com/th/wiki/Sangonomiya\\_Kokomi](https://genshin-impact.fandom.com/th/wiki/Sangonomiya_Kokomi)

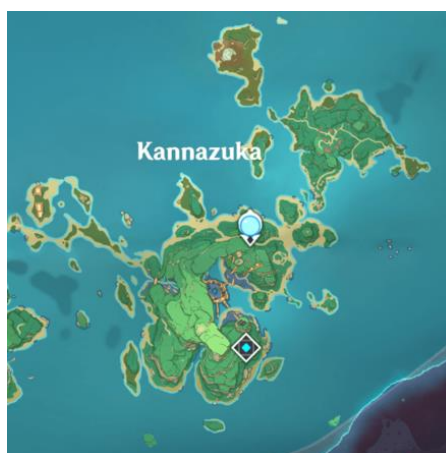


ภาพที่ 31 นายพลโกะโร่

ที่มา : [https://hero.fandom.com/wiki/Gorou\\_\(Genshin\\_Impact\)](https://hero.fandom.com/wiki/Gorou_(Genshin_Impact))



**3.3.3 คั่นนะซุกะ (Kannazuka)** คั่นนะซุกะเป็นพื้นที่หนึ่งของอินะซุมะ มีพื้นที่คาบเกี่ยวกับเกาะยะชิโอะริผ่านหาดนะซุจิ คั่นนะซุกะมีความสำคัญในการเป็นจุดยุทธศาสตร์สำคัญของกองทัพโซกุน และคั่นนะซุกะยังเป็นเขตอุตสาหกรรมสำคัญของอินะซุมะเนื่องจากเป็นที่ตั้งของเหมืองทะทะระสุนะและเตาหลอมมิคะเกะ



ภาพที่ 32 แผนที่คั่นนะซุกะ

ที่มา : <https://game8.co/games/Genshin-Impact/archives/337958>

**3.3.3.1 ทะทะระสุนะ (Tatarasuna)** เหมืองสำหรับการขุดหาผลึกไขกระดูก (Crystal Marrow) และมีเตาหลอมแร่เหล็กขนาดยักษ์มิคะเกะ (Mikage Furnace) เดิมเป็นสถานที่ที่อุดมไปด้วยพลังงานทะทะริกะมิจนมนุษย์ไม่อาจเข้าใกล้ แต่เมื่อเริ่มดำเนินการสร้างเตาหลอมมิคะเกะที่ใช้ประโยชน์จากพลังงานทะทะริกะมิก็สามารถควบคุมความเสียหายให้ลดน้อยลงได้ และพัฒนาบริเวณทะทะระสุนะให้กลายเป็นเขตเหมือง



ภาพที่ 33 เหมืองทะทะระสุนะ

ที่มา : [https://genshin-impact.fandom.com/wiki/Tatara\\_Tales](https://genshin-impact.fandom.com/wiki/Tatara_Tales)



ภาพที่ 34 เตาลอมมิคะเกะ

ที่มา : [https://genshin-impact.fandom.com/wiki/Tatara\\_Tales:\\_Priority\\_Investigation](https://genshin-impact.fandom.com/wiki/Tatara_Tales:_Priority_Investigation)

**3.3.3.2 ค่ายคัจโจ (Kujou Encampment)** ที่ตั้งค่ายทหารของกองกำลังรัฐบาลโชกุน มีหน้าที่ปราบปรามกองกำลังฝ่ายต่อต้านและบังคับใช้คำสั่งล่าวิชน อยู่ภายใต้การควบคุมของสำนักเทนเรียว ผู้นำกองกำลังคือคัจโจ ชะระ โยโกเท็งงุ

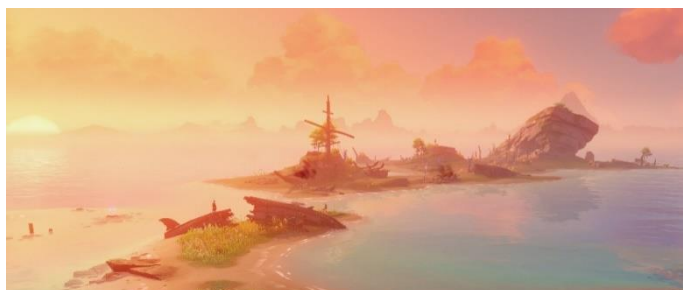


ภาพที่ 35 ค่ายทหารของตระกูลคัจโจ

ที่มา : [https://genshin-impact.fandom.com/wiki/Kujou\\_Encampment](https://genshin-impact.fandom.com/wiki/Kujou_Encampment)

**3.3.3.3 หาดนะซุจิ (Nazuchi Beach)** หาดทรายทอดยาวเชื่อมต่อระหว่างพื้นที่คินนะซุกะและเกาะยะชิโอะริ เป็นพื้นที่ปะทะของกองกำลังโชกุนและกองกำลังฝ่ายต่อต้าน ตลอดแนวชายหาดจึงเต็มไปด้วยเศษซากที่เหลือจากสงคราม





ภาพที่ 36 หาดนะซูจิ

ที่มา : <https://twitter.com/jim2point0/status/1422964454044708867>

**3.3.4 เกาะวะทตสึมิ (Watatsumi Island)** เกาะที่ตั้งอยู่สุดทิศตะวันตก ตรงข้ามกับเกาะนระคุะมิที่ตั้งอยู่สุดทิศตะวันออก ภูมิภาคของเกาะมีลักษณะเป็นปะการังขนาดใหญ่และน้ำตกลดหล่นเป็นชั้น แม้เกาะวะทตสึมิจะเป็นหนึ่งในหมู่เกาะของอินะซุมะ แต่ก็กลับมีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่แตกต่างออกไป อาทิ ชาววะทตสึมินับถือเทพอสรพิษโอะโระบะชิ หรือ “วะทตสึมิ โอะมิคะมิ (Watatsumi Omikami)” แทนการเคารพโซกุนไรเด็น มีผู้นำสูงสุดของเกาะควบตำแหน่งหัวหน้ามิโกะคนปัจจุบันและหัวหน้ากองกำลังต่อต้าน คือ ซังโกะโนะมียะ โคโคะมิ



ภาพที่ 37 แผนที่เกาะวะทตสึมิ

ที่มา : <https://game8.co/games/Genshin-Impact/archives/337963>

**3.3.4.1 ศาลเจ้าซังโกะโนะมียะ (Sangonomiya Shrine)** ศาลเจ้าประจำเกาะวะทตสึมิ ตั้งอยู่บนยอดปะการังขนาดยักษ์ที่ถูกสร้างขึ้นโดยเทพโอะโระบะชิ เป็นทั้งศูนย์รวมความเชื่อของผู้คนในเกาะและสถานที่ว่าราชการของมิโกะผู้นำเกาะ



ภาพที่ 38 ศาลเจ้าซังโกะโนะมียะ

ที่มา : <https://www.sportskeeda.com/esports/genshin-impact-2-1>

**3.3.4.2 หมู่บ้านโบโร (Bourou Village)** หมู่บ้านของชาวเกาะวะทตสึมิและทหารของกองกำลังต่อต้านโจกุน เป็นหมู่บ้านประมงขนาดเล็ก ผืนดินของหมู่บ้านไม่เหมาะกับการเกษตร ทั้งยังขาดแคลนปัจจัยพื้นฐานต่าง ๆ จึงต้องอาศัยการนำเข้าจากภายนอกเกาะวะทตสึมิ



ภาพที่ 39 หมู่บ้านโบโร

ที่มา : [https://genshin-impact.fandom.com/wiki/Bourou\\_Village](https://genshin-impact.fandom.com/wiki/Bourou_Village)

**3.3.4.3 ศาลเจ้าโมออน (Mouun Shrine)** ศาลเจ้ารกร้างทางฝั่งตะวันตกของเกาะเดิมเป็นศาลเจ้าประจำเกาะวะทตส์มีเพื่อการบูชาเทพโอโรโรบะชิ ต่อมาเมื่อเทพโอโรโรบะชิถูกสังหารโดยโชกุนไรเด็น ศาลเจ้าจึงถูกทิ้งร้างไป และเปลี่ยนผ่านศาลเจ้าหลักประจำเกาะมาเป็นศาลเจ้าซังโกะโนะมียะแทน



ภาพที่ 40 ศาลเจ้าโมออน

ที่มา : [https://genshin-impact.fandom.com/wiki/Mouun\\_Shrine](https://genshin-impact.fandom.com/wiki/Mouun_Shrine)

**3.3.5 เกาะเซอิไร (Seirai Island)** เกาะทางใต้ของอินะซุมะ ภูเขา ณ จุดศูนย์กลางของเกาะเป็นพายุสายฟ้ารุนแรงซึ่งเกิดจากพลังของเทพนัคคินนะ คะพัตชิริ (Kanna Kapatcir) หรือ Thunder Bird เทพนักษัตรผู้ปกป้องเกาะทสึรุมิ เมื่อถูกโชกุนไรเด็นสังหาร พลังสายฟ้ามหาศาลเปลี่ยนภูมิอากาศของเกาะให้ปกคลุมไปด้วยเมฆพายุสายฟ้าจนไม่อาจเห็นแสงเดือนแสงตะวัน ทำให้สิ่งมีชีวิตทั้งหลายไม่อาจอาศัยอยู่บนเกาะเซอิไรได้



ภาพที่ 41 แผนที่เกาะเซอิไร

ที่มา : <https://game8.co/games/Genshin-Impact/archives/337961>



ภาพที่ 42 เทพนกยักษ์คัณนะ คะพัตซิริ (Thunder Bird)

ที่มา : [https://genshin-impact.fandom.com/th/wiki/Kanna\\_Kapatcir](https://genshin-impact.fandom.com/th/wiki/Kanna_Kapatcir)

**3.3.5.1 หมู่บ้านโคะเสะคิ (Koseki Village)** อดีตหมู่บ้านของชาวเกาะเซอิโร ภายหลังจากคัณนะ คะพัตซิริถูกสังหารและเปลี่ยนสภาพภูมิอากาศของเกาะไปอย่างสิ้นเชิง ชาวเกาะก็ย้ายออกจากเกาะเซอิโรไปตั้งถิ่นฐานใหม่ที่เกาะนระคุะมิแทน



ภาพที่ 43 หมู่บ้านโคะเสะคิ

ที่มา : [https://genshin-impact.fandom.com/wiki/Viewpoint/The\\_Silent\\_Fishing\\_Village](https://genshin-impact.fandom.com/wiki/Viewpoint/The_Silent_Fishing_Village)

**3.3.5.2 เซอิโรมะรุ (Seiraimaru)** ซากเรือเซอิโรมะรุ อดีตเรือธงของกองเรือโจรสลัดอะโกะ โตะเมะคิ ชาวเกาะเซอิโรและอดีตผู้นำกองกำลังต่อต้านโชกุนเมื่อ 500 ปีก่อน



ภาพที่ 44 ซากเรือเซอิโรมารุ

ที่มา : <https://genshin-impact.fandom.com/wiki/%22Seiraimaru%22>

**3.3.5.3 ศาลเจ้าอะสะเสะ (Asase Shrine)** ศาลเจ้าอะสะเสะเป็นพื้นที่เดียวของเกาะเซอิโรที่ไม่ถูกปกคลุมด้วยเมฆพายุสายฟ้าอย่างน่าอัศจรรย์ ศาลเจ้าอะสะเสะนี้ถูกสร้างขึ้นเมื่อ 500 ปีก่อนโดยมิโกะอะสะเสะ ฮิบิชิ ปัจจุบันเป็นศาลเจ้าร้างที่มีแมวอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก หนึ่งในนั้นคือแมวสีดำพูดได้ “เนะโกะ (Neko)”



ภาพที่ 45 ศาลเจ้าอะสะเสะ

ที่มา : <https://genshindb.org/world/inazuma-viewpoints>



ภาพที่ 46 เนะโกะ

ที่มา : <https://genshin-impact.fandom.com/wiki/Neko>

3.3.5.4 ยอดเขาอะมะคุโมะ (Amakumo Peak) สถานที่ที่นกกยักษ์คัมมะ คะพัตชิริถูกสังหารและกลายเป็นจุดเริ่มต้นของหายนะในเกาะเซโอโร มีลักษณะเป็นพายุสายฟ้าขนาดใหญ่รุนแรง อีกทั้งที่แห่งนี้ยังเป็นสถานที่สังสถิตของพลังสายฟ้าแห่งความเคียดแค้นของคัมมะ คะพัตชิริที่รวมตัวกันและให้กำเนิดสิ่งมีชีวิตพลังธาตุ “Thunder Manifestation”



ภาพที่ 47 ยอดเขาอะมะคุโมะ

ที่มา : [https://genshin-impact.fandom.com/wiki/Viewpoint/Where\\_Swirling\\_Storm\\_Clouds\\_Gather](https://genshin-impact.fandom.com/wiki/Viewpoint/Where_Swirling_Storm_Clouds_Gather)

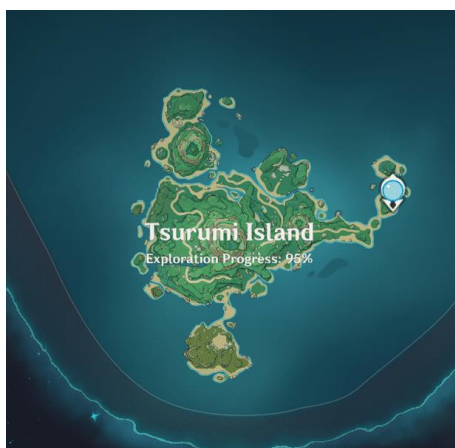


ภาพที่ 48 Thunder Manifestation

ที่มา : [https://genshin-impact.fandom.com/wiki/Thunder\\_Manifestation](https://genshin-impact.fandom.com/wiki/Thunder_Manifestation)



**3.3.6 เกาะทสึรุมิ (Tsurumi Island)** เกาะทสึรุมิเป็นเกาะที่มีหมอกหนาที่บปกคลุมทั่วทั้งเกาะ ชาวอินะซุเมจะไม่เดินทางมายังเกาะแห่งนี้เนื่องจากภัยพิบัติที่เทพนุกยักษ์คันนะ คะพัตชิริสังหารผู้คนบนเกาะจนหมดสิ้น ภูมิภาคประเทศของเกาะเต็มไปด้วยซากอารยธรรมโบราณของชาวเกาะทสึรุมิ และรังที่ถูกทิ้งร้างของเทพนุก



ภาพที่ 49 แผนที่เกาะทสึรุมิ

ที่มา : <https://www.hoyolab.com/article/1258029>

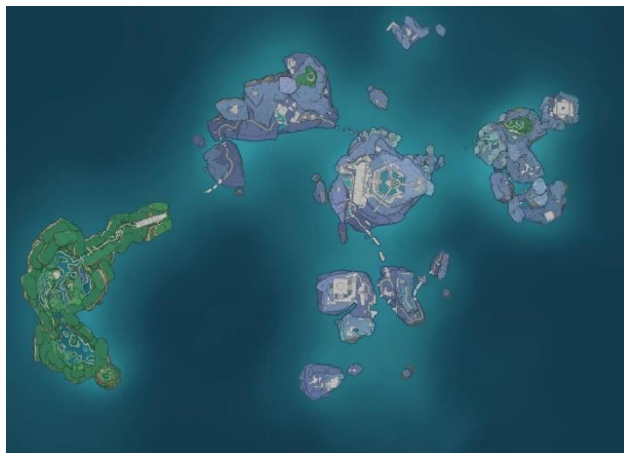
**3.3.6.1 ภูเขาคันนะ (Mt. Kanna)** ภูเขาซึ่งครั้งหนึ่งเคยเป็นที่อยู่อาศัยของเทพนุกยักษ์คันนะ คะพัตชิริ และเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของชาวเกาะทสึรุมิ



ภาพที่ 50 ภูเขาคันนะ

ที่มา : <https://www.gamerbraves.com/tsurumi-island-the-sun-wheel-and-mt-kanna/>

3.3.7 เอ็นกะโนะมียะ (Enkanomiya) เอ็นกะโนะมียะ หรืออีกชื่อหนึ่งว่าเบียะคุยะโคคุ (Byakuyakoku) เป็นอารยธรรมโบราณที่อยู่ใต้ห้วงทะเลลึกของเกาะวะทตสึมิ นักเดินทางสามารถเดินทางไปยังเอ็นกะโนะมียะได้ผ่านเส้นทางสระน้ำวนทางทิศตะวันออกของศาลเจ้าซังโกะโนะมียะ



ภาพที่ 51 แผนที่เมืองใต้ดินเอ็นกะโนะมียะ

ที่มา : <https://www.sportskeeda.com/esports/genshin-impact-2-4->



ภาพที่ 52 สระทางเข้าสู่เอ็นกะโนะมียะ

ที่มา : <https://www.pcinvasion.com/genshin-impact-enkanomiya-unlock-guide/>

ตามตำนานกล่าวว่าอารยธรรมเอ็นกะโนะมียะคือบรรพบุรุษของชาวเกาะวะทตสึมิในปัจจุบัน เป็นเมืองใต้ดินที่แสงอาทิตย์ส่องไม่ถึงและเต็มไปด้วยมอนสเตอร์อันตราย ชาวเอ็นกะโนะมียะต้องอาศัยดวงอาทิตย์ประดิษฐ์เพื่อให้แสงสว่างอันเรียกว่า “ไดนิจิ มิโคะชิ” (Dainichi Mikoshi) เพื่อขับไล่มอนสเตอร์ ท้ายที่สุดอารยธรรมเอ็นกะโนะมียะก็เสื่อมลงและเปลี่ยนผ่านกลายเป็นอารยธรรมวะทตสึมิเมื่อเทพอสรพิษโอะโรระบะชินำพาชาวเอ็นกะโนะมียะขึ้นมาสู่โลกเบื้องบน





ภาพที่ 53 เมืองเอ็นกะโนะมียะและไดนิจิ มิโคะชิ

ที่มา : <https://thenerdstash.com/genshin-impact-how-to-leave-enkanomiya/>

## บทที่ 4

### การศึกษาฉากเมืองอินะซุมะ

ภัทริยา วิริยะศิริวัฒน์ (2558) ระบุว่าฉากสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ฉากที่เป็นช่วงเวลา (Time) และฉากที่เป็นสถานที่ (Location) วัตถุประสงค์การวิจัยนี้เข้าไปเพื่อการศึกษาวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่แฝงอยู่ในฉากของเกม Genshin Impact ดังนั้นจะมุ่งเน้นศึกษาไปยังส่วนของฉากที่เป็นสถานที่ (Location) (สุมาภา ประดับแก้ว, 2556: 80) และเป็นสิ่งประดิษฐ์โดยมนุษย์ ไม่ใช่ฉากตามธรรมชาติ โดยแบ่งฉากที่ต้องการศึกษาเป็นฉากประเภทอาคาร และฉากประเภทเครื่องมือเครื่องใช้

#### 4.1 อาคาร

**4.1.1 ปราสาทเท็นซุคะคุ (Tenshukaku)** ปราสาทที่พำนักของโชกุนไรเด็น คำว่า “เท็นซุ” (天守) หรือ “เท็นซุคะคุ” (天守閣) เดิมเป็นคำสำหรับใช้เรียกหอคอยหรือสิ่งปลูกสร้างในจุดที่สูงที่สุดซึ่งตั้งอยู่ใจกลางปราสาทแบบญี่ปุ่น ใช้สำหรับสังเกตการณ์

จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์กล่าวว่ามีการสร้างหอคอยขึ้นยังใจกลางปราสาทญี่ปุ่นตั้งแต่ช่วงปลายสมัยเซ็นโกะคุ (戦国 Sengoku) ราว ค.ศ. 1467-1615 และได้รับความนิยมอย่างมากในช่วงสมัยอะซุจิโมะโมะยะมะ (安土桃山 Azuchi-Momoyama) ค.ศ. 1568-1600 จนถึงสมัยเอโดะตอนต้น (江戸 Edo) ราวค.ศ. 1603-1867 ปรากฏการสร้างหอคอยกว่า 100 แห่งในช่วงเวลาดังกล่าว



ภาพที่ 54 หอคอยเท็นซุคะคุของปราสาทเท็นซุคะคุ ที่พำนักไรเด็นโชกุน

ที่มา : <https://truth.bahamut.com.tw/s01/202107/cc081e479955cf86e67fcd842effb5cb2.JPG>



ภาพที่ 55 ตัวละครทหารยามแนะนำชื่อสถานที่  
ที่มา : Genshin Impact



ภาพที่ 56 หอคอย (เห็นซุคะคุ) ของปราสาทโอซาก้า สร้างในสมัยอะซุจิโมะโมะยะมะ (1603-1867)

ที่มา : <https://tw.wamazing.com/media/article/a-297/>

ปราสาทเห็นซุคะคุมีลักษณะเป็นปราสาทแบบฮิระยะมะจิโระ (平山城) หรือโอคะจิโระ (丘城) คือ ปราสาทที่ใช้พื้นที่ราบบนภูเขาหรือเนินเขาเป็นสถานที่สร้างปราสาท โครงสร้างของปราสาทจะมีขนาดใหญ่เป็นพิเศษ ง่ายต่อการป้องกันข้าศึกเนื่องจากตั้งอยู่บนที่สูงซึ่งสะดวกต่อการใช้ปืน เรือที่พักของผู้ครองปราสาทไม่จำเป็นต้องสร้างแยกเพราะปราสาทแบบฮิระยะมะจิโระสามารถพักอาศัยได้สะดวก ข้าราชการสามารถพักอาศัยอยู่รอบ ๆ ปราสาทรวมถึงสามารถสร้างเมืองใต้ปราสาทขนาดใหญ่ได้ จากบริเวณเมืองใต้ปราสาทเมื่อแหงนมองขึ้นไปจะสามารถเห็นสิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ โดยเฉพาะหอคอย (เห็นซุคะคุ) ได้อย่างชัดเจน เป็นรูปแบบปราสาทที่ได้รับความนิยมสูงสุด



ภาพที่ 57 ปราสาทแบบฮิระยะมะจิโระ พื้นที่ต่ำทางซ้ายคือเมืองอินะซุมะ ขวาบนเนินสูงคือปราสาทเท็นซุคุคุ  
ที่มา : Genshin Impact



ภาพที่ 58 ปราสาทฮิเมะจิ จังหวัดเฮียวโงะ ลักษณะปราสาทแบบฮิระยะมะจิโระ  
ที่มา : <https://www.travelbook.co.jp/topic/14008>

**4.1.1.1 หลังคา** บนยอดปราสาทเท็นซุคุคุจะพบว่ามีการประดับสีทองขนาดใหญ่ประดับอยู่ที่ปลายของสันหลังคา เรียกว่า “ชิบิ” (鴟尾) ชิบิมี่ที่มาจากชะจิ (鯨) สัตว์ในตำนานของจีนและญี่ปุ่น ลักษณะตัวเป็นปลาแต่หัวเป็นเสือ บ้างก็เรียกว่า “คินชะจิ” (金鯨 ชะจิสีทอง) เนื่องจากชะจิส่วนใหญ่มีสีเหลืองทองสะท้อนแสงแดดเป็นประกายโดดเด่น ชะจิเป็นสัตว์มงคลที่จะนำพาโชคลาภเข้ามาในชีวิต ทั้งยังเชื่อว่าชะจิสามารถบันดาลน้ำได้ จึงติดตั้งไว้บนหลังคาของอาคาร

เพื่อถือเคล็ดไม่ให้เกิดอัคคีภัยต่อสิ่งก่อสร้างนั้น โดยได้รับอิทธิพลจากศิลปะอินเดียและจีนตามลำดับ ญี่ปุ่นนิยมใช้ประดับสถาปัตยกรรมตั้งแต่สมัยอะสุกะ (飛鳥 Asuka) ราวค.ศ. 538-710 เป็นต้นมา



ภาพที่ 59 ซิบิ

ที่มา : <https://kimametime.exblog.jp/21647566/>



ภาพที่ 60 ชะจินบปราสาทนาโกย่า

ที่มา : <https://www.nagoyajo.city.nagoya.jp/guide/kinshachi/>

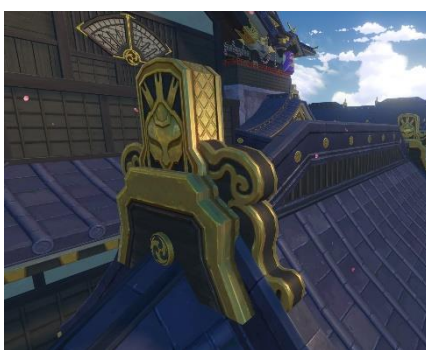


ภาพที่ 61 ชะจินบหอคอยเทียนชุกะคุ (ล่าง) ชะจินบประตูทางเข้าเทียนชุกะคุ (บน)

ที่มา : Genshin Impact

นอกจากเซจิที่ตกแต่งคานหลังคาปราสาทเห็นชุกะคุแล้ว ยังปรากฏการประดับคานทั้งสองด้านด้วย “โอะนิกะวะระ” (鬼瓦) กระเบื้องลวดลายหน้ายักษ์ เชื่อกันว่าจะช่วยปิดเป่าสิ่งอัปมงคล และเชื่อเชียวโซคลากเข้ามาแก่ผู้พักอาศัยในอาคาร ส่วนใหญ่จะติดตั้งบนอาคารญี่ปุ่นเพื่อเป็นเครื่องรางและของตกแต่ง แต่โอะนิกะวะระก็มีประโยชน์เพื่อกันน้ำฝนไม่ให้ไหลเข้าสู่วัสดุหลังคาอื่น ๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อโครงสร้างหลังคาได้

การประดับโอะนิกะวะระปรากฏขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อ 1400 ปีก่อนในสมัยอะสุกะ (538-710) ที่วัดโฮริวจิ จังหวัดนารา เป็นโอะนิกะวะระลายดอกบัวแปดกลีบ ไม่ใช่ลายหน้ายักษ์อย่างที่พบในปัจจุบัน



ภาพที่ 62 โอะนิกะวะระบนปราสาทเห็นชุกะคุ

ที่มา : Genshin Impact



ภาพที่ 63 โอะนิกะวะระในวัดชูยริวจิ จังหวัดชิซุโอะกะ

ที่มา : <http://tenpou.co.jp/24219.html>



หลังคาของอาคารในเห็นชุกะคุใช้กระเบื้องปูหลังคาทรงกลมเรียกว่ามะรุกะวะระ (丸瓦) ปูหลังคาสลับไปกับกระเบื้องแบบแผ่น ที่ปลายสุดของมะรุกะวะระมีจานกระเบื้องปิดปลายจันทันทรงกลมที่เรียกว่า “โนะคิมะรุกะวะระ” (軒丸瓦) ได้รับอิทธิพลจากจีนในสมัยราชวงศ์ฮั่น (206 BC–9) เป็นจานกระเบื้องทรงกลมประดับด้วยลวดลายตัวอักษร ลายไบเฟิร์น หรือลายสัตว์ ต่อมาในยุคราชวงศ์เหนือใต้ (420-589) เริ่มพบเห็นการประดับด้วยลวดลายดอกบัว เกิดการแพร่ขยายไปยังคาบสมุทรเกาหลี และถ่ายทอดมาสู่ญี่ปุ่นในสมัยอะสุกะ

โนะคิมะรุกะวะระที่ปรากฏในเห็นชุกะคุมีลักษณะร่วมกันเป็นแบบเดียวคือเป็นลายสัญลักษณ์ของธาตุไฟฟ้า ซึ่งมีที่มาจากสัญลักษณ์โทะโมะเอะ (巴) อันเป็นลักษณะของดวงวิญญาณเทพเจ้า



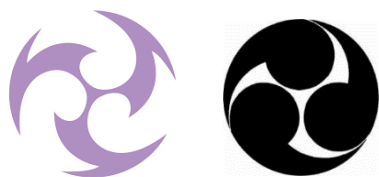
ภาพที่ 64 โนะคิมะรุกะวะระลวดลายโทะโมะเอะ

ที่มา : [https://kinomemocho.com/zatu\\_nokigawara.html](https://kinomemocho.com/zatu_nokigawara.html)



ภาพที่ 65 โนะคิมะรุกะวะระลวดลายสัญลักษณ์ธาตุไฟฟ้า

ที่มา : Genshin Impact



ภาพที่ 66 เปรียบเทียบสัญลักษณ์ธาตุไฟฟ้า (ซ้าย) กับโทโมะเอะ (ขวา)

ที่มา : Genshin Impact

4.1.1.2 หน้ามูข ปราสาทเท็นชูกะคุมีรูปแบบหน้ามูขอยู่ 4 รูปแบบ ได้แก่ คิริชิมะอะฟู (切妻破風) คะระอะฟู (唐破風) จิโดะริอะฟู (千鳥破風) และ ฮิโยะคุจิโดะริอะฟู (比翼千鳥破風)

คิริชิมะอะฟู เป็นลักษณะหน้ามูขรูปทรงสามเหลี่ยมที่ขอบหน้ามูขจะยื่นออกมาจนถึงชายคา เป็นลักษณะหน้ามูขรูปแบบเดียวที่ไม่ซ้อนอยู่บนหลังคา



ภาพที่ 67 คิริชิมะอะฟูในเท็นชูกะคุ

ที่มา : Genshin Impact

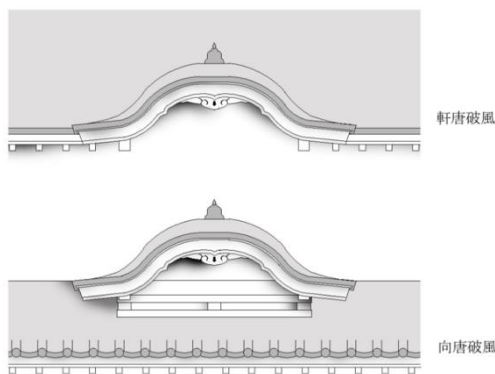


ภาพที่ 68 หน้ามูขแบบคิริชิมะอะฟู

ที่มา : <https://kojodan.jp/castle/5/photo/189660.html>

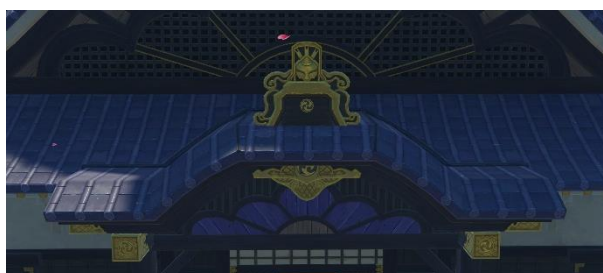


กระระฮะฟู ลักษณะหน้ามุขที่บริเวณมุมหลังคาโค้งมนไม่เป็นรูปสามเหลี่ยม สามารถแยกย่อยได้เป็น 2 ลักษณะ คือ “มุโคะระฮะฟู” (向唐破風) มุมหลังคาจะโค้งทั้งหมด หน้ามุขกระระฮะฟูในเห็นซุคะคุปรากฏเป็นลักษณะนี้ และ “โนะคิระฮะฟู” (軒唐破風) ส่วนของชายคาจะโค้งมน



ภาพที่ 69 โนะคิระฮะฟู (บน) มุโคะระฮะฟู (ล่าง)

ที่มา : <https://zh.m.wikipedia.org/zh-tw/唐破風>



ภาพที่ 70 หน้ามุขแบบมุโคะระฮะฟูที่ปรากฏในเห็นซุคะคุ

ที่มา : Genshin Impact

จิโตะริฮะฟู ลักษณะหน้ามุขทรงสามเหลี่ยมที่สร้างยื่นออกมาด้านนอกและมีช่องหน้าต่างรูปสามเหลี่ยมที่เรียกว่า “เดมะโตะ” (出窓) เพื่อให้เกิดความสวยงามและเป็นการรับแสงสว่างจากภายนอกเข้ามาในอาคาร หากเป็นจิโตะริฮะฟูเรียงกัน 2 อันจะเรียกว่าฮิโยะคุจิโตะริฮะฟู



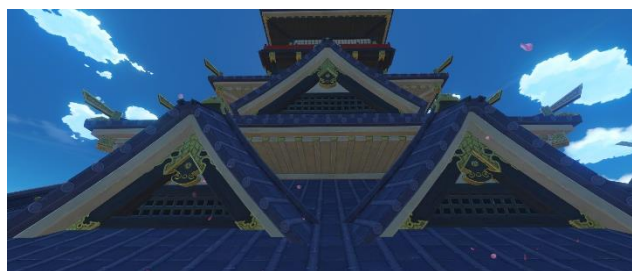
ภาพที่ 71 จิโตะริยะฟู

ที่มา : <https://www.castlefan.com/data01/himeji2/pages/5DSA1189-single.html>



ภาพที่ 72 จิโตะริยะฟูในเท็นชุกะคุ

ที่มา : Genshin Impact



ภาพที่ 73 ฮิโยะคุจิโตะริยะฟูในเท็นชุกะคุ

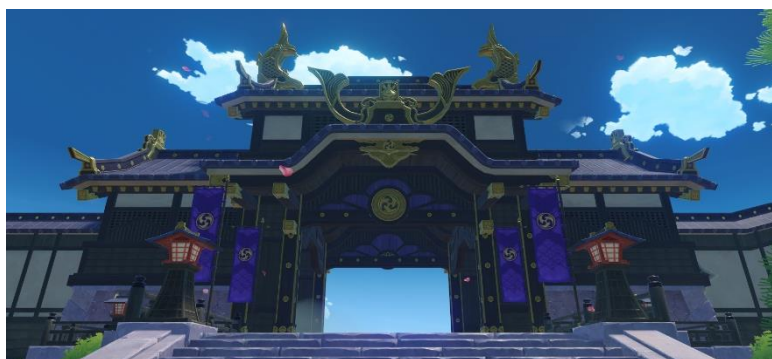
ที่มา : Genshin Impact

**4.1.1.3 ประตูทางเข้าปราสาท** ประตูทางเข้าสู่เท็นชูกะคุมีลักษณะเป็น “คะระมง” (唐門) ชื่อนี้มีที่มาจากลักษณะหน้ามุขคะระฮะฟุบนหลังคาอันเป็นเอกลักษณ์ ตัวประตูประดับตกแต่งด้วยแผ่นไม้ฉลุลาย มุมเสาประดับด้วยเครื่องโลหะเคลือบทองคำเปลว นิยมติดตั้งประตูชนิดนี้กันอย่างแพร่หลายในปราสาท ศาลเจ้า วัด หรือคฤหาสน์ ปรากฏให้เห็นครั้งแรกในสมัยเฮอัน ค.ศ. 794-1185 และได้รับความนิยมสูงสุดในสมัยเอะซุจิโมะโมะยะมะ ค.ศ. 1568-1600



ภาพที่ 74 ประตูคะระมง ปราสาทนijo โตเกียว

ที่มา : <https://nijo-jocastle.city.kyoto.lg.jp/>



ภาพที่ 75 ประตูทางเข้าปราสาทเท็นชูกะคุ

ที่มา : Genshin Impact

**4.1.1.4 กำแพงหิน** กำแพงหิน หรือ “อิซิงะกิ” (石垣) เป็นส่วนประกอบสำคัญของปราสาทญี่ปุ่นที่สามารถพบเห็นได้ทั่วไป กำแพงหินจะทำหน้าที่เป็นฐานของอาคารต่าง ๆ เช่น หอคอย ป้อมปราการ ซุ้มประตู พบร่องรอยการสร้างกำแพงหินตั้งแต่สมัยอะสุกะ แต่เนื่องจากการสร้างกำแพงหินเป็นงานก่อสร้างขนาดใหญ่ที่ต้องอาศัยเทคนิคขั้นสูง ปราสาทส่วนใหญ่จึงไม่ค่อยมีกำแพงหินเท่าไรนัก กระทั่งช่วงยุคอะซุจิโมะโมะยะมะ (1568-1600) การสร้างกำแพงหินได้รับความนิยมมากขึ้น แต่ก็จำกัดอยู่แค่กับการสร้างปราสาทที่มีขนาดใหญ่เท่านั้น

ลักษณะกำแพงหินที่พบในปราสาทเห็นชุกะคุมีลักษณะการเรียงหินแบบอุจิโคะมิอะเงิ (打ち込みハギ) ซึ่งต่อยอดมาจากวิธีการแบบโนะสึระสึมิ (野面積み) กำแพงหินรูปแบบแรก ๆ ในสมัยเซ็นโกะคุ เป็นกำแพงหินที่มีช่องโหว่อยู่มาก เนื่องจากการก่อกำแพงใช้หินตามธรรมชาติที่มีขนาดและรูปร่างต่างกันมาวางเรียง ส่งผลให้เกิดช่องว่างระหว่างหินจำนวนมาก เสี่ยงต่อการพังทลาย หากเข้าศึกบุกก็สามารถปีนป่ายได้โดยง่าย โดยวิธีอุจิโคะมิอะเงิจะตัดขอบมุมของก้อนหินให้เรียบ ทำให้สามารถวางเรียงได้ง่ายและมีช่องโหว่น้อยกว่าแบบโนะสึระสึมิ



ภาพที่ 76 กำแพงหินในเห็นชุกะคุ

ที่มา : Genshin Impact



ภาพที่ 77 การเรียงหินแบบอูจิโคะมิยะงิ ปราสาทคะงะซะวะ จังหวัดอิชิคะวะ

ที่มา : <https://iyashi.midb.jp/detail/141314>

**4.1.2 เรือนชนชั้นสูง** เรือนชนชั้นสูงที่ปรากฏอยู่ในเกมมีเพียง 3 หลัง คือ เรือนของสามสำนักมหาอำนาจที่ทำหน้าที่บริหารดูแลอินะซุมะ อันได้แก่ เรือนของตระกูลอิอิระงิจากสำนักคันโจ เรือนของตระกูลคุโจจากสำนักเท็นเรียว และเรือนของตระกูลคะมิซะโตะจากสำนักยะชิโระ

**4.1.2.1 ตราประจำตระกูล** ทั้งสามตระกูลจะมีสัญลักษณ์ประจำตระกูลเรียกว่า คะมง (家紋) ที่แตกต่างกันไป คะมงมักออกแบบด้วยความเรียบง่าย ใช้ลวดลายที่มาจากธรรมชาติ สถาปัตยกรรม สัตว์ พืช หรือตัวอักษร ตราสัญลักษณ์ประจำตระกูลเริ่มใช้ในสมัยเฮอัน (794-1185) นิยมใช้ในหมู่ชนชั้นปกครองเท่านั้น ตราประจำตระกูลมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประดับตกแต่งเครื่องเรือน เครื่องใช้ต่าง ๆ เพื่อความเป็นสิริมงคล ต่อมาในช่วงสมัยสงคราม ตราประจำตระกูลจึงกลายมาเป็นสิ่งแทนสัญลักษณ์ของพวกพ้องเดียวกันด้วยการประดับตราบนธงและชุดเกราะ

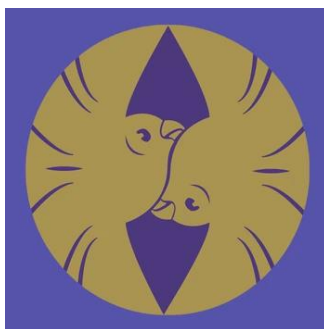


ภาพที่ 78 คะมงรูปแบบต่าง ๆ

ที่มา : <https://yado-haruya.com/archives/9025>

คะมงของตระกูลอิอิระงิมีลักษณะเป็นนกกางแอนสองตัวโฉบบินเข้าหากัน ชาวญี่ปุ่นมีความเชื่อว่านกกางแอนเป็นสัตว์มงคล เนื่องจากในอดีตนกกางแอนมักเข้าไปทำรังในบ้านที่ทำการค้าขาย

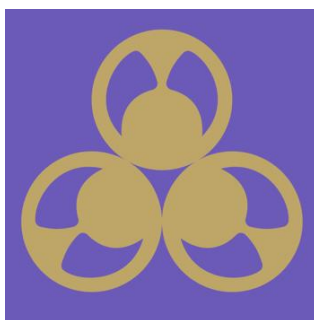
หรือเปิดกิจการต่าง ๆ เพราะมีผู้คนพลุกพล่านจนไม่มีใครสนใจเรียงนก ชาวญี่ปุ่นจึงเชื่อว่านางแอนเปรียบเสมือนสัญลักษณ์ของโชคลาภ โดยเฉพาะในการประกอบธุรกิจ ตราคะมงนี้จึงมีความมงคลสอดคล้องกับตระกูลอิอิระงิที่ควบคุมสำนักคันโจดูแลเรื่องกิจการการคลังต่าง ๆ ของอินะซุมะ



ภาพที่ 79 คะมงของตระกูลอิอิระงิ

ที่มา : <https://genshin-impact.fandom.com/ja/wiki/柵家>

คะมงของตระกูลคุโจมีลักษณะเป็นกระดิ่งเรียงกันสามอัน กระดิ่งในความเชื่อของชาวญี่ปุ่นเป็นสัญลักษณ์ของผู้มีความซื่อสัตย์ ในลัทธิชินโตกระดิ่งเป็นเครื่องมือสำหรับการสักการะเทพเจ้าและปิดเป่าความชั่วร้าย เปรียบเสมือนตระกูลคุโจที่ทำหน้าที่รับใช้เทพสายฟ้าอย่างใกล้ชิด และกำกับดูแลหน่วยรักษาความสงบไปจนถึงกองทัพโชกุนเพื่อจัดภัยอันตรายต่าง ๆ ที่มีต่ออินะซุมะ



ภาพที่ 80 คะมงของตระกูลคุโจ

ที่มา : <https://genshin-impact.fandom.com/ja/wiki/九条家>

คะมงของตระกูลคะมิซะโตะเป็นรูปดอกทสี่บาคิ (椿) หรือดอกคามะเลีย ในวัฒนธรรมญี่ปุ่นดอกทสี่บาคิเป็นสัญลักษณ์ของฤดูใบไม้ผลิ และยังสื่อถึงความรัก ความซื่อสัตย์ และความอ่อนน้อมถ่อมตน นิยมนำมาประกอบพิธีทางศาสนาเพราะเป็นดอกไม้มงคล เชื่อกันว่าเป็นดอกไม้ที่มีเทพเจ้า



สถิตอยู่ ในขณะที่ดอกทสึบาคิมีความหมายอัปมงคลต่อชนชั้นนักรบซามูไร เนื่องมาจากความเชื่อที่ว่า ดอกทสึบาคิที่กลีบดอกร่วงโรยจนเหลือเพียงเกสรเหมือนกับซามูไรที่ถูกตัดหัว

ความอ่อนน้อมถ่อมตนในความหมายของดอกทสึบาคิแทนตระกูลคะมิซะโตะที่ดูแลสำนักยะชิโระ ในบรรดาสามสำนักมหาอำนาจ สำนักยะชิโระเป็นสำนักที่มีลำดับชั้นทางการเมืองต่ำกว่าอีกสองสำนักเนื่องจากภาระรับผิดชอบส่วนใหญ่เป็นไปในเชิงวัฒนธรรมและการดูแลประชาชน เมื่อต้องดำเนินการธุระใดก็จะจัดการอยู่เบื้องหลังโดยไม่เผยตัว ทั้งในสำนักไม่มีการแก่งแย่งอำนาจเช่นสำนักอื่น ๆ อีกด้วย



ภาพที่ 81 คะมงของตระกูลคะมิซะโตะ

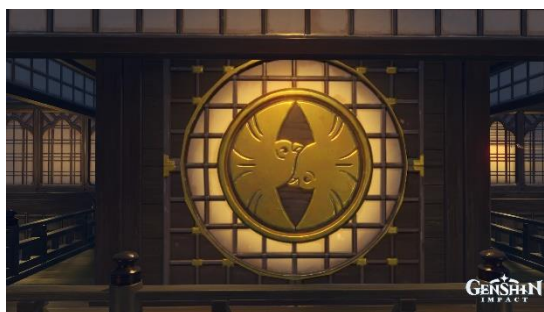
ที่มา : <https://genshin-impact.fandom.com/ja/wiki/神里家>



ภาพที่ 82 ดอกทสึบาคิหรือดอกคามะเลีย

ที่มา : <https://gogen-yurai.jp/tsubaki/>

ตราสัญลักษณ์ประจำตระกูลหรือคะมงเหล่านี้จะปรากฏให้เห็นอยู่ทั่วไปในบริเวณเรือนของสามสำนักมหาอำนาจ ด้วยการประดับคะมงบนธง ม่าน หรือบนโคมไฟ สำนักคันโจและสำนักเห็นเรียวจะประดับคะมงขนาดใหญ่ไว้บนเรือน ต่างกับสำนักยะชิโระที่ประดับคะมงลงบนเครื่องเรือนเครื่องใช้เท่านั้น



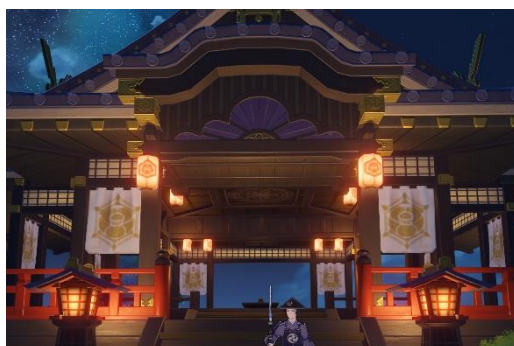
ภาพที่ 83 คะมงบนเรือนสำนักคันโจ

ที่มา : Genshin Impact



ภาพที่ 84 คะมงบนเรือนสำนักเห็นเรียว

ที่มา : Genshin Impact



ภาพที่ 85 คะมงที่ประดับบนเครื่องเรือนของสำนักยะชิโระ

ที่มา : Genshin Impact



**4.1.2.2 ความเหมือนและความต่างทางสถาปัตยกรรมและการตกแต่ง** เรือนทั้งสามสำนักล้วนมีขนาดใหญ่โตโอ้อ่าและอาณาบริเวณกว้างขวาง ตัวอาคารสร้างด้วยไม้ทั้งหลัง ประดับด้วยการเคลือบทองบนแผ่นไม้ การตกแต่งภายนอกของทั้งสามเรือนไม่แตกต่างกัน โดยเป็นไปในลักษณะเดียวกับเห็นชุกะคุ เพียงแต่เรือนชั้นสูงจะไม่ประดับชะจิบนยอดหลังคาเช่นเห็นชุกะคุ และเรือนทั้งสามจะประดับคมะงประจำตระกูลไว้เพื่อแสดงสังกัดของตน

สำนักคันโจและสำนักยะชิโระเป็นตัวเรือนตั้งแยกเดี่ยว ในสวนมีศาลาขนาดใหญ่ล้อมรอบด้วยสวนหิน ในภาษาญี่ปุ่นเรียกสวนหินว่า “คะระซันซุย” (枯山水) มีบันทึกริเริ่มการจัดสวนหินตั้งแต่สมัยเฮอัน (794-1185) สวนหินเป็นสวนแบบแห้งที่ใช้หิน กรวด และทรายเป็นส่วนประกอบ โดยอาจมีหรือไม่มีต้นไม้อยู่ในสวนก็ได้ สวนหินเป็นการสื่อถึงแก่นแท้ของความเป็นนามธรรมและความเรียบง่ายของธรรมชาติซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากศาสนาพุทธหินยานและลัทธิเซน บ้างก็เรียกสวนหินว่า “สวนแบบเซน” ชาวญี่ปุ่นจะตกแต่งสวนหินไว้เพื่อความสงบผ่อนคลายและขัดเกลาจิตใจ

สวนหินในเรือนสำนักคันโจและสำนักยะชิโระมีลักษณะเป็นสวนแบบ “อิระนิวะ” (平庭式) สวนหินที่ตกแต่งบนพื้นเรียบ ลวดลายที่วาดบนพื้นกรวดจะเรียกว่า “ชะมง” (砂紋) ลวดลายเหล่านี้เป็นสัญลักษณ์แทนสายน้ำที่ไหลริน เช่น แม่น้ำ ทะเล หรือมหาสมุทร เนื่องจากสวนหินญี่ปุ่นจะไม่มีน้ำเป็นองค์ประกอบ แต่เพื่อเป็นการแสดงออกถึงธรรมชาติจึงใช้การวาดลวดลายน้ำลงบนกรวด ลวดลายที่ใช้วาดมีสองลาย คือ ลายสะชะนะมิ (漣) ลายคลื่นเส้นตรง และลายอุซุมง (渦紋) ลายน้ำวนที่มีลักษณะเป็นวงกลมซ้อนกันหลายชั้น



ภาพที่ 86 สวนหินในบริเวณสำนักคันโจ (ซ้าย) สำนักยะชิโระ (ขวา)

ที่มา : Genshin Impact

เรือนของสำนักเท็นเรียวตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของปราสาทเท็นชุกะคุ และมีอาณาบริเวณติดกัน พื้นที่ของสำนักเท็นเรียวจึงน้อยกว่าสำนักคันโจและยะชิโระ ทั้งพื้นที่ส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้ไปกับการแข่งขันเพื่อการแข่งขันที่ผ่อนคลายแตกต่างจากสองสำนักที่ได้กล่าวถึงก่อนหน้านี้ สำนักเท็นเรียวจัดสวนเป็นพื้นที่สำหรับการฝึกซ้อมของเหล่าทหาร มีอาวุธประดับไว้ตามมุมต่าง ๆ ของพื้นที่ และมี “จินมะคุ” (陣幕) หรือ “กุนมะคุ” (軍幕) ม่านสำหรับกางล้อมรอบแทนบัญชาการกลางแจ้งในค่ายทหาร ประดับด้วยตราคะมงของตระกูลคุโจ เป็นพื้นที่สำหรับตรวจตราการฝึกซ้อมของกองทัพโซกุน



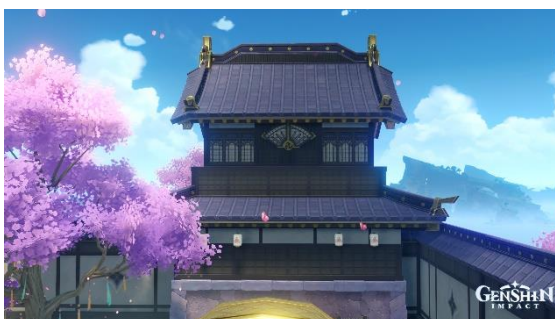
ภาพที่ 87 การฝึกซ้อมและอาวุธต่าง ๆ ที่ประดับในสวนสำนักเท็นเรียว  
ที่มา : Genshin Impact



ภาพที่ 88 จินมะคุหรือกุนมะคุในสำนักเท็นเรียว  
ที่มา : Genshin Impact

สำนักเห็นเรียวเป็นสำนักเดียวที่มีป้อมปราการตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของเรือน ป้อมปราการหรือยะงุระ (櫓) มีลักษณะคล้ายกับหอคอยปราสาทขนาดเล็ก บ้างก็เรียกว่าหอคอยเล็กหรือโคะเห็นชู (小天守) สันนิษฐานว่ามีที่มาจากโรงเก็บธนูในอดีต บ้างก็ว่าป้อมปราการถูกสร้างขึ้นเพื่อเป็นจุดคุ้มโจมตีด้วยธนูใส่ข้าศึก จุดประสงค์ของการสร้างป้อมปราการในบริเวณสำนักเห็นเรียวมีไว้เพื่อสอดส่องและป้องกันภัยจากศัตรูที่อาจบุกเข้ามาสู่เห็นชูคะคุ

ป้อมปราการที่ปรากฏนี้เป็นประเภทสุมิยะงุระ (隅櫓) ป้อมที่สร้างขึ้นเพื่อเป็นมุมของอาณาเขตเรือน และมีลักษณะเป็นป้อมสองชั้นจึงอาจเรียกได้อีกชื่อหนึ่งว่า “นิโคยะงุระ” (二階櫓)



ภาพที่ 89 ป้อมปราการในเขตเรือนสำนักเห็นเรียว  
ที่มา : Genshin Impact



ภาพที่ 90 ป้อมแบบสุมิยะงุระ ปราสาทนาโกย่า จังหวัดนาโกย่า  
ที่มา : <https://www.nagoyajo.city.nagoya.jp/guide/sumiyagura/>

### 4.1.3 บ้านเรือน

ประชากรอินะซุเมส่วนใหญ่อาศัยอยู่บนเกาะนะรุคะมิ มี 2 แห่งที่ปรากฏการตั้งถิ่นฐานหนาแน่น คือ บริเวณท่าเรือริโทและถนนฮะนะมิชะกะ นอกเหนือจากนี้จะเป็นหมู่บ้านขนาดเล็กที่มีจำนวนประชากรไม่มาก ประกอบไปด้วยหมู่บ้านคอนตะบนเกาะนะรุคะมิ และหมู่บ้านโบโรบนเกาะวะทัตสึมิ

**4.1.3.1 ท่าเรือริโทและถนนฮะนะมิชะกะ** ลักษณะบ้านแบบญี่ปุ่นในสมัยยุคเอะโดะ (1603-1868) ที่สร้างในบริเวณที่เรียกว่า “มะจิชะชิคิ” (町屋敷) บริเวณที่อยู่อาศัยของชาวเมืองและย่านการค้าในสมัยนั้น และเรียกสถาปัตยกรรมบ้านและร้านค้าที่ตั้งในบริเวณนี้ว่ามะจิชะ (町屋) ตัวบ้านจะหันหน้าออกสู่ถนนใหญ่ บ้างก็เป็นบ้านเรือน บ้างก็เป็นร้านค้า ซึ่งมีภาพลักษณะที่ตรงกับท่าเรือริโทและถนนฮะนะมิชะกะ

บ้านลักษณะนี้จะไม่สร้างโดยการฝังเสาเข็มลงบนพื้นดิน แต่เป็นการสร้างบ้านบนฐานก้อนหินที่ถูกวางไว้แต่ละมุมเพื่อกำหนดรูปร่างและลักษณะของอาคาร อาคารนี้เรียกว่า “โสะเสะคิทะทะโมะโนะ” (礎石建物)



ภาพที่ 91 การสร้างอาคารแบบโสะเสะคิทะทะโมะโนะ

ที่มา : (ซ้าย) Genshin Impact

(ขวา) [http://www.fujimoto-arc.com/index\\_a\\_ishibadate.html](http://www.fujimoto-arc.com/index_a_ishibadate.html)



ภาพที่ 92 บ้านในท่าเรือริโท

ที่มา : Genshin Impact



ภาพที่ 93 บ้านบนถนนฮะนะมิชะกะ

ที่มา : Genshin Impact

บ้านที่ตั้งอยู่ในท่าเรือริโทและฮะนะมิชะกะมีลักษณะภายนอกที่ไม่แตกต่างกัน จากการสำรวจพบว่ามีเพียงแค่สีของหลังคาที่แตกต่างกันเท่านั้น หลังคาบ้านในท่าเรือริโทเป็นสีเขียว ส่วนหลังคาบ้านบนถนนฮะนะมิชะกะเป็นสีม่วงหรือสีฟ้าเข้ม

บ้านประชาชนทั่วไปมีลักษณะเป็นบ้านชั้นเดียว คานหลังคายื่นออกมาทั้งสองด้านเป็นปลายแหลม บางหลังมีหน้ามุขแบบจิโตะริชะฟูและประดับด้วยลายกระระฮะนะ (唐花) ลวดลายดอกไม้ที่ได้รับอิทธิพลมาจากการงานศิลปะจีน ลายกระระฮะนะอาจเป็นได้ทั้งดอกโบตั๋น ดอกบัว หรือรูปทรงดอกไม้ตามแต่จินตนาการของผู้สร้างก็ได้ ลายกระระฮะนะได้รับความนิยมในการตกแต่งลงบนเครื่องแต่งกายและเครื่องเรือน หรือแม้กระทั่งลายคัมภีร์ เนื่องจากเป็นลวดลายที่สื่อถึงเรื่องมงคลอันน่ายินดี



ภาพที่ 94 บ้านที่มีหน้ามุขจิโตะริสะฟูประดับด้วยคระระชนะ

ที่มา : Genshin Impact

บนตัวบ้านตกแต่งด้วยไม้แกะสลักและบานหน้าต่างทรงพุ่มสน สนเป็นต้นไม้มงคลของชาวญี่ปุ่น เนื่องจากสนเป็นต้นไม้ที่เจริญเติบโตได้ดีแม้ในสภาพอากาศหนาวเย็น เป็นต้นไม้ที่เขียวชดาดตลอดปี จึงเป็นที่มาของความเชื่อเรื่องความเจริญรุ่งเรือง การเติบโต และการมีอายุยืนยาว จะพบเห็นการประดับลวดลายพุ่มสนได้ทั่วไปตามข้าวของเครื่องใช้ต่าง ๆ อีกลวดลายหนึ่งที่พบเห็นได้คือลายเมฆเคลื่อน “นะงะระคุโมะ” (流丸雲) หรือ “ริวอุนมง” (流雲文) ซึ่งเป็นลวดลายของเมฆที่กำลังเคลื่อนตัวอย่างช้า ๆ เป็นลวดลายที่สืบทอดมาจากจีน เชื่อว่ารูปร่างของเมฆที่กำลังเคลื่อนคล้อยขึ้นมาจากภูเขาเป็นการทำนายกลางอันเป็นมงคล จึงพบเห็นการประดับตกแต่งลายเมฆเคลื่อนกันอยู่อย่างแพร่หลายในงานศิลปะของจีนและญี่ปุ่น



ภาพที่ 95 ไม้แกะสลักและหน้าต่างลายพุ่มสน

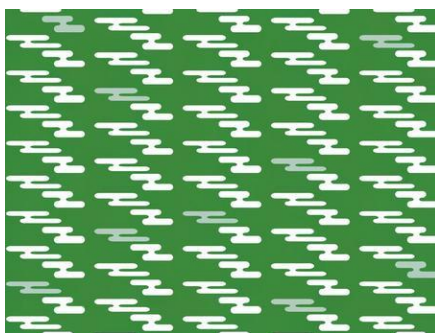
ที่มา : Genshin Impact





ภาพที่ 96 ลายสนญี่ปุ่น

ที่มา : <https://do-cca.com/2019/01/04/symbol-matsu/>



ภาพที่ 97 นงะระคะโมะหรือริวอนมง

ที่มา : [https://www.ac-illust.com/main/search\\_result.php?word 流れ雲](https://www.ac-illust.com/main/search_result.php?word 流れ雲)



ภาพที่ 98 ลายนงะระคะโมะหรือริวอนมงที่ประดับบนกำแพงบ้าน

ที่มา : Genshin Impact

ตัวบ้านเป็นอาคารสร้างด้วยไม้ทั้งหลัง หน้าต่างและประตูมีลักษณะเป็นบานเลื่อนบุด้วยกระดาษโปร่งแสง เรียกว่าโชจิ (障子) บานเลื่อนนี้จะทำให้ห้องมีความสว่างในขณะที่สามารถกันลมแดด และป้องกันการมองจากภายนอกได้ ตัวกระดาษมีคุณสมบัติในการกระจายแสงได้ดี ทั้งยังกักเก็บความชื้นและระบายอากาศได้ดีเยี่ยม โชจิจึงสามารถพบเห็นได้ทั่วไปในบ้านแบบญี่ปุ่น

บ้านบางหลังไม่มีบานหน้าต่างเป็นโชจิ แต่เป็นหน้าต่างที่ติดด้วยระแนงไม้แบบญี่ปุ่น “โคชิ” (格子) ระแนงไม้มีประโยชน์สำหรับบ้านแบบมะจิยะคือเพื่อกันขโมยและทำให้การจ้องมองเข้ามาในบ้านเป็นไปได้ยาก ในขณะที่ผู้อาศัยในบ้านสามารถมองเห็นภายนอกได้อย่างชัดเจน



ภาพที่ 99 บ้านประตูและหน้าต่างแบบโชจิ

ที่มา : Genshin Impact



ภาพที่ 100 หน้าต่างที่ติดโคชิและบ้านประตูโชจิ

ที่มา : Genshin Impact





ภาพที่ 101 บ้านประตู่โซจิ

ที่มา : [https://www.homes.co.jp/cont/press/reform/reform\\_00249/](https://www.homes.co.jp/cont/press/reform/reform_00249/)



ภาพที่ 102 ระแนงไม้โคชิ (ซ้าย) และหน้าต่างบานเลื่อนโซจิ (ขวา)

ที่มา : <https://tamkobo.blog.fc2.com/blog-entry-1218.html>

**4.1.3.2 หมู่บ้านคอนตะ** หมู่บ้านคอนตะเป็นหมู่บ้านในชนบทของอินะชิมะ ลักษณะบ้านแบบชนบทหรือบ้านชานา เรียกว่าโนกะ (農家) บ้านชานาใช้ไม้ หญ้า และดินเป็นวัสดุก่อสร้างหลัก โครงสร้างหลังคามักเป็นไม้ที่ไม่ได้ผ่านการแปรสภาพหรือขัดแต่งผิวมากนัก หลังคามุงด้วยกกหรือหญ้าแห้งซ้อนชั้นหนา ผนังภายนอกทำจากดินผสมโครงไม้สาน โนกะที่ปรากฏในเกมเป็นบ้านสร้างด้วยไม้อย่างหยาบ ตัวอาคารไม่มีการตกแต่งใด ๆ แสดงให้เห็นว่าเป็นอาคารที่เน้นการอยู่อาศัยมากกว่ารูปลักษณ์ภายนอก



ภาพที่ 103 บ้านในหมู่บ้านคอนดะ  
ที่มา : Genshin Impact



ภาพที่ 104 ลักษณะหลังคามุงด้วยหญ้า  
ที่มา : Genshin Impact



ภาพที่ 105 บ้านแบบโนกะ  
ที่มา : <https://www.furusato-tax.jp/gcf/1814>

กำแพงที่ล้อมรอบบ้านก็เป็นกำแพงสร้างด้วยไผ่อย่างง่าย บริเวณรอบด้านไม่มีสวนตกแต่งเพื่อความสวยงาม มีเพียงแปลงผักและผลไม้เท่านั้น และพบเห็นอุปกรณ์การเกษตรวางระเกะระกะอยู่ทั่วไป สะท้อนให้เห็นวิถีชีวิตเกษตรกรของชาวบ้าน



ภาพที่ 106 กำแพงไม้

ที่มา : Genshin Impact



ภาพที่ 107 อุปกรณ์และพื้นที่ทำเกษตร

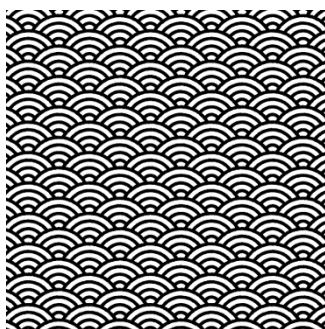
ที่มา : Genshin Impact

**4.1.3.3 หมู่บ้านโบโร** หมู่บ้านโบโรตั้งอยู่บนเกาะวะทตลีมิ เนื่องจากสภาพดินของเกาะนี้ไม่เหมาะแก่การเพาะปลูก ชาวบ้านจึงทำประมงแทนการทำเกษตร ทำให้พบเห็นการตากแหจับปลาได้ทั่วไปในหมู่บ้าน ลักษณะบ้านใกล้เคียงกับบ้านแบบมะจียะ และไม่มีลักษณะเป็นโนกะเช่นหมู่บ้านคอนตะ ประตูเป็นบานเลื่อนโซจิ หน้ามุขแบบคะระฮะฟุตกแต่งด้วยไม้แกะลายพุ่มสน หน้าต่างประดับประแสงไม้โคชิวดลายคลื่นแบบญี่ปุ่น “นะมิกะระ” (波杵) ลักษณะเป็นคลื่นรูปครึ่งวงกลมวางซ้อนสลับไปมา และปิดทับด้วยโซจิ บ้างก็ตกแต่งด้วยลายใบแปะก๊วยสามยอด (銀杏柄) แปะก๊วยเป็นสัญลักษณ์ของความคงทนไม่เปลี่ยนแปลง เนื่องจากเป็นต้นไม้ที่มีอายุยืนนาน และมีความหมายในการปกป้องคุ้มครองจากภัยอันตรายต่าง ๆ



ภาพที่ 108 บ้านในหมู่บ้านโบโร

ที่มา : Genshin Impact



ภาพที่ 109 ลายคลื่นญี่ปุ่น

ที่มา : <https://frame-illustr.com/?p=7395>



ภาพที่ 110 ลายใบแปะก๊วย

ที่มา : <http://hako-daiodo.com/kamon-c/cate1/ityou/ityou12.html>



ภาพที่ 111 หน้าต่างลายใบแปะก๊วย (ซ้าย) และลายคลื่น (ขวา)

ที่มา : Genshin Impact

**4.1.4 ร้านค้า** ร้านค้าต่าง ๆ ที่ปรากฏในเกมจะตั้งอยู่บริเวณถนนฮะนะมิชะกะและที่ท่าเรือริโท มีลักษณะเป็นมะจิยะเช่นเดียวกับลักษณะของบ้านทั่วไป มีความแตกต่างกันที่ร้านค้าเหล่านี้จะมีพื้นที่ใช้สอยสำหรับการทำมาค้าขายมากกว่าบริเวณที่เป็นส่วนพักอาศัย ลักษณะอาคารของร้านค้าที่พบมีทั้งชั้นเดียวและสองชั้น เป็นอาคารสร้างด้วยไม้ทั้งหลัง การตกแต่งภายนอกไม่แตกต่างจากแบบบ้านที่ปรากฏในริโทและถนนฮะนะมิชะกะ ประตูและหน้าต่างเป็นบานเลื่อนโซจิ มีการประดับด้วยไม้แกะสลักลายเมฆเคลื่อนและลายพุ่มสน

ความแตกต่างของการตกแต่งตัวอาคารที่ต่างไปจากบ้านธรรมดาคือหน้าต่างบางบานมีม่านกันแดด “สุตะระะ” (簾/すたれ) ซึ่งมักทำจากไม้จำพวกต้นไผ่ ต้นอ้อ หรือต้นกกแขวนอยู่ หน้ามุขเป็นแบบคิริสีมะฮะฟูประดับด้วยไม้แกะสลักลายดอกซากุระ บนหน้ามุขจะประดับป้ายชื่อร้านค้า และภาพประกอบตกแต่ง ซึ่งจะแตกต่างกันไปตามสินค้าของแต่ละร้าน ดังภาพที่ 112 เป็นภาพของภัตตาคารอูยู ป้ายภาพร้านเป็นกึ่งที่อยู่ในชาม ใช้เพื่อสื่อถึงอาหารของร้าน



ภาพที่ 112 ภัตตาคารอูยูบนถนนฮะนะมิชะกะ

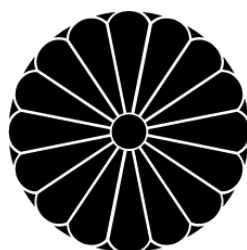
ที่มา : Genshin Impact

ร้านที่มีการตกแต่งพิเศษต่างไปจากร้านค้าอื่น ๆ คือร้านดอกไม้ไฟนะกะโนะฮะระ ป้ายประดับของร้านใช้ตราคะมงของตระกูลนะกะโนะฮะระที่มีลักษณะเป็นลวดลายดอกเบญจมาศ หรือในภาษาญี่ปุ่นว่าคิคุ (菊) ดอกเบญจมาศเป็นสัญลักษณ์แทนตัวขององค์จักรพรรดิญี่ปุ่น มีความเชื่อว่าดอกเบญจมาศช่วยปัดเป่าความชั่วร้าย และเป็นการอธิษฐานให้มีชีวิตยืนยาว นอกจากนี้ดอกเบญจมาศยังเกี่ยวข้องกับดอกไม้ไฟญี่ปุ่นโดยเป็นประเภทหนึ่งของลวดลายดอกไม้ไฟที่พบเห็นได้บ่อยครั้ง เรียกว่าคิคุโบะชิฮะนะบิ (菊星花火)



ภาพที่ 113 ร้านดอกไม้ไฟนะกะโนะฮะระ

ที่มา : Genshin Impact



ภาพที่ 114 คะมงลายดอกเบญจมาศ

ที่มา : <https://www.waichiba.com/item/itemgenre/kamonlist/k14009.html>





ภาพที่ 115 คิคุโตะชิชะนะบิ

ที่มา : <https://fireworksvision.com/shell-chrysanthemum/>

**4.1.5 ศาลเจ้า** ศาลเจ้าในเกมแบ่งออกเป็นสามสถานที่ที่มีองค์ประกอบต่าง ๆ ในแง่ของศิลปะและวัฒนธรรมปรากฏให้พิจารณาได้อย่างชัดเจน ได้แก่ ศาลเจ้าใหญ่ชะระคะมิบนเกาะชะระคะมิ ศาลเจ้าซังโกะโนะมิยะบนเกาะวะทตสึมิ และศาลเจ้าอะสะซะบนเกาะเซอิโร ศาลเจ้าทั้งสามแห่งมีลักษณะเป็นศาลเจ้าแบบลัทธิชินโต (神道)

ลัทธิชินโตเป็นความเชื่อพื้นเมืองของชาวญี่ปุ่นที่มีพื้นฐานอยู่บนการบูชาเทพเจ้าหรือคะมิ (神) นับถือเทพีพระอาทิตย์อะมะเทะระสึโอมิคะมิ (天照大神) เป็นเทพเจ้าสูงสุด และนับถือเทพประจำสิ่งต่าง ๆ ในธรรมชาติอีกจำนวนมาก ลัทธิชินโตจึงมีคำสอนให้เคารพบูชาธรรมชาติ เช่นเดียวกับการเคารพบูชาองค์จักรพรรดิที่เชื่อกันว่าสืบเชื้อสายมาจากเทพเจ้า

**4.1.5.1 ศาลเจ้าใหญ่ชะระคะมิ** สิ่งแรกที่เราจะได้พบเมื่อกำลังจะเข้าสู่ศาลเจ้าคือเสาโทะริอิ โทะริอิเป็นดั่งสัญลักษณ์แทนประตูที่ขวางกั้นเขตแดนระหว่างโลกมนุษย์และดินแดนของเทพ เนื่องจากโลกมนุษย์เต็มไปด้วยกิเลสมลทินที่ไม่บริสุทธิ์ โทะริอิจึงมีหน้าที่ป้องกันไม่ให้สิ่งไม่ดีเหล่านี้หลุดเข้าไปในเขตแดนศาลเจ้าอันเป็นดินแดนศักดิ์สิทธิ์ของทวยเทพได้

โทะริอิ (鳥居) หากแปลความหมายตามตัวอักษรแล้วจะแปลได้ว่า “ที่ที่นกอยู่อาศัย” มีทฤษฎีเกี่ยวกับที่มาของชื่อโทะริอิหลากหลาย บ้างก็ว่าเพราะนกเป็นสัตว์สังสารของเทพเจ้า บ้างก็ว่าตามบันทึกเทพปกรณัมของญี่ปุ่น เมื่อสุริยเทพอะมะเทะระสึโอมิคะมิไปซ่อนตัวอยู่ในถ้ำอะมะโนะอิวะโตะ (天岩戸) ทำให้โลกตกอยู่ภายใต้ความมืดมิด เหล่าเทพองค์อื่น ๆ ให้นำมาเกาะบนกิ่งไม้เพื่อเปิดประตูแก่อะมะเทะระสึโอมิคะมิ โดยต้นไม้ที่นกเกาะนั้นมีรูปร่างคล้ายกับรูปสัญลักษณ์ของเสาโทะริอิในปัจจุบัน



ภาพที่ 116 โทะริอิที่ทางขึ้นสู่ศาลเจ้านระคะมิ  
ที่มา : Genshin Impact

เมื่อเข้ามาสู่ศาลเจ้าแล้ว สิ่งถัดมาที่จะได้พบคือซุ้มตักน้ำชำระล้าง เรียกว่าโจชูหรือเทะมิชูยะ (手水舎) ซุ้มที่มีเพื่อให้ผู้มาสักการะศาลเจ้าได้ชำระล้างมือและใบหน้า รวมถึงชำระจิตใจให้บริสุทธิ์ เพื่อละทิ้งสิ่งสกปรกแปรเปลี่ยนที่ติดตัวเราจากโลกมนุษย์ก่อนเข้าสู่เขตแดนเทพต่อไป ในอดีตไม่ได้มีลักษณะเป็นซุ้มสำหรับการชำระล้างเช่นปัจจุบัน ผู้ที่ต้องการมาสักการะศาลเจ้าจะต้องชำระล้างตัวในแหล่งน้ำใกล้ศาลเจ้าแทน โดยเรียกพิธีนี้เรียกว่า “มิโซจิ” (禊) แต่ศาลเจ้าบางแห่งก็ไม่มีแหล่งน้ำ จึงสร้างเป็นซุ้มตักน้ำขนาดเล็กเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้มาสักการะแทน



ภาพที่ 117 ซุ้มตักน้ำชำระล้าง  
ที่มา : Genshin Impact

ถัดมาเป็นห้องโถงสักการะ “ไฮเดน” (拜殿) เป็นอาคารที่สร้างอยู่ด้านหน้าของศาลเจ้า เป็นสถานที่สำหรับประกอบพิธีกรรมต่าง ๆ และการเพื่อสักการะเทพ ที่ไฮเดนประดับด้วยเชือกขนาดใหญ่ เรียกว่าชิมะนะวะะ (しめ縄) เป็นเชือกที่ป้องกันสิ่งชั่วร้ายและสิ่งอัปมงคลทั้งหลายไม่ให้เข้าไปในบริเวณสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ได้ โดยเชือกนี้จะทำมาจากวัสดุที่เป็นเส้นใยธรรมชาติที่หลีกเลี่ยงการเก็บเกี่ยว เช่น ข้าว หรือเส้นใยที่ใช้ทำเชือกอื่น ๆ และมีกระดิ่งขนาดใหญ่ที่มีพู่เชือกห้อยลงมาเรียกว่าสุซุโอะ (鈴緒) เป็นกระดิ่งที่มีไว้เพื่อให้ผู้มาสักการะสั่นกระดิ่งให้เกิดเสียงดังเป็นเป็นการแสดงความเคารพต่อ



เทพ ในขณะที่เสียงดังของระฆังถือเป็นการชำระจิตใจอีกรูปแบบหนึ่งนอกเหนือจากการชำระล้างด้วยน้ำ ข้างใต้กระดิ่งสุซุโอะจะมีกล่องไม้ตั้งประดับอยู่ กล่องไม้นี้คือกล่องไม้สำหรับใส่เงินบริจาคเพื่อทำนุบำรุงศาลเจ้า ให้ใส่เหรียญลงไปแล้วสั่นกระดิ่ง จากนั้นจึงอธิษฐานขอพรจากเทพ



ภาพที่ 118 เชือกซิเมนะวะะ

ที่มา : <https://dime.jp/genre/794937/>



ภาพที่ 119 เชือกซิเมนะวะะในศาลเจ้าใหญ่่นะรุคะมิ

ที่มา : Genshin Impact



ภาพที่ 120 กระดิ่งสุซุโอะและกล่องใส่เงินบริจาคในศาลเจ้าใหญ่่นะรุคะมิ

ที่มา : Genshin Impact

เมื่อเดินผ่านไฮเดนเข้าไปแล้วจะพบลานกว้าง ชายและชาวชนาบด้วยอาคารเสียงเซียมซีของศาลเจ้าใหญ่คะมิ ตรงกลางเป็นต้นซากุระศักดิ์สิทธิ์ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของจิตวิญญาณแห่งคะมิหรือเทพสายฟ้า มีพลังในการชำระล้างและปิดเป่าสิ่งชั่วร้ายไปจากอิมะซุมะ ศาลเจ้าใหญ่คะมิมีหน้าที่โดยตรงในการดูแลรักษาต้นซากุระศักดิ์สิทธิ์ กล่าวได้ว่าเทพหรือคะมิที่ศาลเจ้านี้บูชาก็คือต้นซากุระศักดิ์สิทธิ์อันเป็นส่วนหนึ่งของเทพสายฟ้านั่นเอง



ภาพที่ 121 ต้นซากุระศักดิ์สิทธิ์

ที่มา : Genshin Impact



ภาพที่ 122 อาคารเสียงเซียมซี

ที่มา : Genshin Impact

ลักษณะทางสถาปัตยกรรมของศาลเจ้าใหญ่คะมิ อาคารต่าง ๆ ในศาลเจ้าสร้างด้วยไม้ทั้งหมด ภายนอกทาสีชาด เนื่องจากสีชาดเป็นสีที่มีองค์ประกอบของปรอท จึงช่วยชะลอการสึกกร่อนของไม้ได้ ทั้งเชื่อว่าสีชาดเป็นสีมงคลที่สามารถขับไล่สิ่งชั่วร้ายได้ จึงเป็นเรื่องปกติที่จะพบเห็นอาคารศาลเจ้าญี่ปุ่นทาสีชาด สันหลังคาของศาลเจ้าจะมีลักษณะเป็นไม้ทรงกระบอกพาดผ่านสันไปมา เรียกว่าคัทสึโอะกิ (榑木) ไม้หุ้มด้วยแผ่นทองแดงและตกแต่งปลายทั้งสองด้านด้วยโลหะ ที่พบในศาลเจ้าคะมิตรงปลายจะเป็นรูปดอกซากุระ อาจมีจำนวนคัทสึโอะกิได้ตั้งแต่สองจนถึงสิบอัน ปลายสุด

ทั้งสองด้านของคานหลังคาประดับด้วยจิจิ (千木) ไม้รูปทรงตัว X เชื่อกันว่าแต่เดิมจิจิถูกใช้เพื่อเสริมความแข็งแรงให้กับอาคาร แต่ในภายหลังเป็นเพียงอุปกรณ์ประดับที่สื่อถึงสถานะและอำนาจของศาลเจ้านั้น ๆ แทน หน้ามุขบนอาคารของศาลเจ้าเป็นแบบคระระฮะฟู ประดับด้วยไม้แกะสลักลายดอกซากุระครึ่งดอก



ภาพที่ 123 คัทสึโอะกิในศาลเจ้านะรุคะมิ  
ที่มา : Genshin Impact



ภาพที่ 124 จิจิในศาลเจ้านะรุคะมิ  
ที่มา : Genshin Impact



ภาพที่ 125 จิจิและคัทสึโอะกิในศาลเจ้าสุมิโยะชิไทฉะ จังหวัดโอซาก้า  
ที่มา : <http://nohzoh.seesaa.net/article/131528486.html>

**4.1.5.2 ศาลเจ้าซังโกะโนะมิมะ** ศาลเจ้าซังโกะโนะมิมะตั้งอยู่บนเกาะวะทตสึมิเพื่อบูชาเทพอสรพิษโอะโระบะชิ ลักษณะของศาลเจ้าในภาพรวมไม่แตกต่างไปจากศาลเจ้าใหญ่ะรุคะมิ แต่ต่างกันว่าศาลเจ้าซังโกะโนะมิมะคาดว่าได้รับแรงบันดาลใจมาจากวังมังกรในนิทานพื้นบ้านญี่ปุ่น เรื่องอุระชิมะทะโร (浦島太郎) เรื่องราวเกี่ยวกับเด็กหนุ่มผู้ช่วยชีวิตเต่าไว้และถูกพาไปยังวังมังกรใต้ทะเลลึก วิธีชีวิตของชาวเกาะวะทตสึมิที่ใกล้ชิดและพึ่งพาอาศัยผืนทะเล ตลอดจนที่มาของชาวเกาะในปัจจุบันก็ล้วนผูกพันอยู่กับทะเล เทพอสรพิษโอะโระบะชิเองก็มีรูปลักษณ์เป็นงูขนาดใหญ่คล้ายกับมังกรในความเชื่อของชาวญี่ปุ่น ปัจจัยเหล่านี้สอดคล้องกับองค์ประกอบของนิทานอุระชิมะทะโรทั้งสิ้น



ภาพที่ 126 อุระชิมะทะโรไปวังมังกร  
ที่มา : <https://nehor.com/nikki/2015/07/06/post-1615/>

ศาลเจ้าซังโกะโนะมิมะตั้งอยู่บนเปลือกหอยขนาดยักษ์ โทะริอิทางเข้าสู่ศาลเจ้ามีเพียงต้นเดียวและมีขนาดใหญ่กว่าที่พบในศาลเจ้านะรุคะมิ คานโทะริอิมีลักษณะโค้งมน ตกแต่งด้วยไม้แกะสลักประดับมุกลายเปลือกหอยและไข่มุกขนาดใหญ่ ถัดเข้ามาเป็นสระน้ำขนาดใหญ่ ประดับด้วย



ประติมากรรมน้ำพุรูปทรงลายคลื่นซัด ในสระมีเปลือกหอยและปะการังอยู่ คาดว่าสระนี้อาจมีเพื่อ  
 ประดับตกแต่งศาลเจ้าและใช้สำหรับชำระล้างร่างกายแทนซุ่มตักน้ำชำระล้างเช่นในศาลเจ้านะรุคะมิ  
 พื้นที่ที่ปูทางเข้าสู่ศาลเจ้าเป็นลวดลายเกลียวคลื่นและลายเปลือกหอยประดับด้วยเกล็ดคล้าย  
 เกล็ดปลา



ภาพที่ 127 โทะริอิศาลเจ้าซังโกะโนะมียะ

ที่มา : Genshin Impact



ภาพที่ 128 สระน้ำในศาลเจ้าซังโกะโนะมียะ

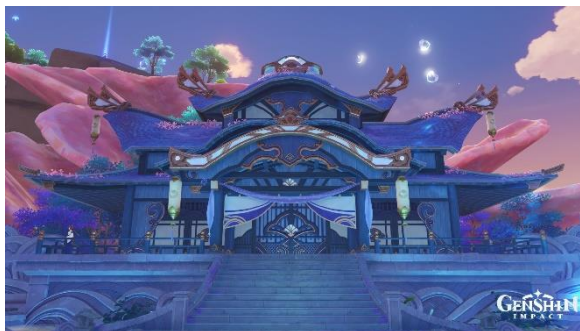
ที่มา : Genshin Impact



ภาพที่ 129 พื้นปูหินเข้าสู่ศาลเจ้า

ที่มา : Genshin Impact

ศาลเจ้าซังโกะโนะมียะมีอาคารเพียงหลังเดียว ตัวอาคารศาลเจ้าสร้างด้วยไม้และประดับตกแต่งด้วยมุก ทาสีน้ำเงินทั้งหลัง เนื่องจากสีน้ำเงินเป็นสีที่สื่อถึงสีน้ำทะเล ประติมากรรมเลื่อนโซจิประดับด้วยลายเปลือกหอยและเกลียวคลื่น หน้าต่างลายเปลือกหอยติดระแนงไม้โคชิ อาคารประดับด้วยไม้แกะสลักลายเกลียวคลื่น เหนือหน้าต่างติดระแนงไม้โคชิลายคลื่นญี่ปุ่นเพื่อรับแสงจากภายนอก



ภาพที่ 130 อาคารศาลเจ้าซังโกะโนะมียะ

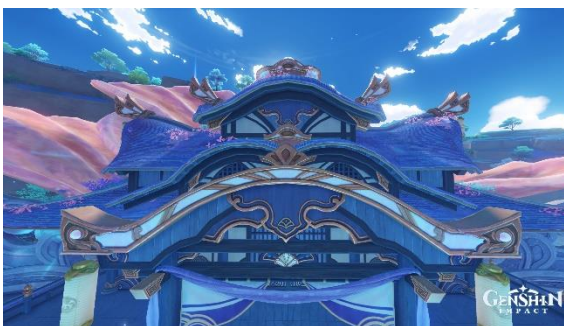
ที่มา : Genshin Impact



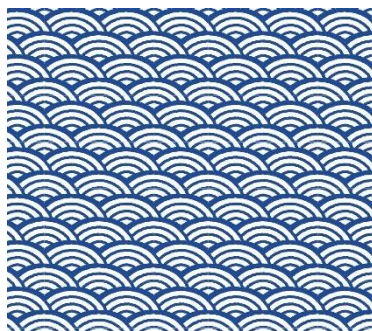
ภาพที่ 131 การตกแต่งบนอาคารศาลเจ้า

ที่มา : Genshin Impact

มุขของศาลเจ้ามีลักษณะเป็นกระระหะฟูแบบซ้อนกันสามชั้นจากข้างบนสู่ข้างล่าง หน้ามุขชั้นบนสุดประดับด้วยหอยมุกขนาดใหญ่อยู่เหนือศาลเจ้า ชั้นถัดลงมาเป็นหน้ามุขกระระหะฟูซ้อนกันสองชั้นติด และชั้นสุดท้ายเป็นหน้ามุขที่ประดับตกแต่งด้วยมุกอย่างสวยงาม หน้ามุขในชั้นนี้มีขนาดใหญ่โตที่สุด ศาลเจ้าซังโกะโนะมียะไม่มีเชือกซิเมะนะวะระดับแต่ตกแต่งด้วยผ้าแขวนลายคลื่นญี่ปุ่นสีฟ้า “เซโกะฮะ” (青海波) แทน



ภาพที่ 132 หน้ามุขทั้งสามชั้นของศาลเจ้าซังโกะโนะมิยะ  
ที่มา : Genshin Impact



ภาพที่ 133 ลายเซโกะสะ  
ที่มา : <https://kururie.com/archives/all/wrap/510/>

**4.1.5.3 ศาลเจ้าอะสะสะสะ** ศาลเจ้าอะสะสะสะเป็นศาลเจ้าขนาดเล็กตั้งอยู่บนเกาะเซอิไร เป็นศาลเจ้าร้างที่ถูกทิ้งร้างตั้งแต่เมื่อ 500 ปีก่อน บริเวณศาลเจ้าเต็มไปด้วยแนวจำนวนมาก รวมถึงเนินะโกะแนวพุดได้ที่คอยดูแลศาลเจ้า

ศาลเจ้าอะสะสะสะมีเพียงอาคารขนาดเล็กอาคารเดียว หน้าทางเข้าประดับด้วยเสาโทริอิหนึ่งต้น เสาโทริอิมียึดกับหินขนาดใหญ่ด้วยกระดิ่งขนาดใหญ่ และข้าง ๆ โทริอิห้อยกระดิ่งชิเดะ (糸垂/四手) กระดิ่งสี่ขาตรงพื้นปลาสลัดไปมา เป็นกระดิ่งที่ใช้ชำระล้างมลทินและใช้สำหรับประกอบพิธีกรรมต่าง ๆ

สถาปัตยกรรมของอาคารศาลเจ้าใกล้เคียงกับศาลเจ้าใหญ่ในระดับมากกว่าศาลเจ้าซังโกะโนะมิยะ หน้ามุขเป็นแบบกระระอะฟู บนหน้ามุขประดับด้วยแผ่นไม้รูปหูกหนึ่งคู่ ตามขอบมุมของอาคารแต่งด้วยไม้แกะสลักเคลือบทอง ได้หน้ามุขห้อยเชือกซิเมะนะวะขนาดเล็ก บนหลังคายังมีลักษณะเป็นคานแบบคัทสึโอะกิเช่นศาลเจ้านะรุคะมิ แต่ปลายคัทสึโอะกิทั้งสองด้านไม่มีลวดลายตกแต่งและมีลักษณะเรียบง่าย หน้าต่างประดับด้วยระแนงไม้โคชิ ข้างหลังศาลเจ้าเป็นซากต้นไม้

ขนาดใหญ่ที่มีเชือกขีเมะนะวะและกระดาศิเดะแขวนอยู่ ในอดีตอาจเป็นต้นไม้ศักดิ์สิทธิ์ประจำศาลเจ้า แต่เนื่องจากขาดการดูแลมากกว่า 500 ปีจึงทำให้ต้นไม้ล้มตายลงไปตามกาลเวลา



ภาพที่ 134 อาคารศาลเจ้าอะสะเสะ  
ที่มา : Genshin Impact



ภาพที่ 135 แผ่นไม้รูปหุแมว  
ที่มา : Genshin Impact



ภาพที่ 136 โทะริอิศาลเจ้าอะสะเสะ  
ที่มา : Genshin Impact





ภาพที่ 137 คัทลีโอะกิบนหลังศาลเจ้าอะสะเสะ  
ที่มา : Genshin Impact



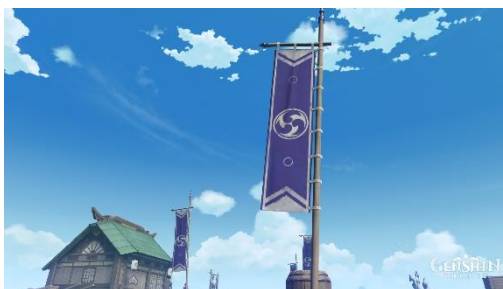
ภาพที่ 138 กระดาษซึเดะ  
ที่มา : <https://www.tukurikata-labo.com/content/411>

## 4.2 เครื่องมือเครื่องใช้

เครื่องมือเครื่องใช้ในที่นี่หมายถึงรวมถึงสิ่งของใดก็ตามที่มีนัยทางวัฒนธรรมและศิลปะของญี่ปุ่น อันปรากฏอยู่ในฉากหรือสถานที่ต่าง ๆ ของเมืองอินะซุมะ โดยเป็นสิ่งที่พบได้ทั่วไป

**4.2.1 ธง** ธงสามารถพบได้ทั่วไปในตัวเมืองอินะซิมะ มีลักษณะเป็นธงที่ใช้ในการทหาร โดยเฉพาะในยุคสงครามของญี่ปุ่นหรือยุคเซ็นโกะคุ (1467-1615) ธงเช่นนี้เรียกว่าฮะตะจิรุชิ (旗印) ลักษณะแตกต่างจากธงทั่วไปเนื่องจากเป็นธงรูปรางสีเหลี่ยมผืนผ้าขนาดใหญ่แขวนกับไม้ในแนวตั้ง ในยามสงครามถูกใช้เพื่อแสดงสังกัดของแต่ละกองทัพ บนธงอาจตกแต่งด้วยคะมงประจำตระกูล ตัวอักษรจีน หรือสัญลักษณ์อื่น ๆ ก็ได้

ธงฮะตะจิรุชิที่พบในเกมจะตั้งอยู่ในสถานที่ที่เป็นตัวเมืองหรือสถานที่ที่มีหน่วยงานราชการต่าง ๆ ตั้งอยู่ เพื่อบ่งบอกว่าพื้นที่นั้นสังกัดหน่วยงานใด หรืออยู่ภายใต้การปกครองของสำนักใด ธงส่วนใหญ่ที่พบเป็นลายสัญลักษณ์ธาตุสายฟ้าซึ่งสื่อถึงเขตอำนาจของรัฐบาลโชกุนผู้ปกครองอินะซุมะ



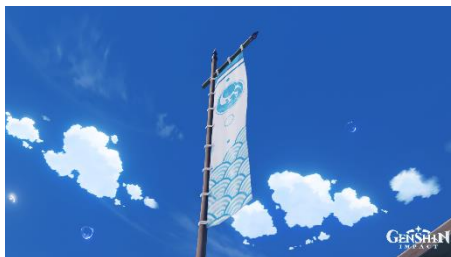
ภาพที่ 139 ธงสัญลักษณ์ธาตุสายฟ้า

ที่มา : Genshin Impact



ภาพที่ 140 ธงฮะตะจิรุชิของสำนักคันโจ (ซ้าย) และสำนักเท็นเรียว (ขวา)

ที่มา : Genshin Impact



ภาพที่ 141 ธงชะตะจิรุชิของเกาะวะทัดลิมิ

ที่มา : Genshin Impact

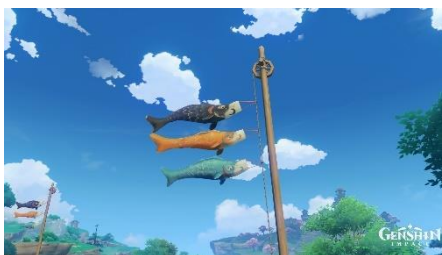


ภาพที่ 142 ธงชะตะจิรุชิเมื่อเทียบกับธงลักษณะอื่น ๆ

ที่มา : <https://gravity-one.co.jp/blog/logo01>

นอกจากธงชะตะจิรุชิแล้วยังปรากฏธงปลาการ์ป หรือภาษาญี่ปุ่นว่าโคอิโนะโบะริ (鯉のぼり) พบได้แคในหมู่บ้านคอนตะเท่านั้น ธงปลาการ์ปมีลักษณะเป็นรูปปลาการ์ปหลากสีสัน เมื่อต้องลมจะพลิ้วไสวคล้ายกับปลาที่กำลังแหวกว่าย สีของปลาการ์ปไม่ได้กำหนดไว้อย่างแน่นอน แต่โดยทั่วไปถือกันว่าธงพ่อปลาเป็นสีดำ แม่ปลาเป็นสีแดงหรือส้ม และลูกปลาเป็นสีน้ำเงิน มักเรียงลำดับพ่อปลาไว้ข้างบนสุด รองลงมาเป็นแม่ปลาและลูกปลาทตามลำดับ

ชาวญี่ปุ่นจะประดับธงปลาการ์ปเมื่อถึงวันเด็กผู้ชาย หรือโคะโตะโมะโนะฮิ (こどもの日) ในวันที่ 5 พฤษภาคมของทุกปี เนื่องจากชาวญี่ปุ่นมีความเชื่อว่าปลาการ์ปเป็นสัญลักษณ์ของความแข็งแกร่ง ความกล้าหาญ สุขภาพที่ดี เพราะปลาการ์ปเป็นปลาที่สามารถว่ายน้ำทวนกระแสน้ำเชี่ยวได้ ผู้ปกครองจึงคาดหวังให้เด็กมีสุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์และไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคเช่นเดียวกับปลาการ์ป



ภาพที่ 143 ธงปลาการ์ปในหมู่บ้านคอนดะ

ที่มา : Genshin Impact

**4.2.2 โคมไฟ** โคมไฟที่พบในเกมมีหลากหลายประเภท ที่พบเห็นได้มากที่สุดคือโคมไฟกระดาษแบบญี่ปุ่น เรียกว่าวะชิโจจิน (和紙提灯) โคมไฟประดิษฐ์ขึ้นจากกระดาษญี่ปุ่นที่มีคุณสมบัติสะท้อนแสงได้ดี โดยปกติโคมไฟจะมีรูปทรงหลากหลาย เช่น ทรงกลม ทรงรี แต่ในเกมจะพบเพียงทรงรีเท่านั้น โคมไฟนี้พบได้ทั่วไปในเมืองอินะซุมะ ตามอาคารบ้านเรือน ร้านค้า ศาลเจ้า และเห็นชุกะคุ บนโคมไฟจะแต่งแต้มด้วยลวดลายต่าง ๆ ที่พบได้มากเป็นลายดอกซากุระ และลายคะมงของแต่ละตระกูล



ภาพที่ 144 โคมไฟกระดาษญี่ปุ่นลายดอกซากุระ

ที่มา : Genshin Impact



ภาพที่ 145 โคมไฟญี่ปุ่นลายคะมงสำนักยะชิโระ

ที่มา : Genshin Impact

ถัดมาเป็นโคมไฟหิน เรียกว่าอิชิโทโร (石灯笼) เป็นโคมไฟตั้งพื้นขนาดใหญ่ทำจากหินทั้งอันสามารถพบได้ทั่วไปตามท้องถนนในท่าเรือริโตะและเมืองอินะซุมะ และโคมไฟหินขนาดเล็กที่นิยมตั้งตกแต่งในสวน เรียกว่ายูกิมิโดโร (雪見灯笼) เป็นโคมไฟที่มี 3 ถึง 4 ขา พบได้ในสวนเรือนสำนักคันโจ สำนักยะชิโระ และสวนประดับเมืองอินะซุมะ

โคมไฟหินทั้งสองแบบเป็นโคมไฟที่สืบทอดกันมาตั้งแต่ญี่ปุ่นสมัยอะสุกะ (538-710) โคมไฟมีต้นแบบมาจากจีน โดยญี่ปุ่นรับวิธีการสร้างโคมไฟหินเข้ามาพร้อมกับการรับศาสนาพุทธ เดิมทีโคมไฟหินจึงพบได้ตามวัดพุทธเท่านั้น และค่อย ๆ แพร่ขยายไปสู่การประดับในศาลเจ้าหรือใช้สำหรับการตกแต่งสวน



ภาพที่ 146 โคมไฟอิชิโทโรในตัวเมือง  
ที่มา : Genshin Impact



ภาพที่ 147 โคมไฟยูกิมิโดโรในสวนสำนักคันโจ  
ที่มา : Genshin Impact

ลักษณะต่อมาที่พบได้คือโคมไฟแบบทสึจิอันดง (辻行灯) เป็นโคมไฟที่ริเริ่มประดิษฐ์และใช้งานกันมากในสมัยเอโดะ (1603-1868) โคมไฟตั้งพื้นสร้างด้วยไม้ ใช้ประดับตกแต่งตามถนน ในอินะซุมะก็เป็นโคมไฟอีกหนึ่งชนิดที่พบได้ทั่วไปตามท้องถนนในเมือง



ภาพที่ 148 โคมไฟทสี่จันดงในท่าเรือริโท  
ที่มา : Genshin Impact

โคมไฟแบบสุดท้ายที่พบในเกมคือโคมไฟกระดาษขนาดเล็กสำหรับประดับในอาคาร เรียกว่า คะคุเคอันดง (角形行灯) ที่พบในเกมจะมีลักษณะเป็นโคมไฟสี่เหลี่ยม บุด้วยกระดาษไว้ทั้งสี่ด้าน ล้อมรอบจานน้ำมันตรงกลาง บนสุดของตะเกียงมีที่จับเพื่อความสะดวกในการเคลื่อนย้าย



ภาพที่ 149 โคมไฟกะคุเคอันดง  
ที่มา : Genshin Impact

**4.2.3 ถังเหล้า** ถังเหล้าในที่นี้คือถังสำหรับบรรจุเหล้าญี่ปุ่นหรือสาเก เรียกว่าชะคะดะรุ (酒樽) ในสมัยเอะโดะ (1603-1868) เป็นงานจักสานฟางข้าวที่หลีกเลี่ยงการเกษตร เมื่อเหล้าถูกขนส่งจากแหล่งผลิตไปยังสถานที่ต่าง ๆ เหล้าจะถูกใส่ลงในชะคะดะรุและบรรจุขึ้นเรือ ใช้เพื่อการบรรเทาความเสียหายจากการขนส่งที่อาจเกิดกับภาชนะบรรจุเหล้า



นอกจากนี้ ถังเหล้ายังสามารถพบได้ทั่วไปตามศาลเจ้าในญี่ปุ่น เนื่องจากเหล้าเป็นหนึ่งในสิ่งของสำหรับการถวายเพื่อบูชาเทพเจ้า ในอินะซุเมะสามารถพบได้ทั่วไปตามบริเวณบ้านเรือนหรือร้านค้า สะท้อนให้เห็นวิถีชีวิตของชาวอินะซุเมะที่ชมชอบการดื่มเหล้า



ภาพที่ 150 ถังเหล้าชะคะคะรุ

ที่มา : Genshin Impact



ภาพที่ 151 ถังเหล้าในศาลเจ้าอิวะชิมิซุยะจิมังกุ จังหวัดเกียวโต ประเทศญี่ปุ่น

ที่มา : [https://blog.goo.ne.jp/93522807\\_001/e/0bbb83504b511f656aa53421432484a1](https://blog.goo.ne.jp/93522807_001/e/0bbb83504b511f656aa53421432484a1)

**4.2.4 ตึกตาไลฝน** ตึกตาไลฝน ภาษาญี่ปุ่นเรียกว่าเตะรุเตะรุโบซุ (てるてる坊主) พบได้ที่หมู่บ้านคอนดะ มีลักษณะเป็นตุ๊กตาผ้าสีขาวหัวกลมขนาดเล็กที่แขวนไว้หน้าบ้านเพื่ออธิษฐานให้อากาศแจ่มใส หากเป็นการแขวนกลับหัวจะเป็นการเรียกฝนแทน มักพบตุ๊กตาไลฝนในบ้านที่มีเด็กเล็กอาศัยอยู่ เพราะการทำตุ๊กตาไลฝนเป็นเสมือนการละเล่นของเด็ก ๆ สอดคล้องกับประชากรในหมู่บ้านคอนดะที่เต็มไปด้วยเด็กและผู้สูงอายุ



ญี่ปุ่นได้รับธรรมเนียมนี้มาจากประเทศจีนในสมัยเฮอัน (794-1185) เป็นอิทธิพลจากตุ๊กตาเด็กสาวถือไม้กวาดเพื่อไล่แมลงฝ่น หรือตุ๊กตาเช่าฉิงเหนียง



ภาพที่ 152 ตุ๊กตาไล่ฝ่นที่แขวนอยู่หน้าบ้านในหมู่บ้านคอนดะ

ที่มา : Genshinimpact

**4.2.5 แผ่นไม้เอะมะ** เอะมะ (絵馬) คือแผ่นไม้ขนาดเล็กสำหรับการเขียนคำอธิษฐานโดยการแขวนที่วัดหรือศาลเจ้า เอะมะสามารถแปลตรงตามตัวอักษรได้ว่าภาพวาดรูปม้า เนื่องจากชาวญี่ปุ่นเชื่อว่าม้าเป็นสัตว์ศักดิ์สิทธิ์อันเป็นพาหนะของเทพเจ้า ชาวญี่ปุ่นในอดีตจึงนิยมถวายม้าแต่เทพเจ้า เพื่อหวังว่าเทพเจ้าจะประทานโชคลาภและความสุขกลับมาให้ แต่ม้ามีราคาแพง นอกจากจะเป็นภาระทางการเงินของผู้ถวายแล้วยังเป็นภาระให้ศาลเจ้าต้องดูแลม้าด้วย จึงเปลี่ยนมาเป็นการถวายม้าของจริงหรือการถวายแผ่นไม้ที่วาดลวดลายม้าลงไปแทน จนเกิดเป็นเอะมะในปัจจุบันขึ้น

เอะมะปัจจุบันอาจไม่จำเป็นต้องวาดลวดลายม้าก็ได้ ขึ้นอยู่กับการตกแต่งของแต่ละศาลเจ้า แต่มีจุดร่วมกันคือแผ่นไม้ด้านที่มีลวดลายตกแต่งจะนับเป็นด้านหน้า ส่วนด้านหลังจะเป็นพื้นที่ไว้สำหรับการเขียนคำอธิษฐานและชื่อ เมื่อเขียนเสร็จให้นำไปแขวนไว้ในสถานที่ที่ถูกจัดเตรียมไว้ สถานที่ที่พบเอะมะได้ในอินะซุจะมีสองที่ คือ ท่าเรือริโท และศาลเจ้าใหญ่ณะรุคะมิ แต่สถานที่แขวนเอะมะในศาลเจ้าใหญ่ณะรุคะมินั้นจะปรากฏการห้อยกระดาษเขียนชื่อควบคู่ไปกับแผ่นป้ายเอะมะด้วย



ภาพที่ 153 ที่แขวนแผ่นไม้เอะมะในท่าเรือริโท

ที่มา : Genshinimpact



ภาพที่ 154 ที่แขวนป้ายอะมะมะและใบเซียมซีในศาลเจ้านารุคะมิ  
ที่มา : Genshin Impact



ภาพที่ 155 แผ่นป้ายอะมะมะ  
ที่มา : <https://pacalla.com/article/article-2452/>

**4.2.6 ดาบญี่ปุ่น** ดาบญี่ปุ่นหรือฮิงโท (日本刀) เป็นชื่อเรียกของดาบที่มีใบมีดโค้งและมีความคมเพียงด้านเดียว ดาบในลักษณะนี้ปรากฏการใช้ครั้งแรกในช่วงปลายยุคเฮอัน (794-1185) ดาบญี่ปุ่นแบ่งออกเป็น 4 ประเภทหลัก โดยแบ่งจากขนาดใบมีดของดาบ ได้แก่ ทะจิจิ (太刀) อุจิคะตะนะนะ (打刀) วะคิชะชิ (脇差) และตันโท (短刀)

ในสมัยเอโดะ (1603-1868) ซึ่งยังคงเป็นสังคมศักดินาภายใต้การปกครองของรัฐบาลโชกุน เช่นเดียวกับอิมะชูมะ ดาบเป็นสัญลักษณ์ของนักรบ และมีเฉพาะชนชั้นซามูไรเท่านั้นที่ได้รับสิทธิพิเศษให้พกดาบได้ ซามูไรจึงถือว่าดาบเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่แสดงเกียรติยศ ชื่อเสียง ตลอดจนความ

ภาคภูมิใจของวงศ์ตระกูล ดาบเหล่านี้จะถูกบำรุงรักษาอย่างดีและสืบทอดเป็นมรดกต่อกันไปในตระกูล



ภาพที่ 156 ประเภทของดาบญี่ปุ่น

ที่มา : <https://toenart.com/item/nihonto/enhanced/>

ดาบที่พบได้ในเกมมีลักษณะเป็นแบบอุจิคะตะนะ สืบเกิดจากขนาดใบมีดของดาบเมื่อวัดจากฝักแล้วไม่ยาวมากเกินไปกว่าจะเป็นทะจิ และไม่สั้นเกินไปกว่าจะเป็นวะคิชะชิ โดยพบได้ที่หน้าร้านขายอาวุธในเมือง และบนชั้นวางดาบในเรือนสำนักยะชิโระ



ภาพที่ 157 ดาบที่หน้าร้านขายอาวุธ

ที่มา : Genshin Impact



ภาพที่ 158 ดาบที่ประดับอยู่บนชั้นในเรือนสำนักยะชิโระ

ที่มา : Genshin Impact

**4.2.7 ร่มญี่ปุ่น** ร่มญี่ปุ่นหรือวะงะสะ (和傘) เป็นงานหัตถกรรมพื้นบ้านของญี่ปุ่น ตัวร่มทำมาจากกระดาษญี่ปุ่นเคลือบน้ำมันเพื่อกันน้ำ ร่มอาจมีลวดลายตกแต่งหรือไม่ก็ได้ ด้ามจับและโครงทำจากไม้ไผ่ ได้รับอิทธิพลมาจากร่มเทียนกายของจีนที่ถูกนำเข้ามาในสมัยเฮอัน (794-1185) ใช้สำหรับกางเพื่อกันแดดและเชื่อว่าสามารถขับไล่วิญญาณชั่วร้ายได้ โดยร่มวะงะสะจะใช้ในหมู่ชนชั้นสูงเท่านั้น กระทั่งในสมัยเอโดะ (1603-1868) จึงเริ่มใช้กันในหมู่ประชาชนทั่วไป ปัจจุบันร่มวะงะสะถูกแทนที่ด้วยร่มแบบตะวันตกที่สะดวกต่อการใช้งานมากกว่า วะงะสะจึงกลายเป็นร่มแบบพิเศษที่ใช้ในงานพิธีการต่าง ๆ เช่น ประกอบการเดินร่ำหรือใช้ในพิธีชงชา

ในอินะซุมะจะเห็นได้ว่าร่มวะงะสะถูกนำไปประดับตกแต่งอาคาร และเป็นสินค้าอยู่บนแผงลอยค้าขายของประชาชนในเมือง ร่มมีลวดลาย 3 แบบ ประกอบไปด้วย ลวดลายสีแดงและวงกลมสีขาว ลายคลื่น และลายดอกซากุระ



ภาพที่ 159 ร่มที่นำไปประดับอาคาร

ที่มา : Genshin Impact



ภาพที่ 160 แผงขายร่มในเมืองอินะซุมะ

ที่มา : Genshin Impact

4.2.8 พัด พัดญี่ปุ่นที่ปรากฏในเกมมี 2 ลักษณะ แบ่งเป็นพัดแบบอุจิวะหรือพัดใบกลม (団扇) และพัดแบบเซนสุหรือพัดแบบค्ली (扇子) พบได้ตามแผงขายของในเมืองอินะซุมะ

พัดอุจิวะเป็นพัดด้ามยาวที่มีใบพัดทรงกลม ซึงหน้าพัดด้วยผ้าหรือกระดาษ ชาวญี่ปุ่นนิยมใช้พัดลักษณะนี้กันในช่วงฤดูร้อน พัดอุจิวะมีต้นแบบมาจากพัดอี้ของจีนโบราณ เป็นพัดขนาดใหญ่สำหรับใช้ปิดบังใบหน้าของชนชั้นสูงในสมัยโคะฟุน (250-538) ต่อมาถูกพัฒนาให้มีขนาดเล็กลงเพื่อใช้พัดคลายร้อนหรือปิดเป่าแมลงในสมัยเฮอัน (794-1185) และใช้กันอย่างแพร่หลายในหมู่ประชาชนทั่วไป



ภาพที่ 161 พัดอี้

ที่มา : <https://blog.goo.ne.jp/taketi2tag3/e/4eb5bf8ba0b941c7fc3de3141fcf0c2c>



ภาพที่ 162 พัดอุจิวะ

ที่มา : <https://www.utiwaya.com/column/size>

ต่อมาเป็นพัดค्लीหรือพัดเซนสุ เป็นพัดสำหรับคลายความร้อนเช่นเดียวกับพัดอุจิวะ พัดอาจทำจากไม้ลั่นหรือหน้าพัดซึงด้วยกระดาษก็ได้ พัดสามารถคลี่เปิดและปิดได้ โดยสามารถกางได้ตั้งแต่ 90 ถึง 180 องศา พัดเซนสุมีความสะดวกสบายในการพกพามากกว่าพัดแบบอุจิวะ

พัดเซนสุถูกพัฒนาขึ้นในสมัยนาระ (710-794) แรกเริ่มเป็นการนำแผ่นไม้บางมาซ้อนกัน เรียกริธีนี้ว่าฮิโอะอุคิ (檜扇) วัตถุประสงค์ไม่ใช่เพื่อนำมาพัดคลายความร้อน แต่เพื่อเป็นเครื่องมือในการเขียนบันทึก หรือการวาดภาพเพื่อบอกเล่าเรื่องราว

นอกจากจะถูกใช้เพื่อคลายความร้อนหรือเพื่อการจดบันทึกแล้ว พัดเซนสุยังถูกใช้ในการแสดงดั้งเดิมของญี่ปุ่นอีกด้วย เช่น ละครโนะ คะบูกิ เป็นต้น พัดถูกนำมาใช้ในบริบทต่าง ๆ เพื่อแสดงอารมณ์และความรู้สึกของตัวละคร



ภาพที่ 163 พัดเซนสุ

ที่มา : <https://zhuanlan.zhihu.com/p/418324546>



ภาพที่ 164 การใช้พัดประกอบการแสดงคะบูกิ

ที่มา : [http://k.sina.com.cn/article\\_1358530827\\_50f9890b0190058w3.html](http://k.sina.com.cn/article_1358530827_50f9890b0190058w3.html)



ภาพที่ 165 พัดที่พบบนแผงขายของในเมือง

ที่มา : Genshin Impact



**4.2.9 เบนโต เบนโต (弁当)** หรือข้าวกล่อง เป็นการบรรจุอาหารลงในภาชนะเพื่อให้สะดวกต่อการพกพาเพื่อนำไปรับประทานในช่วงเวลาพักผ่อนหรือระหว่างการเดินทาง เบนโตมีหลากหลายรูปแบบ ชื่อเรียกของเบนโตแต่ละชนิดก็จะแตกต่างกันออกไปด้วย บ้างก็เรียกตามที่มา หรือเรียกตามชื่อท้องถิ่นของเบนโตชนิดนั้น

เบนโตมีต้นกำเนิดในสมัยคัมภีร์ (1185-1333) จุดประสงค์เพื่อให้ขุนนางสามารถรับประทานอาหารนอกสถานที่ได้เมื่อไปชมดอกซากุระหรือเมื่อชมดอกไม้เปลี่ยนสี เรียกภาชนะบรรจุอาหารว่าสะเกะจู (提重) ซึ่งเป็นต้นแบบของเบนโตในปัจจุบัน

เบนโตได้รับความนิยมในหมู่ประชาชนทั่วไปมากขึ้นในสมัยเอโดะ (1603-1868) เมื่อมีการแจกข้าวกล่องระหว่างช่วงพักชมการแสดงละครโนะหรือละครคะบุกิ เรียกเบนโตลักษณะนี้ว่ามะคุโนะอูจิเบนโต (幕の内弁当) เป็นเบนโตที่ประกอบไปด้วยกับข้าวหลากหลายจัดรวมกันอยู่ในกล่องใบเดียว

ในอินะซุมะจะพบเห็นภาชนะเบนโตได้ที่ร้านอาหารในเมือง แต่จะเห็นแค่รูปลักษณ์ภายนอกของภาชนะเบนโตที่มีลักษณะเป็นชั้นซ้อนกันขึ้นไปเท่านั้น ไม่พบอาหารที่จัดไว้ในเบนโตแต่อย่างใด



ภาพที่ 166 เบนโตที่ร้านอาหารในเมืองอินะซุมะ

ที่มา : Genshin Impact



ภาพที่ 167 มะคุโนะอูจิเบนโต

ที่มา : <https://shop.hirai-wa.com/shopdetail/00000000384/>





ภาพที่ 168 ภาพของเบนโดที่มีลักษณะเป็นชั้น

ที่มา : <https://www.craft-store.jp/products/suginokicraft-lunchbox-threestory>

**4.2.1. แท่นฝนหมึก** แท่นฝนหมึกในภาษาญี่ปุ่นเรียกว่าสุซุริ (硯) หรือในภาษาจีนว่าเยียน ญี่ปุ่นรับตัวอักษรจีนเข้ามาใช้ในภาษาญี่ปุ่นพร้อมกับการรับศิลปะการเขียนพู่กัน “โชะโด” (書道) เมื่อสมัยนาระ (710-794) โดยนิยมฝึกฝนการเขียนพู่กันในหมู่ชนชั้นสูง ก่อนที่จะแพร่หลายในหมู่ประชาชนต่อไป

โชะโดคือศาสตร์การเขียนพู่กันที่เปรียบเสมือนการถ่ายทอดความคิดและความรู้สึกภายในของผู้เขียนผ่านการวาดพู่กัน ชาวญี่ปุ่นเปรียบโชะโดเป็นดังความงามที่ซ่อนอยู่ภายใต้หมึกสีดำ เป็นศิลปะที่แสดงออกซึ่งอารมณ์อันหลากหลายของมนุษย์ การเขียนพู่กันญี่ปุ่นประกอบไปด้วยอุปกรณ์ 4 ชนิด คือ แท่นฝนหมึก พู่กัน หมึก และกระดาษ โดยแท่นฝนหมึกเป็นเครื่องมือสำหรับการบดหมึกที่เกาะตัวแข็งให้เป็นหมึกเหลว มีความเข้าใจผิดบ่อยครั้งว่าแท่นฝนหมึกเป็นภาชนะสำหรับเก็บหมึก แต่แท่นฝนหมึกที่มีคุณภาพดีก็จะช่วยรักษาคุณสมบัติของหมึกไม่ให้เสียและสามารถใช้งานได้ยาวนานเช่นกัน

แท่นฝนหมึกที่พบได้ในเกมจะตั้งอยู่ในพื้นที่สำนักงานต่าง ๆ ได้แก่ ในสำนักยะชิโระและที่สำนักงานนักผจญภัยสาขาอินะซุมะ



ภาพที่ 169 แท่นฝนหมึกที่สำนักงานนักผจญภัย

ที่มา : Genshin Impact



ภาพที่ 170 แท่นฝนหมึกหรือสุชริ

ที่มา : <https://my-best.tw/116853>

**4.2.11 เครื่องปั้นดินเผา** เครื่องปั้นดินเผาหรือโทคิ (陶器) วิวัฒนาการของเครื่องปั้นดินเผาที่เก่าแก่ที่สุดของญี่ปุ่นอยู่ในยุคหินใหม่ในสมัยโจมง (14,000-300 ก่อนคริสตศักราช) แรกเริ่มเป็นเครื่องปั้นดินเผาสำหรับการใช้ในชีวิตประจำวัน แต่เริ่มนำมาใช้ประกอบพิธีกรรมต่าง ๆ ในสมัยอะสุกะ (538-710) ซึ่งตรงกับช่วงราชวงศ์ถัง (618-907) ของจีน ญี่ปุ่นจึงรับเอาภูมิปัญญาเครื่องเคลือบของจีนมาผสมผสานกับศิลปะเครื่องปั้นดินเผาดั้งเดิมจนพัฒนาเป็นเอกลักษณ์ของญี่ปุ่นเอง

เครื่องปั้นดินเผาทำจากดินเหนียวที่นำมาขึ้นรูปแล้วเผาด้วยความร้อนสูง เมื่อดินแห้งแล้วจึงทาน้ำยาเคลือบไว้บนผิวภาชนะ และนำไปอบด้วยความร้อนสูงอีกครั้งพร้อมวาดลวดลายตกแต่งแล้วเผาด้วยไฟอุณหภูมิต่ำเป็นอันเสร็จ

เครื่องปั้นดินเผาของญี่ปุ่นมีหลากหลายรูปแบบ และมีชื่อเรียกแตกต่างกันไปตามแต่ละท้องถิ่น แต่มีจุดร่วมกันคือความงามในความไม่สมบูรณ์ หรือวะบิสะบิ (わびさび) ร่องรอยแตกร้าวหรือรอยขีดข่วนที่ได้จากการเผาก็เป็นความสวยงามและเป็นสุนทรียะทางศิลปะรูปแบบหนึ่งของเครื่องปั้นดินเผาแบบญี่ปุ่น

ในเมืองอินะซุมะจะพบการประดับเครื่องปั้นดินเผาได้ทั่วไปในตัวเมือง เครื่องปั้นดินเผาที่พบมีหลายรูปแบบ ทั้งที่เป็นแจกันประดับดอกไม้ ถ้วย ชาม ถ้วยชา ไห หรือหม้อ จุดที่พบการประดับตกแต่งด้วยเครื่องปั้นดินเผาที่มากที่สุดอยู่ที่โรงน้ำชาโคะโมะระะในตัวเมืองอินะซุมะ



ภาพที่ 171 ถ้วยชาเครื่องปั้นดินเผาที่มีลักษณะวะบิสะบิ  
ที่มา : <https://media.b-ownd.com/archives/article/wabi-sabi>



ภาพที่ 172 ชั้นวางเครื่องปั้นดินเผาแบบต่าง ๆ ในโรงน้ำชา  
ที่มา : Genshin Impact

**4.2.12 เกี๊ยะ** รongเท้าเกี๊ยะหรือเกะตะ (下駄) เป็นรองเท้าแบบญี่ปุ่นที่ทำจากไม้หรือไม้ไผ่ริเริ่มใช้ครั้งแรกในสมัยยะโยย (300 BC-250) วัตถุประสงค์ดั้งเดิมของรองเท้าเกี๊ยะคือใส่เพื่อทำเกษตรเพื่อเหยียบหญ้าหรือกิ่งไม้แห้งในผืนนาให้กลายเป็นปุ๋ย ต่อมาในสมัยเอะโดะ (1603-1868) เริ่มใส่เกี๊ยะเพื่อความสวยงามกันมากกว่าจะใส่เพื่อทำเกษตร และในสมัยนี้เกี๊ยะยังถูกพัฒนาให้มีหลากหลายประเภทมากขึ้น

รองเท้าเกี้ยวที่พบในอินะซุมะเป็นลักษณะแบบโคมะเกะตะ (駒下駄) เกี้ยวสันไม้สองซี่ ลักษณะเด่นคือเป็นเกี้ยวที่ค่อนข้างเบา จึงเหมาะเป็นเกี้ยวสำหรับผู้หญิง เมื่อใส่เดินแล้วจะได้ยินเสียงไม้กระทบพื้นดังก๊อก ๆ ในเมืองอินะซุมะ เกี้ยวโคมะเกะตะสามารถพบได้ตามบริเวณหน้าประตูบ้านของประชาชนทั่วไป โดยวางเกี้ยวไว้ในลักษณะหันหน้าออกจากประตู



ภาพที่ 173 เกี้ยวในสมัยเอโดะ

ที่มา : <https://history-of-japan.hatenablog.com/entry/2017/09/28/231345>



ภาพที่ 174 เกี้ยวรูปทรงต่าง ๆ

ที่มา : <https://kotobank.jp/word/駒下駄-504366>



ภาพที่ 175 เกียะโคะมะเกะตะในอินะซุมะ

ที่มา : Genshin Impact

**4.2.13 อุปกรณ์ชงชา** อุปกรณ์ชงชาสามารถพบได้ในร้านน้ำชาโคะโมะระ ตามร้านอาหาร และในเรือนสำนักยะชิโระ อุปกรณ์ชงชาเหล่านี้ถูกใช้ในพิธีชงชาของญี่ปุ่นที่เรียกว่าสะโด (茶道)

ญี่ปุ่นรับวัฒนธรรมการดื่มชามาจากจีนในสมัยคะมะคุระ (1185-1333) แต่มีเพียงชนชั้นสูงเท่านั้นที่ดื่มชา ต่อมาเซ็น โนะ ริคิว (千利休) ประมาจารย์ศาสตร์การชงชาได้ทำให้พิธีการชงชามีแบบแผนมากขึ้นด้วยการให้ความสำคัญกับความพิถีพิถันในแต่ละกระบวนการชงชา ใส่ใจความเรียบง่าย ความสงบเป็นหนึ่งเดียวกับธรรมชาติ และสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างเจ้าภาพกับแขกผู้มาดื่มชา

อุปกรณ์พื้นฐานสำหรับการชงชา มี 7 ชนิด ประกอบด้วย คะมะ (釜) กาน้ำสำหรับต้มน้ำใส่ชานัตสึเมะ (棗) โถสำหรับใส่ผงชา ชะอิระ (茶入) โถใส่ชา ชะฉะคุ (茶杓) ช้อนตักผงชา ทำจากไม้ไผ่ ช้อนมีด้ามจับยาว และปลายแหลมเล็ก ชะเซน (茶筌) อุปกรณ์คนชาทำจากไม้ไผ่ ชะวัง (茶碗) ถ้วยชาขนาดใหญ่ ชะคิง (茶巾) ผ้าป่านสำหรับเช็ดทำความสะอาดถ้วยชา และอิชะคุ (柄杓) กระบวยสำหรับตักน้ำชงชา อุปกรณ์ชงชาที่พบในเกมถูกลดทอนรายละเอียดต่าง ๆ ออกไป จึงเห็นอุปกรณ์เพียงแค่กาน้ำคะมะ โถใส่ผงชานัตสึเมะ ถ้วยชะวัง และกระบวยน้ำอิชะคุเท่านั้น



ภาพที่ 176 อุปกรณ์ต่าง ๆ และพิธีชงชา

ที่มา : <https://kobijutsu-kaitori.com/column/茶道具にはどんなものがある？高額買取のポイント/>



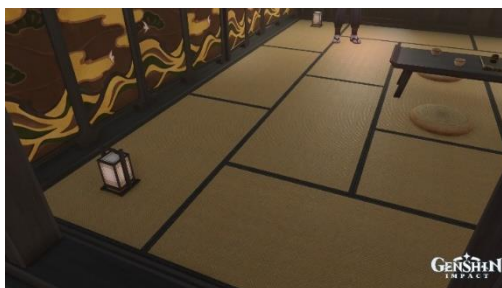
ภาพที่ 177 อุปกรณ์ชงชาในโรงน้ำชาโคะโมะระ  
ที่มา : Genshin Impact

**4.2.14 เสื้อหะตะมิ** เสื้อหะตะมิ (豊) หะตะมิเป็นวัสดุปูพื้นแบบดั้งเดิมของญี่ปุ่น ทำจากวัสดุธรรมชาติ เช่น ฟางและหญ้า หะตะมิประกอบไปด้วยสามส่วน ได้แก่ แกนกลาง ฟางสานหุ้มแกน และขอบผ้าหรือหะตะมิเบะริ (豊縁) เสื้อหะตะมิมีขนาดที่แน่นอน กว้าง 91 เซนติเมตร ยาว 182 เซนติเมตร เนื่องจากเสื้อหะตะมิถูกนำมาใช้เป็นหน่วยวัดความกว้างของห้องในประเทศญี่ปุ่น เช่น ห้องขนาด 4 เสื้อ หมายถึงห้องที่วางเสื้อหะตะมิแบบสี่เหลี่ยมผืนผ้าได้ 4 ผืนนั่นเอง ทั้งนี้ขนาดเสื้อหะตะมิอาจมีความแตกต่างกันเล็กน้อยในแต่ละภูมิภาค

เสื้อหะตะมิริเริ่มใช้ในสมัยเฮอัน (794-1185) ในหมู่ชนชั้นสูงเท่านั้น ปัจจุบันเสื้อหะตะมิได้รับความนิยมทั่วไปในการปูพื้นห้องแบบญี่ปุ่น “วะชิตสึ” (和室) ในอินะชูมะพบพื้นที่ปูเสื้อหะตะมิได้ตามเรือนชนชั้นสูงเช่นกัน คือ สำนักยะชิโระและห้องในเท็นชุกะคุ และปรากฏในร้านน้ำชาโคะโมะระด้วย



ภาพที่ 178 ห้องวะชิตสึที่ปูเสื้อหะตะมิ  
ที่มา : <https://3rdparty.com.hk/2020/02/02/日本和室/>



ภาพที่ 179 เสื่อทะตะมิในโรงน้ำชาโคะโมะริ

ที่มา : Genshin Impact

**4.2.15 ฉากกั้นห้อง** ฉากกั้นห้องแบบญี่ปุ่นเรียกว่าทสึอิตะเตะ (衝立) ฉากกั้นภายในห้องที่สามารถพับและเคลื่อนย้ายได้ มีหลายรูปแบบ ทั้งฉากกั้นที่ติดกระดาษญี่ปุ่นบนแผ่นไม้ในลักษณะโชจิ ฉากกั้นที่ทำจากไม้ทั้งแผ่นและวาดภาพตกแต่งหรือแกะสลักเป็นลวดลาย โดยฉากกั้นห้องได้รับอิทธิพลมาจากประเทศจีนในสมัยอะสุกะ (538-710)

ฉากกั้นห้องมีประโยชน์มากสำหรับการแบ่งพื้นที่ใช้สอยภายในหรือเพื่อการตกแต่งห้อง โดยใช้สำหรับแบ่งพื้นที่ห้องเป็นการชั่วคราว เมื่อพับฉากกั้นห้องเก็บก็จะได้ขนาดพื้นที่เดิมคืนมา ปกติแล้วจะพบฉากกั้นห้องติดตั้งไว้ในห้องวะชิตสึ แต่ก็พบได้ทั่วไปที่ทางเข้าบ้าน ห้องครัว หรือเป็นฉากกั้นในร้านอาหาร

ฉากกั้นห้องที่ปรากฏในอนิเมะซุเมะมี 3 ลวดลาย แบบแรกคือฉากกั้นห้องที่พบในโรงน้ำชาโคะโมะระะ เป็นลวดลายก้อนเมฆ พุ่มไต้ต้นสน นกนางแอ่นโฝบินและลายคลื่น แบบที่สองพบในสำนักยะชิโระ ลวดลายสายน้ำไหลและลายดอกซากุระ และแบบสุดท้ายพบในภัตตาคารอยู่ เป็นลายปลาคาร์ปโตคลื่นและถ้วยราเม็งขนาดใหญ่ ลวดลายสีสันสดใสและฉูดฉาดกว่าทั้งสองลักษณะแรก



ภาพที่ 180 ฉากกั้นทสึอิตะเตะแบบโชจิ

ที่มา : <https://www.kagg.jp/partitions/koeki/262453/931191/>

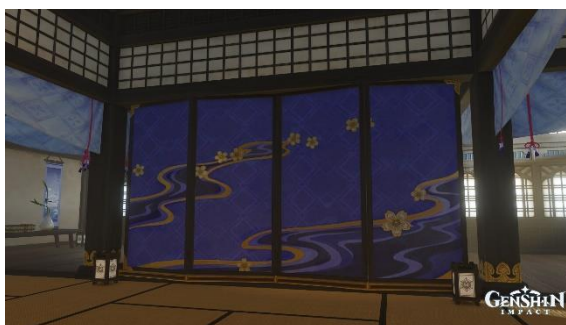




ภาพที่ 181 ฉากกั้นทลื่อตะเตะแบบไม้แกะสลัก  
ที่มา : <https://jp.mercari.com/item/m58588498330>



ภาพที่ 182 ฉากกั้นห้องทลื่อตะเตะในร้านน้ำชาโคะโมะระะ  
ที่มา : Genshin Impact



ภาพที่ 183 ฉากกั้นห้องทลื่อตะเตะในสำนักยะชิโระ  
ที่มา : Genshin Impact



ภาพที่ 184 ฉากกั้นห้องทลือตะตะในภัตตาคารอุยุ  
ที่มา : Genshin Impact

**4.2.16 กลองไทโกะ** ไทโกะ (太鼓) เป็นกลองแบบญี่ปุ่น มีต้นกำเนิดในสมัยโจมง (14,000-300 ปีก่อนคริสตศักราช) เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ตีเพื่อการสื่อสารข้อมูล หรือใช้ในการประกอบพิธีกรรมทางศาสนาและงานรื่นเริงต่าง ๆ ในสมัยเซ็นโกะคุ (1467-1615) ถูกใช้เป็นกลองสำหรับบังคับบัญชากองทัพ

กลองไทโกะที่พบในอินะซุมะมี 2 ประเภท แบ่งเป็นกลองแบบมิมะ (宮太鼓) หรือนะงะโตะ (長胴太鼓) และกลองแบบชิเมะ (締太鼓) ในการตีกลองทั้งสองชนิดนี้ จะใช้ไม้ตีขนาดสั้น เรียกว่าบะจิ (バチ)

กลองแบบมิมะหรือนะงะโตะมีลักษณะเป็นกลองทำจากไม้ซุงผ่ากลางลำต้นแล้วเจาะข้างในให้กลวง ซึ่งแผ่นหนังปิดปลายทั้งสองด้าน เป็นกลองที่นิยมใช้เพื่อทำพิธีในศาลเจ้าและในงานเทศกาลต่าง ๆ เป็นกลองไทโกะที่พบเห็นได้บ่อยครั้ง ในอินะซุมะพบได้ที่ปราสาทเท็นซุคะคุ ที่หน้ากลองทั้งสองด้านวาดลวดลายสัญลักษณ์ธาตุสายฟ้า

กลองแบบชิเมะเป็นกลองขนาดเล็กที่มีเชือกซึ่งแผ่นหนังทั้งสองด้านของกลองไว้ กลองชิเมะมีระดับเสียงสูงจึงมีบทบาทสำคัญในการใช้กำหนดจังหวะ มักใช้แสดงควบคู่กับกลองไทโกะและเครื่องดนตรีชนิดอื่น ๆ ในละครโนะหรือละครคะบุกิ กลองชนิดนี้พบได้ที่โรงน้ำชาโคะโมะระ เป็นกลองสำหรับเล่นดนตรีเพื่อความเพลิดเพลิน



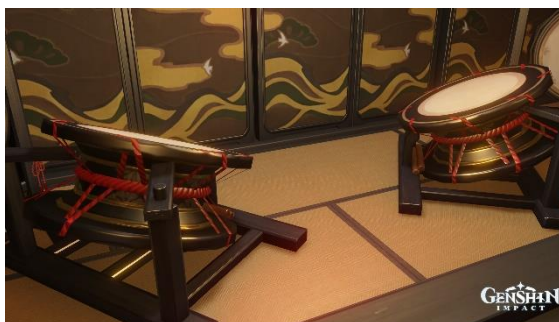
ภาพที่ 185 กลองแบบมียะหรือกลองแบบนงะโตะ พร้อมด้วยไม้ปะจิจิ  
ที่มา : <https://ienomat.com.br/?catechistical/milestone971499.html>



ภาพที่ 186 กลองแบบชิเมะและไม้ปะจิจิ  
ที่มา : [https://www.zen-on.co.jp/music/taiko\\_shimeset/](https://www.zen-on.co.jp/music/taiko_shimeset/)



ภาพที่ 187 กลองแบบมียะหรือกลองแบบนงะโตะในปราสาทเท็นชูกะคุ  
ที่มา : Genshin Impact



ภาพที่ 188 กลองแบบซิเมะในร้านน้ำชาโคะโมะระ

ที่มา : Genshin Impact

**4.2.17 อิคะบะนะ** อิคะบะนะ (生け花) คือการจัดดอกไม้แบบญี่ปุ่น คำว่าอิคะบะนะสามารถแปลความหมายตรงตามตัวอักษรได้ว่าดอกไม้ที่มีชีวิต จึงหมายถึงการจัดดอกไม้ให้มีชีวิตชีวาเรียบง่าย และมีความเป็นหนึ่งเดียวกับธรรมชาติ อิคะบะนะมีจุดกำเนิดจากประเพณีการถวายดอกไม้แก่พระพุทธรูป และการนำแนวคิดเกี่ยวกับธรรมชาติของเซนมาปรับใช้ จนเกิดเป็นลักษณะการจัดอิคะบะนะเช่นปัจจุบัน

แม้จะกล่าวว่ายิคะบะนะเป็นรูปแบบการจัดดอกไม้ของญี่ปุ่น แต่แท้จริงแล้วอิคะบะนะให้ความสำคัญกับการสร้างพื้นที่ว่างที่ใช้ดอกไม้หรือกิ่งไม้ให้น้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ แตกต่างจากการจัดดอกไม้ทั่วไปที่เน้นการจัดดอกไม้ให้มากที่สุด

การจัดอิคะบะนะจะแบ่งกิ่งไม้ กิ่งดอก หรือใบตามความยาวออกเป็น 3 ลักษณะ ประกอบไปด้วย ซิน (真) ส่วนที่ยาวที่สุด เป็นสัญลักษณ์แทนสวรรค์ โชะเอะ (躰) ส่วนที่มีความยาวรองลงมาเป็นตัวแทนของมนุษย์ และไท (体) หรืออิคะเอะ (控) ส่วนที่มีขนาดเล็กที่สุด เป็นตัวแทนของผืนดินหรือธรรมชาติ ทั้งหมดนี้เป็นตัวแทนของความสัมพันธ์ระหว่างสวรรค์ มนุษย์ และผืนดิน อิคะบะนะมักจัดเป็นรูปทรงสามเหลี่ยมด้านไม่เท่า และใช้จำนวนก้านหรือดอกไม้เป็นเลขคี่ เพื่อให้เกิดความเรียบง่ายและไม่สมมาตร อาจจัดดอกไม้ลงในแจกันหรือบนถาดก็ได้ โดยการปักดอกไม้ลงบนเคนซัง (剣山) แทนเข็มสำหรับการจัดอิคะบะนะ

ลักษณะการจัดอิคะบะนะในอินะซุมะจะเป็นการจัดดอกไม้ลงในแจกัน เป็นไปตามหลักความสัมพันธ์ทั้งสาม ให้ความสำคัญกับการจัดดอกไม้จำนวนน้อยเพื่อให้เกิดสุนทรียะทางความงามขึ้นกับพื้นที่ว่างระหว่างดอกไม้ ใบ และกิ่งที่ถูกจัดรวมอยู่ในแจกันใบเดียว สามารถพบแจกันอิคะบะนะได้ที่สำนักงานนักผจญภัยสาขาอินะซุมะและภายในสำนักยะชิโระ



ภาพที่ 189 การจัดดอกไม้ Ikebana ตามหลักความสัมพันธ์ทั้งสาม  
ที่มา : <https://tojisuzuhara-ikebana.com/ikebana-3/>



ภาพที่ 190 แจกันดอกไม้ Ikebana ในสำนักยะชิโระ  
ที่มา : Genshin Impact



ภาพที่ 191 แจกันดอกไม้ Ikebana ที่สำนักงานนักผจญภัย  
ที่มา : Genshin Impact

**4.2.18 ภาพแขวน** ภาพแขวนแบบญี่ปุ่นเรียกว่าคะเคะจิกุ (掛軸) มีลักษณะเป็นม้วนกระดาษสำหรับแขวนตกแต่งภายในบ้าน อาจเป็นได้ทั้งงานเขียนพู่กันหรือภาพวาด มักติดตั้งในห้องแบบญี่ปุ่นหรือวะชิตสึ ตรงบริเวณยกพื้นที่เรียกว่าโทะโคะโนะมะ (床の間)

ญี่ปุ่นรับสืบทอดภาพแขวนมาจากจีนในสมัยราชวงศ์ซ่งเหนือ (960-1127) ตรงกับสมัยเฮอัน (794-1185) โดยเป็นภาพวาดที่เป็นวัตถุบูชาในพุทธศาสนา เนื่องจากภาพแขวนเหล่านี้พกพาสะดวก และสามารถผลิตได้เป็นจำนวนมาก จึงเป็นอีกหนึ่งเครื่องมือในการเผยแพร่ศาสนาเข้าสู่ประเทศญี่ปุ่น

ภาพแขวนที่พบในอินะซุมะจะถูกตกแต่งอยู่ภายในสำนักยะชิโระ พบทั้งสิ้น 4 ลาย ประกอบไปด้วยลายภูเขาและก้อนเมฆภายใต้ท้องฟ้ากว้างใหญ่ ลายสายน้ำและต้นสน ลายนกกกระเรียนโฉบินท่ามกลางท้องฟ้ายามค่ำคืน และลายคลื่น



ภาพที่ 192 ภาพแขวนคะเคะจิกุในสำนักยะชิโระ

ที่มา : Genshin Impact



ภาพที่ 193 ภาพแขวนคะเคะจิกุบนยกพื้นโทะโคะโนะมะ

ที่มา : <https://www.e-robin.com/renovationblog/tokonoma-home/>



## บทที่ 5

### สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

#### 5.1 สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาฉากเบื้องหลังของเมืองอินะซุมะในเกม Genshin Impact ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการออกแบบฉากในเกม Genshin Impact และศึกษาความเชื่อทางวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่แฝงอยู่ในฉากต่าง ๆ โดยมีขอบเขตการศึกษาเฉพาะในเมืองอินะซุมะที่ถูกปล่อยให้เล่นตั้งแต่เวอร์ชันเกม 2.0 ถึงเวอร์ชันเกม 2.8 นั้น สามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

##### 5.1.1 วิธีการออกแบบฉากเมืองอินะซุมะในเกม Genshin Impact

การออกแบบฉากทั้งในส่วนของอาคารสถานที่และเครื่องมือเครื่องใช้ล้วนเป็นไปตามหลักการและข้อกำหนดในวัฒนธรรมญี่ปุ่น สะท้อนให้เห็นว่าผู้พัฒนาและออกแบบเกมศึกษาข้อมูลวัฒนธรรมญี่ปุ่นมาเป็นอย่างดี และให้ความสำคัญกับการนำเสนอภาพลักษณ์วัฒนธรรมไม่ให้บิดเบือนไปจากความเป็นจริง แต่ลักษณะการออกแบบฉากที่ปรากฏแม้จะเป็นไปตามหลักการที่ถูกต้องก็ไม่เกิดความหลากหลายในการออกแบบ เนื่องจากการผลิตซ้ำลักษณะทางวัฒนธรรมที่เหมือนกันทุกประการแม้จะเป็นฉากต่างสถานที่กัน ซึ่งส่งผลให้ฉากของเกมมีความซ้ำซ้อนกันอยู่บ้าง เช่น ลักษณะบ้านเรือนประชาชนในเมืองอินะซุมะที่รูปลักษณะภายนอก เช่น ประตู หน้าต่างเป็นแบบเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นบ้านในท่าเรือริโท ในตัวเมืองอินะซุมะ หรือหมู่บ้านโบโร และเครื่องมือเครื่องใช้อย่างเครื่องปั้นดินเผาที่มีลวดลายซ้ำไม่ก็รูปแบบและถูกนำไปตกแต่งฉากทั่วมืองอินะซุมะ

##### 5.1.2 ความเชื่อทางวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่แฝงอยู่ในฉากต่าง ๆ ของเมืองอินะซุมะ

ในการออกแบบฉากของเกมซึ่งอ้างอิงมาจากวัฒนธรรมญี่ปุ่นนั้น สะท้อนให้เห็นความเชื่อของชาวญี่ปุ่นที่มีต่อสภาพแวดล้อมรอบตัว ที่เห็นได้อย่างชัดเจนที่สุดคือความเชื่อในธรรมชาติอันเป็นหลักการพื้นฐานของลัทธิชินโตและพุทธศาสนานิกายเซนซึ่งเป็นบ่อเกิดของวัฒนธรรมญี่ปุ่น เช่น ลายคะมงประจำตระกูลที่มีลักษณะเป็นลวดลายธรรมชาติด้วยลายใบไม้หรือดอกไม้และการออกแบบที่เน้นความเรียบง่าย การจัดดอกไม้เคะบะนะที่ให้ความสำคัญกับการใช้วัสดุธรรมชาติและสมาธิในการจัด แผ่นไม้เอะมะซึ่งมีที่มาจากความเชื่อเรื่องเทพเจ้าในศาสนาชินโต การจัดสวนหินแบบเซน เป็นต้น



นอกจากความเชื่อในธรรมชาติแล้ว ฉากและองค์ประกอบที่ปรากฏในเมืองอินะซุมะมีที่มาจากวัฒนธรรมญี่ปุ่นในยุคสมัยต่าง ๆ ที่เห็นได้อย่างชัดเจนที่สุดคือการนำเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมในยุศักดินาของญี่ปุ่นมาใช้กับฉากเมืองอินะซุมะซึ่งปกครองด้วยระบบโชกุน สังเกตได้จากความแตกต่างในเชิงสถาปัตยกรรมและเครื่องมือต่าง ๆ ของปราสาทหินซุคะคุหรือเรือนของสามสำนักมหาอำนาจที่มีความหรูหรามากกว่าบ้านเรือนประชาชนทั่วไป และประกอบไปด้วยเครื่องมือหรือสิ่งก่อสร้างทางการทหาร เช่น การสร้างป้อมปราการหรือกำแพงที่มีขนาดใหญ่เพื่อป้องกันข้าศึก ธงแบบฮะตะจิรุชิเพื่อแสดงอาณาเขตการปกครองของรัฐบาลโชกุนหรือเขตพื้นที่ของสามสำนักมหาอำนาจ เป็นต้น

## 5.2 ข้อเสนอแนะของผลการวิจัย

จากผลการศึกษาวิจัยเรื่องฉากเบื้องหลังของเมืองอินะซุมะในเกม Genshin Impact ทำให้ทราบถึงวิธีการออกแบบฉากและความเชื่อทางวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่แฝงอยู่ในฉากของเมืองอินะซุมะอย่างลึกซึ้ง

ในการศึกษาวิจัยครั้งถัดไป ผู้วิจัยสามารถนำรูปแบบขั้นตอนการศึกษา รวมถึงข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รวบรวมจากการวิจัยในเล่มนี้ไปศึกษา ปรบใช้ และวิเคราะห์ร่วมกับการศึกษาวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ในประเทศแถบเอเชียตะวันออกเพื่อเป็นการต่อยอดองค์ความรู้ได้สืบต่อไป

## บรรณานุกรม

### หนังสือและเอกสารตีพิมพ์

- ชยกร พับลิเคชัน. (2555). **ปราสาทญี่ปุ่น**. กรุงเทพฯ : มาร์โกะโทะ (ไทยแลนด์).
- ทสึงโมะโตะ อะอิกะวะ. (2544). **กระจกส่องญี่ปุ่น**. พิมพ์ครั้งที่ 3. แปลจาก JAPAN AS IT IS แปลโดย ปราณี จงสุจริตธรรม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ภาษาและวัฒนธรรม สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
- มาลินี คัมภีร์ญาณนนท์. (2532). **ประวัติศาสตร์ศิลปะญี่ปุ่น**. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- ยานากิตะ มาซาโกะ. (2548). **ธรรมเนียมญี่ปุ่น**. พิมพ์ครั้งที่ 4. แปลจาก Unfolding Japanese Traditions แปลโดย มณฑา พิมพ์ทอง. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ภาษาและวัฒนธรรม สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
- วาริชา วงศ์พยัต. (2563). **พื้นที่ใน-ระหว่าง ในการอยู่อาศัยญี่ปุ่น**. กรุงเทพฯ : คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โอะคะโมะโทะ โทะมิ. (2548). **วัฒนธรรมญี่ปุ่น**. พิมพ์ครั้งที่ 5. แปลจาก Experiencing Japanese Culture แปลโดย แสง จงสุจริตธรรม และปราณี จงสุจริตธรรม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ภาษาและวัฒนธรรม สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
- อิโรตะ ชิเอโกะ. (2554). **สิ่งมงคลญี่ปุ่น**. พิมพ์ครั้งที่ 2. แปลจาก Shitteiruto Ureshii Nihon no Engi-mono แปลโดย กิ่งดาว ไตรยสุนันท์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ภาษาและวัฒนธรรม สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
- Gustie L. Herrigel. (1999). **Zen in the Art of Flower Arrangement: The Classic Account of the Meaning and Symbolism of the Japanese Art of Ikebana**. London: Souvenir Press.

### สารนิพนธ์และงานวิจัย

- จักรพันธ์ แสงทอง. (2561). “ศาสนาชินโตแบบพื้นบ้าน : ระบบความเชื่อพื้นฐานของสังคมญี่ปุ่น.” **วารสารปรัชญาและศาสนา** 3, 1 (มกราคม-มิถุนายน): 42-58.

- ณัฐกานต์ รสหวาน. (2561). “การนำเสนอภาพตัวแทนก๊อตซิล่าในภาพยนตร์ฮอลลีวูด กรณีศึกษา: **Godzilla 2014.**” วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
- ภัทริยา วิริยะศิริวัฒน์. (2558). “การวิเคราะห์การเล่าเรื่องในภาพยนตร์เรื่อง **LES MISERABLES.**” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์และนวัตกรรมการจัดการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- สุมาภา ประดับแก้ว. (2556). “การวิเคราะห์โครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ที่กำกับโดย **คมกฤษ ตรีวิมล.**” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้

### สื่ออิเล็กทรอนิกส์ภาษาไทย

- ชนานันท์ สุนทรนนท์. (2561). **ทำไมต้องธงปลาการ์ป ความหมายดีๆ ของวันเด็ก (ชาย) ในญี่ปุ่น.** เข้าถึงเมื่อ 20 มีนาคม 2566. เข้าถึงได้จาก <https://tcompanion.com/japan/content/46>
- ตุ๊กตาไล่ฝน. (ม.ป.ป.). เข้าถึงเมื่อ 20 มีนาคม 2566. เข้าถึงได้จาก <https://www.study-in-japan.com/17589448/ตุ๊กตาไล่ฝน>
- ผู้จัดการออนไลน์. (2564). **คนญี่ปุ่นเชื่อ ปลุกต้นไม้เสริมมงคลให้ตัวเอง.** เข้าถึงเมื่อ 18 มีนาคม 2566. เข้าถึงได้จาก <https://mgronline.com/japan/detail/9640000029785>
- องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยญี่ปุ่น. (2563). **สัมผัสศิลปะและวัฒนธรรมด้วยพิธีชงชาแบบญี่ปุ่น.** เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2566. เข้าถึงได้จาก <https://www.jnto.or.th/newsletter/sadou-japanese-tea-ceremony/>
- เอกณัฐ สวัสดิ์ธีรัญ. (ม.ป.ป.). **เบนโต ศิลปะแห่งข้าวกล่อง.** เข้าถึงเมื่อ 20 มีนาคม 2566. เข้าถึงได้จาก [https://www.tpapress.com/knowledge\\_detail.php?k=83](https://www.tpapress.com/knowledge_detail.php?k=83)
- Craft Story [นามแฝง]. (2565). **เสาดงหน้าศาลเจ้าญี่ปุ่น “โทริอิ” (鳥居) ความศักดิ์สิทธิ์ที่คนญี่ปุ่นเชื่อสนิทใจ.** เข้าถึงเมื่อ 21 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก <https://www.kabochasushi.com/blog>
- Genshin Impact.** (2563). เข้าถึงเมื่อ 29 สิงหาคม 2565. เข้าถึงได้จาก <https://genshin.hoyoverse.com/th/home>

- Genshin Impact Wiki. (2563). เข้าถึงเมื่อ 29 สิงหาคม 2565. เข้าถึงได้จาก  
[https://genshin-impact.fandom.com/th/wiki/Genshin\\_Impact](https://genshin-impact.fandom.com/th/wiki/Genshin_Impact)
- Jack Xavier [นามแฝง]. (2564). "สัญลักษณ์ชินโต" ที่พบตามศาลเจ้าญี่ปุ่นมีความหมายอย่างไร?  
 เข้าถึงเมื่อ 25 กุมภาพันธ์ 2566. เข้าถึงได้จาก  
<https://www.tsunagujapan.com/th/shinto-symbols-meaning-and-history/>
- KUDOS THAILAND [นามแฝง]. (2564). เปิดโอเดียดกแต่งบ้านด้วยสวนหินญี่ปุ่น เรียบง่ายในแบบ  
 สไตล์ ZEN. เข้าถึงเมื่อ 13 มีนาคม 2566. เข้าถึงได้จาก <https://kudos.co.th/zen-rock-garden/>
- LIVE JAPAN. (2560). ศิลปะเครื่องปั้นดินเผา. เข้าถึงเมื่อ 20 กุมภาพันธ์ 2566. เข้าถึงได้จาก  
<https://livejapan.com/th/article-a0000313/>
- Matcha [นามแฝง]. (2559). เกร็ดความรู้ภาษาญี่ปุ่น "ทาทามิ" เสื่อญี่ปุ่น. เข้าถึงเมื่อ 20 มีนาคม  
 2566. เข้าถึงได้จาก <https://matcha-jp.com/th/1562>
- Matcha [นามแฝง]. (2561). เกร็ดความรู้ภาษาญี่ปุ่น แผ่นป้ายขอพร “เอมะ” และ “โกะริยะคุ”.  
 เข้าถึงเมื่อ 20 มีนาคม 2566. เข้าถึงได้จาก <https://matcha-jp.com/th/1391>
- Yukari Yokoyama. (2562). โยะโตะ ศิลปะดั้งเดิมแห่งญี่ปุ่น งานเขียนอันวิจิตรด้วยพู่กันและหมึก.  
 เข้าถึงเมื่อ 20 มีนาคม 2566. เข้าถึงได้จาก <https://www.fun-japan.jp/th/articles/11026>

### สื่ออิเล็กทรอนิกส์ภาษาต่างประเทศ

- Akiko. (2021). 天守に飾られる「しゃちほこ」とは？意味や由来・見られるお  
 すずめのお城をご紹介. เข้าถึงเมื่อ 15 กุมภาพันธ์ 2566. เข้าถึงได้จาก  
<https://www.jalan.net/news/article/553176/>
- Bishamon Group Restaurants. (2019). 世界も注目！日本のお弁当文化と作り方の  
 コツについて. เข้าถึงเมื่อ 23 มีนาคม 2566. เข้าถึงได้จาก <https://group.bishamon-ten.com/ja/bento-japan/>
- B-OWND [นามแฝง]. (2022). わびさびとは何か？-美術史家と陶芸家の立場から考  
 える-. เข้าถึงเมื่อ 23 มีนาคม 2566. เข้าถึงได้จาก <https://media.b-ownd.com/archives/article/wabi-sabi>

- Entame [นามแฝง]. (2019). 神社や神棚の「しめ縄」にはどんな意味がある？.  
 เข้าถึงเมื่อ 20 กุมภาพันธ์ 2566. เข้าถึงได้จาก <https://dime.jp/genre/794937/>
- KIMONDOU\_WP [นามแฝง]. (2021). 威厳の「松」文様、その意味は？. เข้าถึงเมื่อ 18  
 มีนาคม 2566. เข้าถึงได้จาก <https://kimondou.jp/news/?p=792>
- Nouzou [นามแฝง]. (2009). 神社の屋根にあるアレの話. เข้าถึงเมื่อ 21 กุมภาพันธ์ 2566.  
 เข้าถึงได้จาก <http://nohzoh.seesaa.net/article/131528486.html>
- Satou Kayano. (ม.ป.ป.). ファッション豆知識. เข้าถึงเมื่อ 17 มีนาคม 2566. เข้าถึงได้จาก  
<https://www.shibuya-and.tokyo/fashion/knowledge/geta-2/>
- Toji Suzuhara. (2019). 生け花の基本中の基本（草月流）. เข้าถึงเมื่อ 20 มีนาคม 2566.  
 เข้าถึงได้จาก <https://tojisuzuhara-ikebana.com/ikebana-3/>
- Tomita Rie. (ม.ป.ป.). 【買う前に知りたい履物豆知識】下駄の種類 ~台のかたち  
 ~. เข้าถึงเมื่อ 17 มีนาคม 2566. เข้าถึงได้จาก  
[https://getaya.jp/knowledge/geta\\_type/](https://getaya.jp/knowledge/geta_type/)
- Wagokoro [นามแฝง]. (2019). 和傘とは？歴史や種類、使い方をご紹介！. เข้าถึงเมื่อ  
 22 มีนาคม 2566. เข้าถึงได้จาก <https://wa-gokoro.jp/traditional-crafts/japanese-umbrella/>
- Yuuki. (2020). 初心者向けお城めぐりを楽しむための【お城の天守】について  
 解説！. เข้าถึงเมื่อ 23 กุมภาพันธ์ 2566. เข้าถึงได้จาก <https://japan-castle.website/oshiro-lesson/tensyu/>
- ZEN-ON Music Company. (ม.ป.ป.). 全音 和楽器「和太鼓」. เข้าถึงเมื่อ 19 มีนาคม 2566.  
 เข้าถึงได้จาก <https://www.zen-on.co.jp/music/taiko/>
- お城の種類「平城」「山城」「平山城」って一体何？. (2019). เข้าถึงเมื่อ 15  
 กุมภาพันธ์ 2566. เข้าถึงได้จาก <https://shirobito.jp/article/747>
- 鬼瓦とは？鬼瓦の役割や種類、メンテナンスについてご紹介. (2021). เข้าถึงเมื่อ  
 15 กุมภาพันธ์ 2566. เข้าถึงได้จาก <https://www.yaneyasan.net/blog/70052.html>
- 【枯山水】とは？石や砂で描かれる日本庭園の謎に迫る. (2022). เข้าถึงเมื่อ 3  
 มีนาคม 2566. เข้าถึงได้จาก <https://thegate12.com/jp/article/455>
- 菊と牡丹. (ม.ป.ป.). เข้าถึงเมื่อ 20 มีนาคม 2566. เข้าถึงได้จาก <http://www.japan-fireworks.com/catalog/kikutobotan.html>

菰樽とは.(ม.ป.ป.). เข้าถึงเมื่อ 20 มีนาคม 2566. เข้าถึงได้จาก

<http://www.kagamihiraki.co.jp/about.html>

武具の基礎知識「戦国武将の旗印・馬印（馬標）」.(ม.ป.ป.). เข้าถึงเมื่อ 20 มีนาคม 2566. เข้าถึงได้จาก <https://www.touken-world.jp/tips/43247/>

神社の建物について、本殿・社殿・拝殿・覆殿の違いを解説.(2021). เข้าถึงเมื่อ 20 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก <https://kamakura.press/jinja/shrine-building/>

扇子の歴史について.(2022). เข้าถึงเมื่อ 20 มีนาคม 2566. เข้าถึงได้จาก <https://www.ohnishitune.com/about-sensu/history/>

礎石（そせき）とは.(2018). เข้าถึงเมื่อ 18 มีนาคม 2566. เข้าถึงได้จาก <https://www.caname-jisha.jp/cms/?p=1209>

天守を彩り个性的にする破風（はふ）のいろいろ.(2021). เข้าถึงเมื่อ 23 กุมภาพันธ์ 2566. เข้าถึงได้จาก <https://japan-castle.website/japanese/tensyu-gaikan-hahu/>

灯籠とはどんなもの？用途や役割、種類について詳しく解説します.(2020). เข้าถึงเมื่อ 10 มีนาคม 2566. เข้าถึงได้จาก <https://sougiyasan.jp/faq/ohaka/1870>

日本刀・武具の買取強化品目.(ม.ป.ป.). เข้าถึงเมื่อ 20 มีนาคม 2566. เข้าถึงได้จาก <https://toenart.com/item/nihonto/enhanced/>

雪見灯籠とは？読み方・由来・種類・構造・墓前灯籠や有名な雪見灯籠も紹介.(2022). เข้าถึงเมื่อ 20 มีนาคม 2566. เข้าถึงได้จาก <https://ikikata.nishinippon.co.jp/term/3500/>

### ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวอาภาศิริ สุปรีชาวุฒิมงคล
วัน เดือน ปีเกิด	10 กันยายน 2543
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	82/5 หมู่ 6 ซ.15/1 ต.เสาธงหิน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2562-2565 ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขต พระราชวังสนามจันทร์ คณะอักษรศาสตร์ สาขาเอเชียศึกษา พ.ศ. 2556-2561 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถึงตอนปลาย โรงเรียน เขมะสิริอนุสสรณ์ กรุงเทพมหานคร